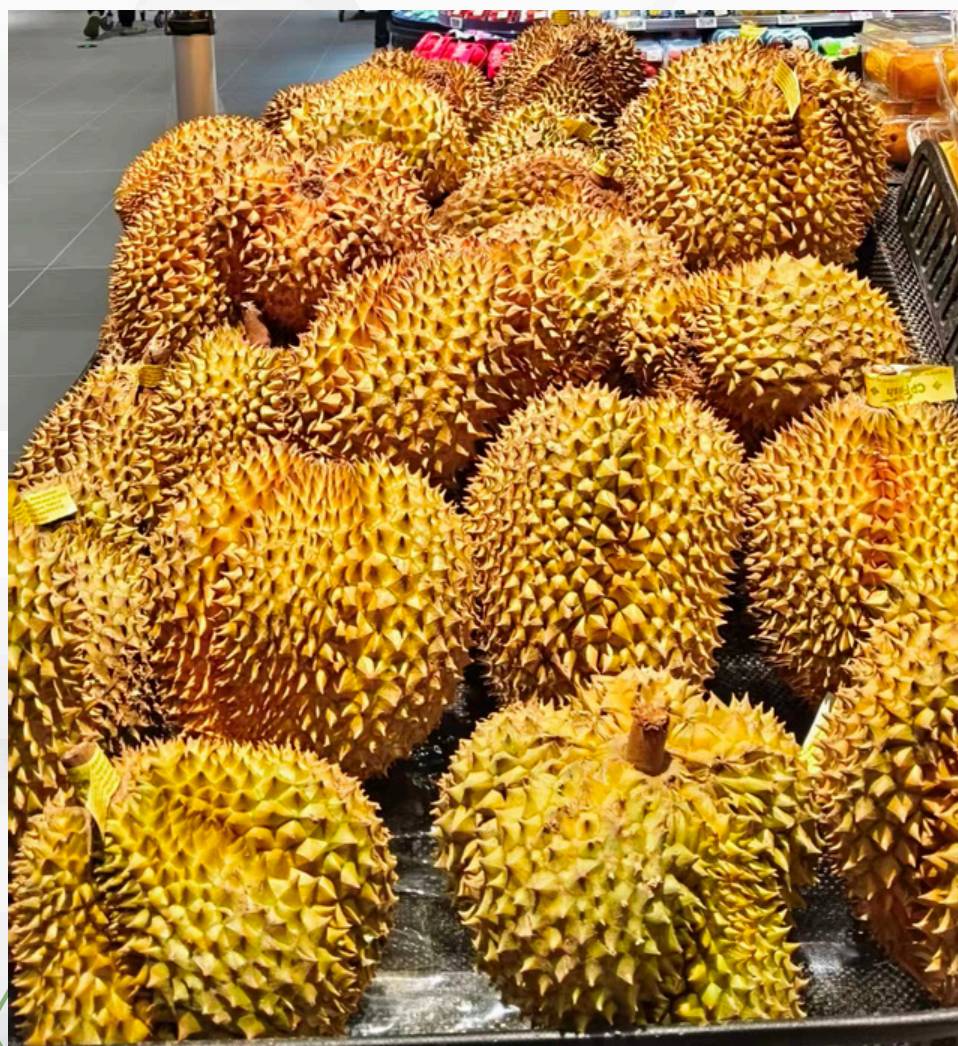

สถานการณ์ผลไม้ไทย ในตลาดจีน ปี 2568 และแนวโน้ม

ปี 2568

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว

www.opsmoac.go.th/guangzhou-home

บทสรุปผู้บริหาร

ผลไม้เป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรส่งออกที่สำคัญของไทย โดยในปี 2568 ไทยมีการส่งออกผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิ 08 ปริมาณกว่า 2.94 ล้านตัน มูลค่า 6,593 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดจีนถือเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของผลไม้ไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีประชากรจำนวนมาก จึงมีความต้องการบริโภคสูง ประกอบกับมีเส้นทางการขนส่งผลไม้ที่หลากหลายทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ (ทะเล และแม่น้ำโขง) และทางอากาศ โดยใช้ระยะเวลาในการขนส่งจากไทยไม่นานมากนัก สอดรับกับข้อจำกัดของผลไม้สดที่มีอายุในการเก็บรักษาค่อนข้างสั้น ปัจจุบันผลไม้ไทยที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าจากสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (The General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) มีจำนวน 22 ชนิด มากที่สุดในบรรดาประเทศ/เขตดินแดนต่าง ๆ ที่จีนอนุญาตให้นำเข้า โดยผลไม้ที่ส่งออกนั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในพิธีสารการส่งออกผลไม้จากไทยไปจีน และกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

จากสถิติของ GACC พบว่า ในปี 2568 จีนนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิ 08 จากไทย ปริมาณ 2,257,222 ตัน มูลค่ากว่า 6,036 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยผลไม้ไทยที่จีนนำเข้าปริมาณมากที่สุด 4 ลำดับแรก คือ ทุเรียน มะพร้าว ลำไย และมังคุด โดยพบว่ามีผู้นำเข้าทุเรียนจากไทย 920,578 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.69 มะพร้าว 432,896 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.98 ลำไย 376,159 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.94 และมังคุด 225,499 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.30 เมื่อเทียบกับปี 2567 ซึ่งการนำเข้าที่ต่างเพิ่มขึ้นมีความสอดคล้องกับปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ภายหลังจากที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ สำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนในวันที่ 13 กันยายน 2564 ทำให้การส่งออกนำเข้าผลไม้ระหว่างไทยและจีนทางบกผ่านประเทศที่สาม สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น โดยไม่ต้องขนส่งตามเส้นทาง R3A และ R9 เท่านั้นตามที่กำหนดในพิธีสารฉบับเดิม แต่สามารถส่งออกและนำเข้าตามเส้นทางใดก็ได้ แต่ต้องส่งออกและนำเข้า ณ จุดส่งออกและนำเข้าที่ได้รับอนุญาตจากทั้งสองฝ่ายเท่านั้น และต้องมีการปิดตู้สินค้าด้วยตราผนึก (seal) ของกรมวิชาการเกษตรและศุลกากรของจีน ระหว่างการขนส่งทางบกผ่านประเทศที่สาม โดยปัจจุบันฝ่ายไทยมี 10 ด่าน (เชียงของ หนองคาย นครพนม มุกดาหาร บึงกาฬ บ้านฝักกาด หุ้งช้าง ภูตู บ้านฮวก และแม่สาย) และฝ่ายจีนมี 12 ด่าน (โมฮาน สถานีรถไฟโมฮาน เหวโซว สถานีรถไฟเหวโซว เทียนเป่า เหมิงคัง และต้าหลู่ ในมณฑลยูนนาน รวมถึงโหย่วอี้กวน สถานีรถไฟผิงเสียง ตงซิง สุยโซว และหลงปิง ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง โดยด่านสถานีรถไฟเหวโซวยังไม่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ รวมไทย)

โดยเส้นทางการขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนเส้นทางหลัก คือ การขนส่งทางรถยนต์ตามเส้นทาง R3A จากด่านเชียงของ ผ่าน สปป.ลาว ไปยังด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน การขนส่งทางรถยนต์ตามเส้นทาง R12 จากด่านนครพนม ผ่าน สปป.ลาว และเวียดนาม ไปยังด่านโหย่วอี้กวน เขตฯ กว่างซีจ้วง รวมถึงการขนส่งทางเรือจากไทยไปยังท่าเรือหนานซา นครกว่างโจว และท่าเรือเสอโซว เมืองเซินเจิ้น มณฑลกว่างตุง รวมไปถึงการขนส่งทางเส้นรถไฟสปป.ลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจุดหมายปลายทางส่วนใหญ่ของผลไม้ไทยจะส่งมาที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว ซึ่งเป็นตลาดที่พ่อค้า นำผลไม้จากทางตอนเหนือของจีนมาจำหน่ายทางตอนใต้ของจีน และนำผลไม้จากตอนใต้ของจีนและผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศขึ้นไปจำหน่ายยังภาคเหนือและมณฑลตอนในของจีน ในขณะที่การนำเข้าผลไม้ไทยของจีนทางอากาศเหมาะสมกับผลไม้ที่มีราคาต่อหน่วยสูง และมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงผลไม้คุณภาพระดับพรีเมียม

เช่นทุเรียนที่สุกค้ำตัน น้อยหน้า เงาะ ลองกอง และมะม่วง ซึ่งการขนส่งทางอากาศส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าในเมืองที่ประชากรมีกำลังซื้อสูง อาทิ นครเชียงใหม่ นครกว่างโจว กรุงปักกิ่ง และเมืองเซินเจิ้น

ราคาขายส่งทุเรียน ลำไย และมังคุด รายเดือนโดยเฉลี่ยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน และราคาขายปลีกรายเดือนโดยเฉลี่ยในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว ในปี 2568 เมื่อเทียบกับปี 2567 พบว่าราคาค้าส่งทุเรียนในตลาดเจียงหนานฯ ลดลงร้อยละ 12.09 และราคาค้าปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดลดลงร้อยละ 12.98 และพบว่าราคาค้าส่งลำไย (เกรด 1) ในตลาดเจียงหนานฯ ลดลงร้อยละ 17.78 ในขณะที่ราคาค้าปลีกลำไยในห้างโมเดิร์นเทรดเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.61 สำหรับราคาค้าส่งมังคุด (เกรด 1) ในตลาดเจียงหนานฯ ลดลงร้อยละ 7.08 ในขณะที่ราคาค้าปลีกมังคุดในห้างโมเดิร์นเทรดเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.28 โดยพบว่าราคาผลไม้นอกฤดูกาลผลิตจะมีราคาสูงกว่าในฤดูกาล หากสามารถควบคุมให้มีผลผลิตตลอดทั้งปีก็จะทำให้ราคาไม่มีความผันผวนมากจนเกินไป ทำให้ผู้บริโภคทั่วไปสามารถเลือกซื้อได้ตลอดปี นอกจากนี้ หากสามารถนำเสนอชนิดของสายพันธุ์ผลไม้ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค โดยสามารถควบคุมคุณภาพในการผลิตจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้

ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้ของไทยจึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชของจีน และกฎระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการปฏิเสธนำเข้า และลดความสูญเสียในการส่งออกผลไม้ซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงควรร่วมกันพัฒนาผลผลิตให้มีความหลากหลายในสายพันธุ์และรสชาติ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าไปพร้อมกันด้วย

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว
สิงหาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
 ตอนที่ 1 ภาพรวม	
- การส่งออกผลไม้ของไทย.....	1
- การนำเข้าผลไม้ไทยของจีน.....	4
 ตอนที่ 2 ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า	
- ตลาดส่งออกทุเรียน ลำไย มังคุด และมะพร้าวของไทย.....	20
- การนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน.....	23
- ทุเรียน.....	29
- ลำไย.....	40
- มังคุด.....	47
- บทสรุป.....	54
 แหล่งข้อมูลอ้างอิง.....	56

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปต่างประเทศ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2566 - 2568.....	2
ตารางที่ 2	ด่านตามเขตการปกครองระดับมณฑลในจีนที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ ทางเส้นทางขนส่งทางอากาศและทางเรือ.....	5
ตารางที่ 3	บัญชีรายชื่อผลไม้ที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก.....	8
ตารางที่ 4	บัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการ อาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน.....	14
ตารางที่ 5	ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน ปี 2567 - 2568 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	15
ตารางที่ 6	สถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2567 - 2568 (ผลไม้ที่มีปริมาณการนำเข้ามากกว่าหนึ่งพันตัน).....	17
ตารางที่ 7	ปริมาณการส่งออกทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของไทยไปประเทศ/ เขตดินแดน สูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2566 - 2568.....	20
ตารางที่ 8	ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน จำแนกตามประเทศ/ เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2566 - 2568.....	24
ตารางที่ 9	ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ โดยสัดส่วนคิดเทียบกับปริมาณ การนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2568.....	25
ตารางที่ 10	ปริมาณการนำเข้าทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของจีน จากประเทศ/ เขตดินแดนหลัก ๆ ปี 2566 - 2568.....	26
ตารางที่ 11	สถิติผลไม้ 4 ชนิดแรกที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุด แสดงปริมาณผลผลิตของไทย ราคาที่ เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวน ปริมาณที่จีนนำเข้า และมูลค่านำเข้าต่อ กก. ในปี 2567 - 2568.....	28
ตารางที่ 12	การนำเข้าทุเรียนสดของจีน ปี 2566 - 2568.....	30
ตารางที่ 13	ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	31
ตารางที่ 14	ราคาขายส่งทุเรียนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าไทยของ จีน (ตัน) ปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) และปริมาณนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นของจีน (ตัน) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	35
ตารางที่ 15	ราคาขายปลีกทุเรียนไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	37
ตารางที่ 16	การนำเข้าลำไยสดของจีนปี 2566 - 2568.....	40
ตารางที่ 17	ปริมาณการนำเข้าลำไยสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	40

ตารางที่ 18 ราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณ นำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	43
ตารางที่ 19 ราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	44
ตารางที่ 20 การนำเข้ามังคุดของจีนปี 2566 - 2568.....	48
ตารางที่ 21 ปริมาณการนำเข้ามังคุดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	48
ตารางที่ 22 ราคาขายส่งมังคุดไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณ นำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	50
ตารางที่ 23 ราคาขายปลีกมังคุดไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568.....	52

สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2568 และแนวโน้ม

รายงานสถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2568 และแนวโน้ม จัดทำเป็นสองตอน ตอนที่ 1 จะกล่าวถึงภาพรวมของการส่งออกผลไม้ของไทย และการนำเข้าผลไม้ของจีน ส่วนในตอนที่ 2 จะเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า

ตอนที่ 1 ภาพรวม

การส่งออกผลไม้ของไทย

ผลไม้ไทยเป็นหนึ่งในสินค้าที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก โดยมีการส่งออกสินค้าในหมวดผลไม้ และลูกนัตที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนาई 08 (Harmonized Code 08: Edible fruits and nuts, HS Code 08) ซึ่งในปี 2568 มีการส่งออกทั้งสิ้น 2.94 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.16 เมื่อเทียบกับปี 2567 คิดเป็นมูลค่า 6,593 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.40 โดยมีตลาดส่งออกหลักที่สำคัญ คือ จีน เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 93 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทย

ที่ผ่านมามีตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ที่ใหญ่ที่สุดของไทยคือจีน ทั้งในแง่ของปริมาณและมูลค่า อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2557 - 2560 ไทยมีการส่งออกไปเวียดนามปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในอดีตที่มีปริมาณไม่เกิน 300,000 ตัน เป็น 1,045,456 ตัน ในปี 2560 ซึ่งเป็นปีที่มีการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปเวียดนามมากเป็นประวัติการณ์ และพบว่าการส่งออกไปเวียดนามลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา จนมาอยู่ที่ 82,433 ตัน ในปี 2566 แต่พบว่ากลับมาที่มีการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดยอยู่ที่ 203,650 ตัน และลดลงในปี 2568 โดยอยู่ที่ 150,249 ตัน

ปี 2566 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณส่งออกเพียง 82,414 ตัน ลดลงร้อยละ 32.65 เมื่อเทียบกับปี 2565 (ลดลงร้อยละ 92.12 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 58.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 10.36 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีนมากถึง 2,358,279 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.94 เมื่อเทียบกับปี 2565 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 323.17 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 6,154.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.15 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 832.21 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน

ปี 2567 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามมีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยมีปริมาณส่งออก 203,650 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 147.11 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ลดลงร้อยละ 80.52 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 139.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 138.96 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีน 2,027,826 ตัน ลดลงร้อยละ 14.01 เมื่อเทียบกับปี 2566 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 263.87 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 5,688.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 7.57 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 761.64 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน และเวียดนามกลับขึ้นมาเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่าอันดับที่สองของไทย

ปี 2568 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามมีการปรับลดลง โดยมีปริมาณส่งออก 150,249 ตัน ลดลงร้อยละ 26.22 เมื่อเทียบกับปี 2567 (ลดลงร้อยละ 85.63 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 127.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.74 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีน 2,298,425 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.34 เมื่อเทียบกับปี 2567 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 312.43 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 5,666.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.40 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 758.23 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน และเวียดนามเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 มูลค่าอันดับที่สองของไทย และปริมาณอันดับ 3 ของไทย

ตารางที่ 1 ปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ ใน HS Code 08 ของไทยไปต่างประเทศ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2566 - 2568

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			ปี 2568 เทียบ 2567 (%)	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			ปี 2568 เทียบ 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
	รวม	2,911,782	2,693,597	2,940,355	9.16	6,909.12	6,566.96	6,593.10	0.40
1	จีน	2,358,279	2,027,826	2,298,425	13.34	6,154.43	5,688.50	5,666.01	-0.40
2	มาเลเซีย	170,206	137,046	160,087	16.81	110.72	80.18	124.46	55.24
3	เวียดนาม	82,414	203,650	150,249	-26.22	58.35	139.44	127.25	-8.74
4	อินโดนีเซีย	50,761	65,312	95,144	45.68	62.91	85.82	115.20	34.24
5	สหรัฐอเมริกา	39,197	30,079	30,914	2.77	122.38	111.53	97.06	-12.97
6	เมียนมา	22,881	30,747	27,700	-9.91	19.68	22.61	28.70	26.92
7	ฮ่องกง	39,090	30,740	26,339	-14.32	105.45	83.53	68.05	-18.53
8	เกาหลีใต้	17,926	28,643	25,095	-12.39	46.79	102.14	76.08	-25.52
9	สิงคโปร์	21,340	15,557	13,825	-11.13	18.07	17.21	16.55	-3.83
10	สปป.ลาว	8,670	13,649	12,296	-9.91	4.33	5.70	5.86	2.85

จากตารางที่ 1 พบว่าในปี 2568 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังอินโดนีเซีย (ส่วนใหญ่คือ ลำไย ลำไยอบแห้ง มะพร้าว มะม่วง) เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.68 มาเลเซีย (มะม่วง ลำไย ทุเรียน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.81 เมื่อพิจารณาที่มูลค่าพบว่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.24 และ 55.24 ตามลำดับ ในขณะที่มีการส่งออกไปเมียนมา สปป.ลาว สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฮ่องกง และเวียดนาม ปริมาณลดลงร้อยละ 9.91, 9.91, 11.13, 12.39, 14.32 และ 26.22 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2567

การส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยในปี 2568 ไปยังประเทศจีน มีปริมาณ 2,298,425 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.34 เมื่อเทียบกับปี 2567 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.17 ของปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทย โดยพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ เมื่อเทียบจากปี 2560 แต่พบว่าลดลงในปี 2567 และกลับมาเพิ่มขึ้นในปี 2568 ในขณะที่มีการส่งออกไปเวียดนามปริมาณ 150,249 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.11 ของปริมาณการส่งออกของไทย (สัดส่วนลดลงมาก เมื่อเทียบกับปี 2560 ที่มีการส่งออกไปเวียดนามมากเป็นประวัติการณ์ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 50.97) ซึ่งปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปยังเวียดนามที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี

2561 เป็นต้นมา เนื่องมาจากความเข้มงวดของการนำเข้าของจีน โดยตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ภายหลังจากที่ศุลกากรแห่งชาติจีนได้ควรวางงานตรวจสอบกักกันสินค้าเข้าระบบการดำเนินงานของศุลกากร ทำให้แนวทางปฏิบัติในการนำเข้าส่งออกสินค้ามีความเข้มงวดเพิ่มขึ้นจากเดิมมาก โดยสินค้าที่นำเข้าจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งในส่วนของการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศจะต้องเป็นผลไม้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากประเทศส่งออกที่กำหนดเท่านั้น (เป็นผลไม้จากประเทศที่ส่งออกไปจีนซึ่งได้รับการประเมินความเสี่ยงด้านการตรวจสอบและกักกันโรคจากศุลกากรแห่งชาติจีนแล้ว) โดยปฏิบัติด้วยมาตรฐานเดียวกันในการนำเข้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการนำเข้าสินค้ารูปแบบการค้าปกติ การนำเข้าโดยการค้ามูลค่าน้อยของวิสาหกิจชายแดน และการนำเข้าสินค้าโดยใช้สิทธิชาวชายแดน ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยที่สวมสิทธิเป็นผลไม้เวียดนามมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

โดยประเทศจีนมีการให้สิทธิประโยชน์จากนโยบายตลาดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่จีนตกลงกับประเทศที่มีพรมแดนติดกัน (ส่วนใหญ่เป็นด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้การชี้แนะจากส่วนกลางซึ่งมิใช่ด่านสากลจึงไม่อนุญาตให้คนต่างชาติผ่านเข้าเมือง และไม่รองรับการค้าระหว่างประเทศจากประเทศที่สาม) เพื่อให้สิทธิชาวจีนและชาวชายแดนของประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีนที่อาศัยบริเวณชายแดนสามารถนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ของประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีนซึ่งเป็นสินค้าตามบัญชีที่กำหนดและของใช้ประจำวันในมูลค่าไม่เกิน 8,000 หยวนต่อวันต่อคน โดยได้รับสิทธิการยกเว้นภาษีทุกชนิด รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) (ที่ผ่านมาผลไม้นำเข้าผ่านด่านสากลของจีนจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 13 โดยตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2560 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 11 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2561 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 10 และตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2562 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 9) เพื่อนำมาจำหน่ายในตลาดการค้าของชาวชายแดน นโยบายดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของคนชายแดนและพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นชายแดน นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์เพื่อช่วยเหลือในด้านเงินทุนและตลาดให้กับชาวชายแดนที่ไม่มีทุนในการดำเนินการซื้อขายสินค้าในตลาดการค้าชายแดนด้วย

ในขณะที่วิสาหกิจจีนที่จดทะเบียนและตั้งอยู่ในบริเวณชายแดนสามารถที่จะดำเนินธุรกิจแบบการค้าชายแดนมูลค่าน้อย (边境小额贸易) สามารถดำเนินธุรกิจกับบริษัทชายแดนของประเทศที่อยู่ติดกับด่านชายแดนเพื่อนำไปจำหน่ายต่อในจีนได้ โดยต้องดำเนินการสำแดงพิธีการศุลกากรและมีการตรวจสอบกักกันสินค้าดังเช่นการนำเข้าสินค้าในรูปแบบการค้าปกติ แม้ว่าปัจจุบันจะไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่มลงครึ่งหนึ่งสำหรับสินค้าที่นำเข้าแล้ว แต่ก็ยังได้รับการสนับสนุนด้านอื่น ๆ จากรัฐบาลท้องถิ่น เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ การอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งบริษัท เป็นต้น

ด้วยนโยบายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชาวชายแดนผ่านตลาดการค้าชาวชายแดน ณ จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่ให้นำเข้าสินค้าและของใช้ประจำวันจากประเทศที่มีพรมแดนติดกันเท่านั้น ทำให้มีผู้ประกอบการจีนส่วนหนึ่งที่ร่วมกับชาวชายแดนใช้รูปแบบการนำเข้าผ่านทางจุดผ่อนปรนชายแดนบริเวณเวียดนาม-จีน เนื่องจากเวียดนามสามารถเพาะปลูกผลไม้เขตร้อนได้หลากหลายชนิด ส่งผลให้ผลไม้ไทยบางส่วนเมื่อเข้าเวียดนามแล้วแปลงสภาพเป็นผลไม้เวียดนามเพื่อใช้สิทธิพิเศษดังกล่าว แต่ภายหลังจากที่ศุลกากรแห่งชาติจีนได้ควรวางงานตรวจสอบกักกันสินค้าเข้าระบบการดำเนินงานของศุลกากรทำให้มีความเข้มงวดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การดำเนินการสวมสิทธิมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องและเข้าสู่รูปแบบปกติใหม่ซึ่งสะท้อนจากการส่งออกผลไม้และลูกค้านักที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปเวียดนามที่มีสัดส่วนเหลือเพียงประมาณร้อยละ 5

โดยที่ตามระบบจีน ด่านและจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนจะไม่ให้นำการนำเข้าโดยใช้สิทธิของชาวชายแดนมาบันทึกข้อมูลสถิติรวมกับการนำเข้าแบบที่ต้องสำแดงพิธีการศุลกากรตามการนำเข้ารูปแบบการค้าปกติ (แยกสถิติการนำเข้าในรูปแบบการใช้สิทธิของชาวชายแดนออกไปอยู่ในรหัสสถิติ HS CODE

98.04 Low value simple customs clearance goods ซึ่งไม่ได้แสดงรายการย่อยในชนิดของสินค้า) ซึ่งสถิติการนำเข้าส่งออกโดยทั่วไปที่เข้าถึงได้จะอ้างอิงจากสถิติที่รวบรวมจากการสำแดงพิธีการศุลกากร ในรูปแบบการค้ำปกติ ในขณะที่ข้อมูลการค้าผ่านด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการ โดยรัฐบาลท้องถิ่นจะรวบรวมและรายงานโดยท้องถิ่นเอง

การนำเข้าผลไม้ไทยของจีน

ผลไม้จัดเป็นสินค้าที่จีนต้องทำพิธีสารข้อตกลงในการตรวจสอบและกักกันโรคกับประเทศ ผู้ส่งออกก่อนจึงจะสามารถนำเข้าได้ผ่านด่านที่กำหนดซึ่งมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าโดยสำนักงาน ศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (The General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) (ซึ่งเดิมเป็นงานของกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคสาธารณรัฐ ประชาชนจีน (The General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine: AQSIQ) ทั้งนี้ ภายหลังจากผู้แทนประชาชนแห่งชาติจีนเห็นชอบการปรับโครงสร้างหน่วยงานราชการของจีน เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2561 ได้ยุบ AQSIQ โดยมีการโอนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและกักกันโรค ของจีนไปรวมกับสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน) ซึ่งจะมีการปรับปรุงรายชื่อผลไม้จากประเทศต่าง ๆ ที่อนุญาต ให้นำเข้าอย่างต่อเนื่องโดยสามารถนำเข้าผ่านด่านตรวจสอบและกักกันที่มีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือ เครื่องมือ ที่ใช้ในการตรวจสอบและกักกันผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศตามที่กำหนดเท่านั้น

ตารางที่ 2 ด้านตามเขตการปกครองระดับมณฑลในจีนที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทางเส้นทางขนส่งทางอากาศและทางเรือ

ภาค	เขตการปกครองระดับมณฑล	ด้านสนามบิน	ด้านท่าเรือ
เหนือ	กรุงปักกิ่ง	กรุงปักกิ่ง	-
	นครเทียนจิน	นครเทียนจิน	นครเทียนจิน
	มณฑลเหอเป่ย์	-	เมืองฉินหวงต้าว เมืองถังซาน
	มณฑลซานซี	นครไท่หยวน	-
	เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	เมืองเอ๋อร์ดอส	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	มณฑลเหลียวหนิง	นครเสิ่นหยาง เมืองต้าเหลียน	เมืองต้าเหลียน
ตะวันออก	นครเซี่ยงไฮ้	นครเซี่ยงไฮ้	นครเซี่ยงไฮ้
	มณฑลเจียงซู	นครหนานจิง เมืองสวี่โจว	นครหนานจิง เมืองเหลียนหยุนก่าง เมืองไท่ซาง เมืองเหยียนเฉิง
	มณฑลเจ้อเจียง	นครหางโจว เมืองอู่ เมืองหนิงโป	เมืองวินโจว เมืองโจวซาน เมืองหนิงโป เมืองไถโจว เมืองเจียซิง
	มณฑลอานฮุย	นครเหอเฟย์ เมืองหวงซาน	เมืองถงหลิง
	มณฑลฝูเจี้ยน	นครฝูโจว เมืองเซียเหมิน	นครฝูโจว เมืองเซียเหมิน
	มณฑลเจียงซี	นครหนานชาง	เมืองจีเจียง
	มณฑลซานตง	นครจี้หนาน เมืองชิงต้าว	เมืองชิงต้าว เมืองเยียนไถ
กลาง	มณฑลเหอหนาน	นครเจิ้งโจว	-
	มณฑลหูเป่ย์	นครอู่ฮั่น เมืองอ๋อโจว	-
	มณฑลหูหนาน	นครฉางซา เมืองจางเจียเจีย	เมืองเยียวหยาง
ใต้	มณฑลกวางตุ้ง	นครกว่างโจว เมืองเชินเจิ้น เมืองเจียหยาง	นครกว่างโจว เมืองเชินเจิ้น เมืองฝอซาน เมืองตงก่วน เมืองซัวเถา เมืองจ้านเจียง เมืองเจียงเหมิน
	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	นครหนานหนิง	เมืองฝางเฉิงก่าง เมืองชินโจว
	มณฑลไห่หนาน	นครไห่โข่ว	เมืองตงฟาง เมืองตานโจว
ตะวันตกเฉียงใต้	นครฉงชิ่ง	นครฉงชิ่ง	นครฉงชิ่ง
	มณฑลเสฉวน	นครเฉิงตู	-
	มณฑลกุ้ยโจว	นครกุ้ยหยาง	-
	มณฑลยูนนาน	นครคุนหมิง	เขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา
ตะวันตกเฉียงเหนือ	มณฑลส่านซี	นครซีอาน	-
	มณฑลกานซู	นครหลานโจว	-
	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	นครอูรุมชี เมืองคาซการ์	-

ที่มา: รายชื่อสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าตามรายชื่อที่ประกาศในเว็บไซต์ศุลกากรแห่งชาติจีน เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2569

(http://www.customs.gov.cn/customs/2023-02/21/article_2025122718505415774.html)

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

อย่างไรก็ดี จีนมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของด่านสากล รวมถึงบุคลากรในด้านการตรวจสอบ และกักกันผลไม้เพื่อเปิดให้สามารถนำเข้าผลไม้ต่างประเทศในด้านสากลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามสภาพความต้องการของตลาดเช่นกัน รายชื่อด่านที่กำหนดซึ่งมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า จากต่างประเทศจึงมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ

ในส่วนของด่านทางบก (ทางถนนและทางรถไฟ) ที่กำหนดให้นำเข้าผลไม้ไทยตามพิธีสาร ว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามารถ ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนาม เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564 ประกอบด้วย

1. ด่านโหยวอี๋กวน (เมืองระดับอำเภอผิงเสียงของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
2. ด่านตงชิง (เมืองระดับอำเภอตงชิงของเมืองฝางเฉิงก่าง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
3. ด่านรถไฟผิงเสียง (เมืองระดับอำเภอผิงเสียงของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
4. ด่านหลงปิง (เมืองระดับอำเภอจิ้งซีของเมืองไป่เซ่อ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
5. ด่านสุยโข่ว (อำเภอหลงโจวของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
6. ด่านโม้อาน (อำเภอเหมิงล่าของเขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน)
7. ด่านรถไฟโม้อาน (อำเภอเหมิงล่าของเขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน)
8. ด่านเทียนเป่า (อำเภอหมาลี่ฟัวของเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงและม้งเหวินชาน มณฑลยูนนาน)

9. ด่านเหอโข่ว (อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่วของเขตปกครองตนเองชนชาติ ฮาหนี่และอี๋หงเหอ มณฑลยูนนาน)

10. ด่านรถไฟเหอโข่ว (อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่วของเขตปกครองตนเอง ชนชาติฮาหนี่และอี๋หงเหอ มณฑลยูนนาน)

เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2568 ทั้งสองฝ่ายได้มีการเพิ่มให้ด่านเหมิงคัง (อำเภอปกครองตนเองชน ชาติฮาหนี่และอี๋เจียงเฉิงของเมืองผู่เออร์ มณฑลยูนนาน) และด่านด่าลั่ว (อำเภอเหมิงไห่ของเขตปกครองตนเอง ชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน) ของจีน และด่านฟ่งซำ (จ.น่าน) บ้านฮวก (จ.พะเยา) และภูตู๋ (จ. อุตรดิตถ์) เป็นจุดนำเข้าและส่งออกผลไม้ในพิธีสารฯ และเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2569 ได้มีการเพิ่มด่านแม่สาย (จ.เชียงราย) เป็นจุดนำเข้าและส่งออกผลไม้ในพิธีสารฯ

ที่ผ่านมาการขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกจะต้องดำเนินการตามพิธีสาร ว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการขนส่งผลไม้ไทยที่ส่งออกผ่านประเทศที่สามารถ เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับกระทรวงควบคุมคุณภาพ และตรวจสอบกักกันโรคของจีน (พิธีสารเส้นทาง R9 เข้าด่านโหยวอี๋กวน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) ลงนามเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552 และพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการ ส่งออกและนำเข้าผลไม้ไทยผ่านประเทศที่สามารถระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่าง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคของจีน (พิธีสาร เส้นทาง R3A เข้าด่านโม้อาน มณฑลยูนนาน) ลงนามเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2554

อย่างไรก็ดี เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2563 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยได้บรรลุ ข้อตกลงร่วมกันกับสำนักงานศุลกากรของจีน (ศุลกากรแห่งชาติจีน) เกี่ยวกับพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการ กักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามารถระหว่างประเทศไทยและ สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับสำนักงานศุลกากรของจีน จนนำไปสู่ การลงนามในพิธีสารดังกล่าว เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564

สาระสำคัญในพิธีสารฯ ได้แก่

1. ผลไม้ที่นำเข้าและส่งออกของทั้งสองฝ่ายจะต้องเป็นผลไม้ที่ถูกระบุไว้ในรายการชนิดผลไม้ที่ได้รับอนุญาตจากศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องจัดส่งข้อมูลหมายเลขทะเบียนของสวนผลไม้ และโรงคัดบรรจุ ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนและได้รับการรับรองจากทั้งสองฝ่าย โดยปัจจุบันผลไม้ของไทยที่จีนอนุญาตให้นำเข้ามีจำนวน 22 ชนิด ซึ่งต้องมาจากสวนและโรงคัดบรรจุที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและประกาศโดยกรมวิชาการเกษตร และ GACC แล้วเท่านั้น

2. ผลไม้สดของไทยและจีนต้องนำเข้าและส่งออกทางบกจากจุดนำเข้าและส่งออกที่ทั้งสองฝ่ายกำหนดเท่านั้น โดยฝ่ายไทย ได้แก่ เชียงของ มุกดาหาร นครพนม บ้านฝักกาด บึงกาฬ หนองคาย พังงา บ้านฮวก ภูตู และแม่สาย ฝ่ายจีน ได้แก่ โฮ่ยอ้อกวน ตงชิง สถานีรถไฟผิงเสียง หลงปิง สุยโข่ว ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง (เขตฯ กว่างซีจ้วง) และโมฮอาน สถานีรถไฟโมฮอาน เหวอโข่ว สถานีรถไฟเหอโข่ว เทียนเป่า เหมิงคัง และต้าลั่ว ในมณฑลยูนนาน

ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติด้านสถานีรถไฟเหอโข่ว แม้ว่าจะเป็นด่านสากลแต่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาก่อสร้างสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า จึงยังไม่สามารถนำเข้าผลไม้ได้

จุดนำเข้าและส่งออกผลไม้ทางบกตามพิธีสารฯ (*ด่านสถานีรถไฟเหอโข่วยังไม่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ)

3. ฉลากบรรจุภัณฑ์ผลไม้สดทุกชนิดต้องเป็นไปตามที่กำหนด โดยผลไม้ไทยต้องระบุหมายเลขทะเบียนสวน และหมายเลขทะเบียนโรงคัดบรรจุ ตามที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและประกาศในเว็บไซต์ของศุลกากรแห่งชาติจีนแล้ว นอกจากนี้ ซิลปิดตู้สินค้าต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

4. ใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการนำเข้าและส่งออกผลไม้ระหว่างไทยและจีนทางบก ต้องระบุหมายเลขตู้สินค้า และหมายเลขซีลทุกครั้ง โดยใบรับรองสุขอนามัยพืชมีผลบังคับใช้ 10 วัน

5. ด้านส่งออกตามที่กำหนด ต้องส่งสำเนาใบรับรองสุขอนามัยพืชฉบับจริงทาง email หรือผ่านระบบใบรับรองสุขอนามัยพืชอิเล็กทรอนิกส์ให้กับด่านนำเข้าตามที่กำหนด ล่วงหน้าก่อนที่สินค้าจะเดินทางมาถึง

6. ลำไยสดส่งออกไปจีนต้องมีใบรับรองสุขอนามัยที่รับรองปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตกค้างกำกับไปพร้อมกับสินค้าทุกครั้ง

7. ตู้สินค้าผลไม้จะต้องไม่ถูกเปิดระหว่างการขนส่งผ่านประเทศที่สาม

8. เมื่อสินค้าเดินทางมาถึงด่านนำเข้า เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบซีล เอกสารที่เกี่ยวข้อง และความถูกต้องสมบูรณ์ของสินค้า

8.1 หากพบว่ามีการปลอมแปลงใบรับรองสุขอนามัยพืชหรือใบรับรองสุขอนามัยพืช ไม่สอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารที่ได้จัดส่งให้ล่วงหน้าตามข้อ 5 สินค้านั้นจะถูกปฏิเสธการนำเข้า

8.2 หากพบว่าสินค้าที่ส่งไปไม่สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในใบรับรองสุขอนามัยพืช ซีลถูกทำลาย หรือพบการปลอมปนผลไม้ที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศอื่น สินค้านั้นจะถูกปฏิเสธการนำเข้าหรือทำลาย

8.3 หากผลไม้มีการตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืช หรือสารเคมีตกค้างที่มีปริมาณเกินกว่า ค่ามาตรฐานที่กำหนด หรือตรวจพบศัตรูพืชกักกัน หรือพบการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับพิธีสาร สำนักงานศุลกากร แห่งชาติจีน จะปฏิบัติการตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 12 ของ “พิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดด้านการกักกันโรค และตรวจสอบสำหรับสินค้าผลไม้เมืองร้อนที่ส่งออกจากไทยไปจีน” ในขณะที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะปฏิบัติการตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 11 ของ “พิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดด้านการกักกันโรคและตรวจสอบ สำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งออกจากจีนไปไทย” ฉบับลงนามเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2547

9. แต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งข้อมูลปัญหาการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องให้แต่ละฝ่ายทราบโดยเร็วที่สุด เพื่อสืบค้นหาสาเหตุข้อเท็จจริงของปัญหาและกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพโดยเร่งด่วน

ตารางที่ 3 บัญชีรายชื่อผลไม้ที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก

(ประกาศ GACC ณ วันที่ 4 สิงหาคม 2569)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
เอเชีย	ปากีสถาน	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange)] เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
	เกาหลีเหนือ	Sweetberry honeysuckle (<i>Lonicera caerulea</i> var. <i>edulis</i> ; Sweetberry honeysuckle) Lingonberry (<i>Vaccinium</i> sp.; Lingonberry) (ใช้เฉพาะแปรรูปเท่านั้น)
	ฟิลิปปินส์	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Fresh Young Coconut) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian)
	เกาหลีใต้	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกพลับ (<i>Diospyros</i> spp.; Persimmon)
	คีร์กีซสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ผลไม้ไม้อัดแข็ง [ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	กัมพูชา	กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> Murr.; Durian) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit)
	ลาว	กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) เสาวรส (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) พากัสม์ [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> Murray.; Durian) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit)
	มาเลเซีย	ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian)
	เมียนมา	ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) พุทรา Indian jujube (<i>Ziziphus mauritiana</i> ; Indian jujube) กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	ญี่ปุ่น	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear)
	บังกลาเทศ	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit)
	ศรีลังกา	กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	คาซัคสถาน	ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)
	ทาจิกิสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon)
	ไทย	มะขาม (<i>Tamarindus indica</i> ; Tamarind) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugarapple) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Carambola) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ชมพู (<i>Syzygium samarangense</i> ; Rose apple) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) ลองกอง (<i>Lansium parasiticum</i> ; Long kong) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) ละมุด (<i>Manilkara zapota</i> ; Sapodilla) กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) เสาวรส (<i>Passiflora caerulea</i> ; Passion fruit) เสาวรส (ผลสีม่วง) (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) พากัสม์ [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin Orange) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo)]
	ตุรกี	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) (ระงับการนำเข้า)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	บรูไน	แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	อุซเบกิสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) ทับทิม (<i>Punica granatum</i> ; Pomegranate) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ผลไม้ไม้มัดแข็ง [เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]
	อิสราเอล	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo (= <i>Citrus grandis</i> ตามชื่อพิธีสาร) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit (= <i>Citrus paradise</i> ตามชื่อพิธีสาร))] (ผลไม้ดังกล่าวเป็นการทดลองนำเข้า)
	อิหร่าน	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i>) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i>) มะนาวหวาน (<i>Citrus limetta</i>)] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) กีวี (<i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruits)
	เนปาล	พวงส้ม [ส้มหวาน (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] (ผลไม้ดังกล่าวให้ใช้และบริโภคเฉพาะในเขตปกครองตนเองทิเบตเท่านั้น)
	อินเดีย	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
	อินโดนีเซีย	กล้วย (<i>Musa nana</i> ; Banana) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) สละ (<i>Salacca zalacca</i> ; Salacca) แก้วมังกร (<i>Hylocereus costaricensis</i> , <i>Hylocereus polyrhizus</i> , <i>Hylocereus undatus</i> ; Purple or super Red dragon fruit/ Red dragon fruit/ White dragon fruit) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut)
	เวียดนาม	มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> ; Dragon Fruit/Pitahaya/Pitaya) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian) เสาวรส (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Fresh Young Coconut) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , Lime) Tahiti lime (<i>Citrus latifolia</i> , Tahiti lime)
	จีนไต้หวัน	กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) Pawpaw (<i>Chaenomeles sinensis</i> ; Pawpaw) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Fruit of Carambola) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) ป๊อป (ผีเสื้อ) (<i>Eriobotrya japonica</i> ; Logquat) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) พุทรา Indian jujube (<i>Ziziphus mauritiana</i> ; Indian jujube) บ๊วย (<i>Prunus mume</i> ; Japanese apricot, Mei) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> , <i>Hylocereus polyrhizus</i> , <i>Hylocereus costaricensis</i> ; Dragon Fruit/ Pitahaya/Pitaya) แคนตาลูป (<i>Cucunmis melo</i> ; Melon, Cantaloupe) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> , <i>Vitis labrusca</i> และพันธุ์ลูกผสม ส่วนใหญ่เป็นองุ่นพันธุ์ลูกใหญ่ <i>Vitis vinifera</i>)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
		× <i>Vitis labrusca</i> ; Grape) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugarapple) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo)
แอฟริกา	อียิปต์	พวกล้ม (<i>Citrus spp.</i>) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) อินทผลัม (<i>Phoenix dactylifera</i> ; Date) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ทับทิม (<i>Punica granatum</i> ; Pomegranate)
	เบนิน	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	โมร็อกโก	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม clementine (<i>Citrus clementina</i> ; Clementine) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit)]
	แอฟริกาใต้	พวกล้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>Nucipersica</i> ; Nectarine) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot) ลูกพรุน (<i>Prunus domestica</i> ; Prune)
	แซมเบีย	บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	เคนย่า	Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
	แทนซาเนีย	Avocado (<i>Persea americana</i> Var Hass; Avocado)
	ซิมบับเว	พวกล้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> ; Lime) ส้มเปรี้ยว (<i>Citrus aurantium</i> ; Sour orange)] Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium L.</i> ; Blueberry)
	รวันดา	Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
ยุโรป	เบลเยียม	สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	โปแลนด์	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	ฝรั่งเศส	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) กีวีเบอร์รี่ (<i>Actinidia arguta</i> ; Kiwi berry)
	เยอรมนี	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	เนเธอร์แลนด์	สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	โปรตุเกส	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
	ไซปรัส	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม Mandora (<i>Citrus sinensis</i> × <i>Citrus reticulata</i> ; Mandora)]
	สเปน	พวกล้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ;

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
		Plum) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> , <i>Prunus cerasus</i> ; Cherry)
	เชอร์เบีย	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	ฮังการี	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
	กรีซ	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> ; <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit)
	อิตาลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> cv. Tarocco, cv. Sanguinello, cv. Moro; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> cv. Femminello comune; Lemon) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
อเมริกา เหนือ	ปานามา	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	ฮอนดูรัส	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	คอสตาริกา	กล้วย (<i>Musa AAA</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> L.; Melon เฉพาะเมลอนเปลือกแข็งเท่านั้น)
	แคนาดา	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry รัฐบริติชโคลัมเบีย) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry รัฐบริติชโคลัมเบีย)
	สหรัฐอเมริกา	ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry. มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐไดาโฮ) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) พวกล้ม (<i>Citrus spp.</i> มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐฟลอริดา มลรัฐแอริโซนา มลรัฐเท็กซัส) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน) สตรอเบอร์รี่ (<i>Fragaria ananassa</i> ; Strawberry มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nucipersica</i> ; Nectarine มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium corymbosum</i> , <i>V. virgatum</i> กับพันธุ์ลูกผสม; Blueberry)
	เม็กซิโก	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. Hass; Avocado) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แบล็กเบอร์รี่ (<i>Rubus ulmifolius</i> ; Blackberry) ราสเบอร์รี่ (<i>Rubus idaeus</i> ; Raspberry) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) กล้วย (<i>Musa spp.</i> ; Banana)
	โดมินิกัน	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. Hass; Avocado)
อเมริกาใต้	อาร์เจนตินา	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) และพันธุ์ลูกผสม] มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Table grapes)
	เวเนซุเอลา	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. Hass; Avocado)
	บราซิล	แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	เปรู	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวกล้ม [ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit (= <i>Citrus × paradisi</i> ชื่อตามพิธีสาร)) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin (= <i>Citrus reticulata</i> ชื่อตามพิธีสาร)) และพันธุ์ลูกผสม ส้ม (<i>Citrus</i>

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
		<i>sinensis</i>) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , Lime) Tahiti lime (<i>Citrus latifolia</i> , Tahiti lime)] Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) ทับทิม (<i>Punica granarum</i> ; Pomegranate) กล้วย (<i>Musa spp.</i> ; Banana)
	เอกวาดอร์	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แก้วมังกร (รวมแก้ว มังกรสีเหลือง (<i>Hylocereus megalanthus</i> (= <i>Hylocereus magalanthus</i> ชื่อตามพิธี สาร)) แก้วมังกรสีแดง (<i>Hylocereus undatus</i> ; Dragon Fruit/Pitahaya/Pitaya))
	โคลัมเบีย	กล้วย (<i>Musa spp.</i> ; Banana) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) Tahiti lime (<i>Citrus latifolia</i> , Tahiti lime)
	อูรุกวัย	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อนและพันธุ์ลูกผสม (<i>Citrus reticulata</i> and their hybrids; Mandarin) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	ชิลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> และพันธุ์ลูกผสม; Mandarin) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)]
โอเชียเนีย	ออสเตรเลีย	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i> , <i>Citrus limonia</i> ; Lime) ส้มแทงเจโล (<i>Citrus tangelo</i>) ส้มโอ Grapefruit หวานพันธุ์ลูกผสม (<i>Citrus grandis</i> × <i>Citrus paradisi</i>)] มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) ผลไม้เมล็ดแข็ง [เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) ลูกไหนด (<i>Prunus domestica</i> , <i>Prunus salicina</i> ; Plum) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]
	นิวซีแลนด์	พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> , <i>Citrus deliciosa</i> , <i>Citrus unshiu</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus meyeri</i> ; Lemon)] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> X <i>Actinidia chinensis</i> ; Kiwi fruit) กีวีเบอร์รี่ (<i>Actinidia arguta</i> ; Kiwi berry) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> , <i>Pyrus communis</i> ; Pear) บ๊วย (<i>Prunus mume</i> ; Japanese apricot, Mei) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)

หมายเหตุ: ชื่อผลไม้ดังกล่าวมีทั้งชื่อภาษาละติน และชื่อภาษาอังกฤษ ชื่อภาษาละตินทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวเอน

ที่มา: http://dzs.customs.gov.cn/dzs/2020-05/19/article_2025123119301257348.html

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

นอกจากผลไม้สดแล้ว ผลไม้แห้ง ศุลกากรจีนจะมีการประเมินความเสี่ยงเช่นเดียวกับผลไม้สดเช่นกัน โดยมีการประกาศบัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 บัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน

ชนิดผลไม้แห้ง	ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก
ขนุนแห้ง	เวียดนาม
กล้วยหอมแห้ง	บราซิล ฟิลิปปีนส์ รวันดา ไทย เวียดนาม
กล้วยแห้ง	บราซิล ฟิลิปปีนส์ ไทย เวียดนาม
สับปะรดแห้ง	เยอรมนี ฟิลิปปีนส์ โคลัมเบีย รวันดา ไทย เวียดนาม
อะโวคาโดแห้ง	เม็กซิโก
มังคุดแห้ง	ไทย
ฝรั่งแห้ง	ไทย จีนไต้หวัน
พุทราแดงแห้ง	เยอรมนี คีร์กีซสถาน ซาอุดีอาระเบีย ไทย อิหร่าน จอร์แดน
มะม่วงแห้ง	ฟิลิปปินส์ รวันดา เมียนมา ไทย จีนไต้หวัน
มะนาว และ lime แห้ง	เยอรมนี ไทย
มะเดื่อฝรั่ง (fig) แห้ง	อัฟกานิสถาน เยอรมนี สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก ไทย ตุรกี สเปน อิหร่าน เวียดนาม
อินทผลัมแห้ง	สหรัฐอเมริกาบราซิล ปากีสถาน ซาอุดีอาระเบีย อิรัก อิหร่าน อิสราเอล
มะพร้าวแห้ง เนื้อมะพร้าวแห้ง	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา เมียนมา ศรีลังกา ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม
มะกอกแห้ง	เมียนมา สเปน กรีซ
แคนตาลูปแห้ง	ไทย
ลูกตาลแห้ง	เมียนมา ไทย เวียดนาม
บลูเบอร์รี่แห้ง	ไทย
สาเกแห้ง	คีร์กีซสถาน
ลูกไหนดแห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา เซอร์เบีย ไทย อุซเบกิสถาน ซิลี จีนไต้หวัน คีร์กีซสถาน
ลิ้นจี่แห้ง	ฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม
ทุเรียนแห้ง	ไทย
ลำไยแห้ง	ลาว เมียนมา ไทย เวียดนาม จีนไต้หวัน
มะขามแห้ง	ฟิลิปปินส์ ลาว เมียนมา ไทย
แครนเบอร์รี่แห้ง	สหรัฐอเมริกา ไทย จีนไต้หวัน
บ๊วยแห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ไทย ซิลี จีนไต้หวัน
กีวแห้ง	สหรัฐอเมริกา
มะละกอแห้ง	ไทย
แอปเปิ้ลแห้ง	เยอรมนี คีร์กีซสถาน สหรัฐอเมริกา
องุ่นแห้ง (ลูกเกด)	อัฟกานิสถาน อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย เยอรมนี คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ ญี่ปุ่น ไทย ตุรกี อุซเบกิสถาน กรีซ อิหร่าน ซิลี จีนไต้หวัน

ชนิดผลไม้แห้ง	ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก
Russian olive แห้ง	คีร์กีซสถาน อุซเบกิสถาน
แตงหวาน (melon) แห้ง	คีร์กีซสถาน อุซเบกิสถาน
พุทรา Indian jujube แห้ง	เมียนมา
Apricot แห้ง	อัฟกานิสถาน ปากีสถาน คีร์กีซสถาน สหรัฐอเมริกา ทาจิกิสถาน ตุรกี อุซเบกิสถาน
เชอร์รี่แห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส คีร์กีซสถาน สหรัฐอเมริกา ไทย อุซเบกิสถาน ซิลิ จีนไต้หวัน

ที่มา: <http://43.248.49.223>

รายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและประเทศ/เขตแดนที่มีการค้าดั้งเดิมกับจีน สืบค้นวันที่ 8 กรกฎาคม 2569)

ในขณะที่ผลไม้แช่แข็งนั้น ศุลกากรแห่งชาติจีนประเมินว่ามีความเสี่ยงต่ำ เมื่อเดือนสิงหาคม 2567 จึงได้ยกเลิกบัญชีรายชื่อผลไม้แช่แข็งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน และอนุญาตให้ผลไม้แช่แข็งที่สอดคล้องกับกฎระเบียบด้านมาตรการความปลอดภัยทางอาหารของจีนสามารถส่งเข้าประเทศจีนได้

ในปัจจุบันข้อมูลการนำเข้าผลไม้ของจีนที่ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว สามารถเข้าถึงได้เป็นข้อมูลที่ไม่ได้แสดงการนำเข้าตามเขตดูแลของศุลกากรจีน แต่แสดงผลตามการค้าระหว่างประเทศของแต่ละเขต การปกครองระดับมณฑลของจีน โดยเก็บสถิติตามการนำเข้าของผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลนั้น ๆ ตามสถิติที่ศุลกากรจีนรายงาน ผู้นำเข้าสามารถยื่นนำเข้าผลไม้ที่ด่านใดของจีนก็ได้ ซึ่งตามปกติแล้วส่วนใหญ่ผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลใดก็นำเข้าผลไม้ผ่านด่านของมณฑลนั้นหากมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า และสินค้าก็นำเข้ามาจำหน่ายในมณฑลที่ผู้นำเข้าจดทะเบียนผู้นำเข้าหรือกระจายต่อไปยังมณฑลใกล้เคียงที่ไม่มีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า แต่อย่างไรก็ดีก็พบว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ผู้นำเข้านำเข้ามาแล้วกระจายส่งต่อไปจำหน่ายยังพื้นที่อื่นของจีน ดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

ตารางที่ 5 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน ปี 2567 - 2568 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	จำนวนประชากร (ล้านคน)	ปี 2567		ปี 2568		การเปลี่ยนแปลงปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
			ปริมาณนำเข้า (ตัน)	สัดส่วนการนำเข้า (%)	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	สัดส่วนการนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	1,405	1,977,340	100.00	2,257,222	100.00	14.15
1	มณฑลกว่างตุง	128.59	602,915	30.49	573,394	25.40	-4.90
2	มณฑลยูนนาน	46.44	322,886	16.33	475,370	21.06	47.23
3	มณฑลเจ้อเจียง	67.01	244,152	12.35	354,209	15.69	45.08
4	นครเซี่ยงไฮ้	24.85	130,318	6.59	156,857	6.95	20.36
5	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	49.89	110,237	5.58	104,881	4.65	-4.86
6	มณฑลเสฉวน	83.18	79,907	4.04	93,906	4.16	17.52
7	นครฉงชิ่ง	31.87	102,189	5.17	87,720	3.89	-14.16
8	มณฑลหูเป่ย์	58.11	49,099	2.48	75,964	3.37	54.72

ลำดับ	เขตการปกครอง ระดับมณฑล	จำนวน ประชากร (ล้านคน)	ปี 2567		ปี 2568		การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
			ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
9	มณฑลฝูเจี้ยน	41.90	60,610	3.07	75,235	3.33	24.13
10	มณฑลชานตง	100.43	45,142	2.28	49,214	2.18	9.02
11	มณฑลหูหนาน	64.92	35,298	1.79	33,468	1.48	-5.18
12	กรุงปักกิ่ง	21.80	25,233	1.28	29,600	1.31	17.30
13	นครเทียนจิน	13.63	12,347	0.62	22,965	1.02	85.99
14	มณฑลเหอเป่ย์	73.54	74,182	3.75	22,866	1.01	-69.18
15	มณฑลส่านซี	39.36	3,457	0.17	18,885	0.84	446.23
16	มณฑลเจียงซี	44.74	3,886	0.20	14,125	0.63	263.49
17	มณฑลอานฮุย	60.82	16,184	0.82	12,336	0.55	-23.78
18	มณฑลเหอหนาน	97.44	11,618	0.59	12,328	0.55	6.12
19	มณฑลเหลียวหนิง	41.31	6,686	0.34	11,612	0.51	73.69
20	มณฑลไห่หนาน	10.55	15,974	0.81	10,777	0.48	-32.53
21	มณฑลกุ้ยโจว	38.57	10,025	0.51	9,725	0.43	-2.99
22	มณฑลเจียงซู	85.18	11,614	0.59	4,542	0.20	-60.90
23	มณฑลชิงไห่	5.92	88	0.00	2,244	0.10	2459.33
24	มณฑลกานซู	24.43	660	0.03	1,760	0.08	166.45
25	เขตปกครองตนเอง ซินเจียงอุยกูร์	26.39	1,041	0.05	1,365	0.06	31.06
26	มณฑลชานซี	34.24	695	0.04	906	0.04	30.30
27	เขตปกครองตนเอง มองโกเลียใน	23.74	17	0.00	486	0.02	2757.69
28	เขตปกครอง ตนเองหนิงเซี่ย	7.32	297	0.02	352	0.02	18.52
29	มณฑลเฮยหลงเจียง	30.01	-	-	130	0.01	n/a
30	มณฑลจี๋หลิน	22.97	3	0.00	-	0.00	-100.00
31	เขตปกครองตนเอง ทิเบต	3.74	579	0.03	-	0.00	-100.00

จากตารางที่ 1 และ 5 พบว่าในปี 2568 ไทยมีการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังจีนปริมาณ 2,298,425 ตัน ในขณะที่จีนมีการนำเข้าจากไทยปริมาณ 2,257,222 ตัน ซึ่งสถิติปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นกับการยื่นสำแดงของผู้ส่งออก และผู้นำเข้ากับศุลกากรของประเทศนั้น ๆ การวิเคราะห์สถิติในรายงานฉบับนี้จะขอใช้ฐานข้อมูลการนำเข้าทางฝั่งจีนเป็นหลัก โดยพบว่าผู้นำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยในปี 2568 ส่วนใหญ่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลกวางตุ้ง นั่นคือผู้นำเข้าในมณฑลกวางตุ้งมีการค้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 กับไทยมากถึง 573,394 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.40 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยของจีน รองลงมาคือมณฑลยูนนานปริมาณ 475,370 ตัน และมณฑลเจ้อเจียงปริมาณ 354,209 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.06 และ 15.69 ตามลำดับ โดยมีการนำเข้าจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

มีสัดส่วนรวมร้อยละ 25.71 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากไทย เพิ่มขึ้นจากในปี 2567 ที่มีการนำเข้าจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง มีสัดส่วนรวมร้อยละ 21.90 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากไทย

จากตารางข้างต้นน่าจะพออนุมานได้ว่าผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในเขตการปกครองระดับ มณฑลนั้น ๆ น่าจะเน้นทำตลาดที่มณฑลของตนเองและมณฑลใกล้เคียงเป็นหลัก โดยยกเว้นมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ซึ่งเป็นด่านนำเข้าผลไม้ที่สำคัญในเส้นทางขนส่งทางบกจากไทยไปจีน โดยผู้นำเข้า ที่จดทะเบียนในมณฑลยูนนานและเขตฯ กว่างซีจ้วง ส่วนใหญ่น่าจะนำเข้าผลไม้ไทยผ่านเส้นทางการขนส่ง ทางบกเป็นหลัก เมื่อนำเข้ามาก็จำหน่ายต่อไปให้กับผู้ค้าส่งและค้าปลีกรายอื่น ๆ ในมณฑลต่าง ๆ ของจีนต่อไป นอกจากนี้ ผู้นำเข้าที่จัดตั้งบริษัทในบริเวณชายแดนของมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ที่เป็นจุดนำเข้า ผลไม้ยังจะได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งบริษัทและการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามนโยบายการพัฒนา เศรษฐกิจชายแดนอีกด้วย จึงส่งผลให้มีปริมาณการนำเข้ามากจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ในขณะที่มณฑลกว่างต้งซึ่งเป็นมณฑลที่มีประชากรมากที่สุดของจีน จำนวน 129 ล้านคน (ประเทศจีน (แผ่นดินใหญ่) มีเขตการปกครองระดับมณฑลทั้งสิ้น 31 แห่ง มีประชากรรวม 1,405 ล้านคน) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.18 ของประชากรทั้งประเทศ เป็นจุดนำเข้าดั้งเดิมของผลไม้ไทย และเป็นที่ตั้ง ของตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจวซึ่งเป็นตลาดค้าส่งผลไม้นำเข้าที่สำคัญของจีน ทำให้มี ปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลกว่างต้งอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยสามารถนำเข้า ผ่านด่านทางบกในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง รวมถึงนำเข้าจากเส้นทางการขนส่งทางเรือจากไทย ไปฮ่องกงซึ่งมีปริมาณเที่ยวเรือมาก แล้วขนส่งต่อทางรถยนต์จากฮ่องกงเข้าเมืองเซินเจิ้นก่อนที่จะกระจายในจีน หรือเข้าที่ตลาดเจียงหนาน และยังสามารถนำเข้าทางท่าเรือกว่างโจวหรือท่าเรือเซินเจิ้นตรงได้ด้วยเช่นกัน

เมื่ออนุมานตามข้อสังเกตข้างต้นและพิจารณาจำนวนประชากรของแต่ละมณฑล จะทำให้ เห็นภาพตลาดการค้าและการบริโภคผลไม้ไทยในจีนได้ดีขึ้น โดยพบว่าตลาดทางตอนใต้ที่สำคัญ คือ มณฑล กว่างต้ง และเขตฯ กว่างซีจ้วง ทางตอนกลาง คือ มณฑลหูเป่ย์ มณฑลหูหนาน ทางตะวันออก คือ มณฑลเจ้อเจียง นครเซี่ยงไฮ้ มณฑลฝูเจี้ยน และมณฑลซานตง ทางตะวันตก คือ มณฑลยูนนาน มณฑลเสฉวน และนครฉงชิ่ง ทางเหนือ คือ กรุงปักกิ่ง นครเทียนจิน และมณฑลเหอเป่ย์

ตารางที่ 6 สถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2567 - 2568 (ผลไม้ที่มีปริมาณการนำเข้ามากกว่าหนึ่งพันตัน)

ผลไม้	ปริมาณนำเข้า (ตัน)			มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			มูลค่านำเข้าต่อ กก. (ดอลลาร์สหรัฐ)	
	ปี 2567	ปี 2568	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2567	ปี 2568	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2567	ปี 2568
ทุเรียน	809,704	920,578	13.69	4,015.73	3,989.72	-0.65	4.96 (175.04)	4.33 (142.37)
มะพร้าว	340,925	432,896	26.98	286.73	282.65	-1.42	0.84 (29.64)	0.65 (21.37)
ลำไย	358,438	376,159	4.94	451.50	455.93	0.98	1.26 (44.47)	1.21 (39.78)
มังคุด	222,594	225,499	1.30	529.34	470.47	-11.12	2.38 (83.99)	2.09 (68.72)
ลำไยอบแห้ง	99,177	179,005	80.49	168.42	260.27	54.54	1.70 (59.99)	1.45 (47.68)

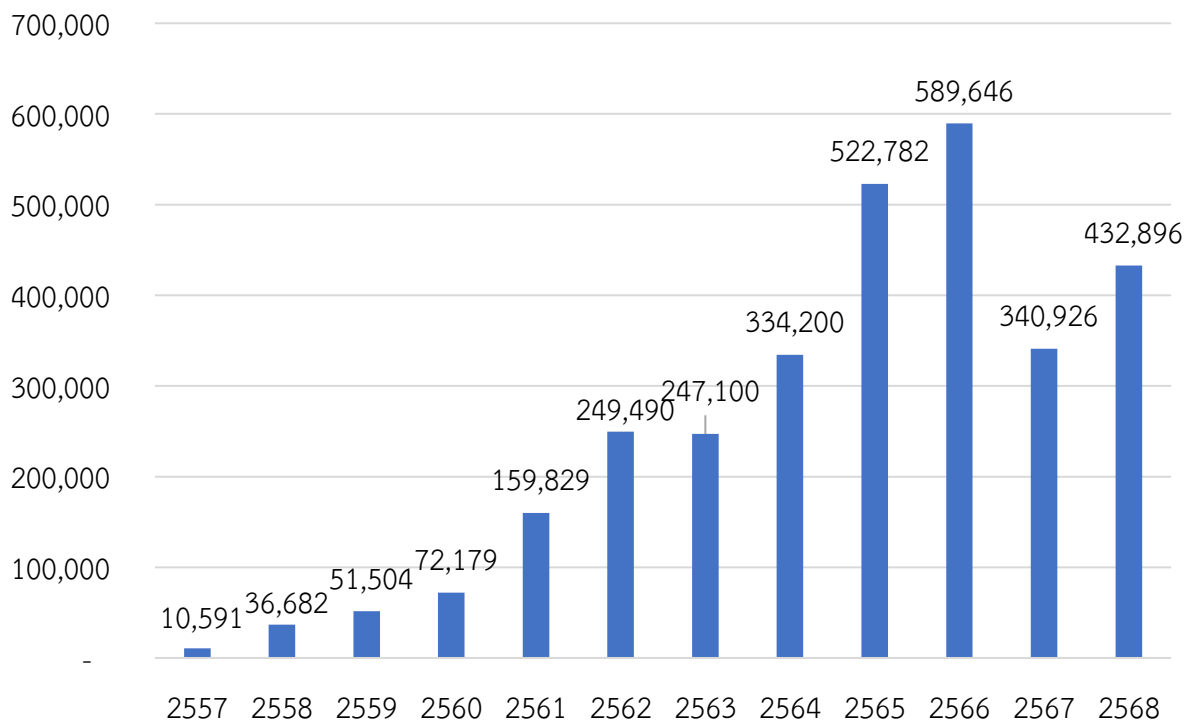
ผลไม้	ปริมาณนำเข้า (ตัน)			มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			มูลค่านำเข้าต่อ กก. (ดอลลาร์สหรัฐ)	
	ปี 2567	ปี 2568	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2567	ปี 2568	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2567	ปี 2568
ส้มโอ	22,380	24,619	10.01	39.36	42.41	7.74	1.76 (62.11)	1.72 (56.55)
กล้วย	4,275	4,364	2.09	5.20	5.23	0.40	1.22 (43.05)	1.20 (39.46)
มะม่วง	1,340	1,898	41.61	1.32	1.17	-11.51	0.99 (34.94)	0.62 (20.39)
เงาะ	1,534	1,181	-22.98	5.02	3.96	-21.24	3.28 (115.75)	3.35 (110.15)
ชมพู	692	1,051	51.99	2.37	3.50	47.26	3.43 (121.04)	3.32 (109.16)

หมายเหตุ: 1. มูลค่านำเข้าต่อ กก. ภายในวงเล็บหน่วยเป็นบาท

2. อัตรากลางเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพฯ (ปี 2567 และ 2568 1 ดอลลาร์สหรัฐ ประมาณ 35.29 และ 32.88 บาท ตามลำดับ) อ้างอิงจากเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2568 ที่ผ่านมพบว่าผลไม้ที่จีนนำเข้าปริมาณมากที่สุดสี่อันดับแรก คือ ทุเรียน มะพร้าว ลำไย และมังคุด ในขณะที่มูลค่านำเข้ามากที่สุดสี่อันดับแรก คือ ทุเรียน มังคุด ลำไย และมะพร้าว โดยผลไม้ที่มีมูลค่านำเข้าต่อหน่วยสูงสุด คือ ทุเรียน เงาะ ชมพู และมังคุด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลไม้ที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุดสี่อันดับแรก พบว่ามีปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นทั้งหมด โดยมีการนำเข้ามะพร้าว ทุเรียน ลำไย และมังคุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.98 13.69 4.94 และ 1.30 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2567 เมื่อพิจารณาในส่วนของผลผลิตทุเรียนของไทยในปี 2568 มีปริมาณ 1,557,697 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.99 เมื่อเทียบกับปี 2567 มีผลผลิตลำไยสดปริมาณ 1,523,192 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.24 และมีผลผลิตมังคุดปริมาณ 339,445 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.53 ซึ่งการนำเข้าทุเรียน ลำไย และมังคุดที่เพิ่มขึ้น ก็สอดคล้องตามปริมาณผลผลิตของไทยที่ต่างเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้ามะพร้าวจากไทยของจีน ปี 2557 - 2568 (ตัน)

ผลไม้ที่มีศักยภาพและโอกาสในตลาดจีนอย่างมากในช่วง 12 ปีที่ผ่านมา คือ มะพร้าว

(พิกัดมะพร้าวในหมวด HS Code 0801.1200 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 0801.1990 Coconuts, other than desiccated) ซึ่งมะพร้าวที่ผู้บริโภคทั่วไปของจีนนิยมบริโภค คือ มะพร้าวอ่อน (มะพร้าวน้ำหอม) จากไทย โดยมีทั้งในรูปแบบของมะพร้าว (ควั่น) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่ลอกเปลือกเขียวออกโดยยังมีเปลือกขาวหุ้มอยู่ และมะพร้าว (เจียว) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่มีการลอกเปลือกขาวออกจนเหลือเพียงกะลา ในปี 2557 จีนมีการนำเข้ามะพร้าวจากไทยเพียง 10,591 ตัน และมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นในปี 2563 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และในปี 2567 ที่มีปริมาณการนำเข้าเพียง 340,926 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 42.18 เมื่อเทียบกับปี 2566 เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่ลดลงมากของไทย โดยในปี 2566 มีการนำเข้ามากถึง 589,646 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.79 เมื่อเทียบกับปี 2565 ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 777 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2557 ในขณะที่ในปี 2568 กลับมามีการนำเข้ามากถึง 432,896 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.98 เมื่อเทียบกับปี 2567 จากสถิติข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของผู้บริโภคจีนต่อมะพร้าวไทย ซึ่งหนึ่งในปัจจัยที่มีส่วนสำคัญก็เป็นผลจากนักท่องเที่ยวจีนจำนวนมากที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศไทยและติดใจในรสชาติของมะพร้าวไทย และการเปิด/ขยายสาขาของร้านอาหารไทยในจีนที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากขึ้นโดยในเมนูของร้านอาหารไทยก็มีมะพร้าวเป็นส่วนประกอบในอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนแนวโน้มการหันมาให้ความสนใจต่อสุขภาพของชาวจีนมากยิ่งขึ้นโดยผู้จำหน่ายหลายรายในจีนมีการทำการตลาดโดยชูคุณค่าของมะพร้าวและน้ำมะพร้าวที่เป็นน้ำสะอาดจากธรรมชาติ ส่งผลให้มีการบริโภคมะพร้าวจากไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น จากแนวโน้มดังกล่าวจึงคาดการณ์ได้ว่ามะพร้าวยังคงมีโอกาในการขยายตัวได้อีกมากในตลาดจีน โดยในปี 2568 ไทยผลิตมะพร้าวได้ 2.05 ล้านตัน โดยเป็นมะพร้าวอ่อนกว่า 878,458 ตัน ผลผลิตมะพร้าวอ่อนเพิ่มขึ้นจาก 585,906 ตัน ในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.93 คาดว่าในอนาคตผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากยังมีพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิตกว่า 90,967 ไร่

ตอนที่ 2 ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า

ในตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า ราคาขายส่ง และราคาขายปลีกของทุเรียน ลำไย และมังคุด ที่จำหน่ายในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว และตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว

ตลาดส่งออกทุเรียน ลำไย มังคุด และมะพร้าวของไทย

ตารางที่ 7 ปริมาณการส่งออกทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของไทยไปประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2566 - 2568

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
ทุเรียน					
รวม		991,577	857,427	978,999	14.18
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	953,831 (96.19%)	831,749 (97.01%)	952,481 (97.29%)	14.52
3	มาเลเซีย	19,000	8,217	11,655	41.83
2	ฮ่องกง (เทียบสัดส่วน)	12,614 (1.27%)	10,418 (1.21%)	6,928 (0.71%)	-33.50
4	เกาหลีใต้	1,838	2,409	2,582	7.18
5	ไต้หวัน	2,263	1,526	1,720	12.67
ลำไย					
รวม		421,607	527,877	512,653	-2.88
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	332,881 (78.96%)	370,807 (70.24%)	355,212 (69.29%)	-4.21
3	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	48,933 (11.61%)	62,258 (11.79%)	91,141 (17.78%)	46.39
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	10,720 (2.54%)	66,014 (12.51%)	28,705 (5.60%)	-56.52
4	มาเลเซีย	9,089	11,750	15,999	36.16
5	ฟิลิปปินส์	4,116	4,165	6,177	48.30
ลำไยอบแห้ง					
รวม		108,300	118,701	196,218	65.30
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	92,226 (85.16%)	99,183 (83.56%)	181,109 (92.30%)	82.60
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	14,447 (13.34%)	17,042 (14.36%)	11,143 (5.68%)	-34.61
3	อินโดนีเซีย	456	1,605	1,967	22.58
4	อินเดีย	186	138	882	538.32
5	มาเลเซีย	288	193	405	110.38

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
มังคุด					
รวม		248,612	284,838	288,565	1.31
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	<u>218,694</u> (87.97%)	<u>233,691</u> (82.04%)	<u>232,426</u> (80.55%)	-0.54
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	25,080 (10.08%)	42,576 (14.95%)	49,927 (17.30%)	17.27
3	เกาหลีใต้	745	1,847	1,675	-9.31
4	มาเลเซีย	941	1,426	1,369	-3.97
5	กัมพูชา	46	2,722	895	-67.12
มะพร้าว (มะพร้าวในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated)					
รวม		652,410	381,070	501,633	31.64
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	<u>591,779</u> (90.71%)	<u>335,122</u> (87.94%)	<u>452,471</u> (90.20%)	35.02
2	สหรัฐอเมริกา	23,045	16,560	19,484	17.66
3	ฮ่องกง	9,122	8,315	6,597	-20.66
4	สิงคโปร์	9,537	6,641	5,770	-13.12
5	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	3,459	2,380	3,065	28.78

ภายหลังจากที่ระบบการตรวจสอบและกักกันโรคของจีนได้รวมเข้ากับระบบศุลกากรเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2561 ทำให้การดำเนินการตรวจสอบและกักกันผลไม้ที่นำเข้าจากต่างประเทศมีความเข้มงวดและปฏิบัติตามพิธีสารต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด รวมถึงมีการตรวจสอบการลักลอบหนีศุลกากรในลักษณะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การสำแดงราคาต่ำ การปลอมแปลงสินค้าเพื่อใช้สิทธิของชาวชายแดน รวมถึงการลักลอบนำเข้าสินค้า เป็นต้น ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าเป็นไปอย่างมีระบบและระเบียบที่ชัดเจน สอดคล้องและสะท้อนตามสภาพความเป็นจริงของตลาดผู้บริโภคปลายทางที่คือตลาดจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกผลไม้ที่สำคัญที่สุดของไทย

เมื่อพิจารณาเชิงปริมาณของการส่งออกผลไม้ของไทยปี 2568 ในส่วนของทุเรียน ตลาดส่งออกหลักของไทย คือ จีน โดยมีการส่งออกทุเรียนไปยังจีน 952,481 ตัน คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 97.29 ของปริมาณการส่งออกทุเรียนทั้งหมดของไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.52 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในขณะที่ส่งออกไปฮ่องกง 6,928 ตัน ลดลงร้อยละ 33.50 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วงปี 2566 - 2568 พบว่ามีการส่งออกทุเรียนไปฮ่องกงลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่แนวโน้มการส่งออกไปตลาดจีนเพิ่มขึ้น เนื่องจากช่องทางการขนส่งสินค้าตรงจากไทยไปจีนมีความสะดวก รวดเร็ว และหลากหลายเพิ่มขึ้น ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางทะเล ทางถนน ทางราง และทางอากาศ ส่งผลให้การส่งออกทุเรียนไปยังฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดและเส้นทางการขนส่งดั้งเดิมลดลงอย่างต่อเนื่อง (ในอดีตทุเรียนที่แจ้งว่าส่งออกไปยังฮ่องกง มีทั้งการจำหน่ายในฮ่องกงเอง และมีการส่งผ่าน (transshipment) ทางรถยนต์ผ่านด่านเมืองเซินเจิ้นเข้าไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกทุเรียนไปฮ่องกงก็จะต้องขอใบรับรองสุขอนามัยพืชจากกรมวิชาการเกษตรสำหรับทุเรียนที่ส่งออกไปฮ่องกงและต้องการส่งต่อเข้าไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ด้วยเช่นกัน)

ในส่วนของลำไย ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2568 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกลำไยไปจีน 355,212 ตัน ลดลงร้อยละ 4.21 เมื่อเทียบกับปี 2567 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วงปี 2566 - 2568 พบว่ามีการส่งออกลำไยไปจีนในสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 - 80 ในขณะที่การส่งออกไปอินโดนีเซียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 48,933 ตัน ในปี 2566 เพิ่มขึ้นเป็น 91,141 ตัน ในปี 2568 โดยอยู่ที่สัดส่วนราวร้อยละ 18 ของการส่งออกลำไยของไทย รวมถึงพบว่าการส่งออกไปยังมาเลเซียและฟิลิปปินส์ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

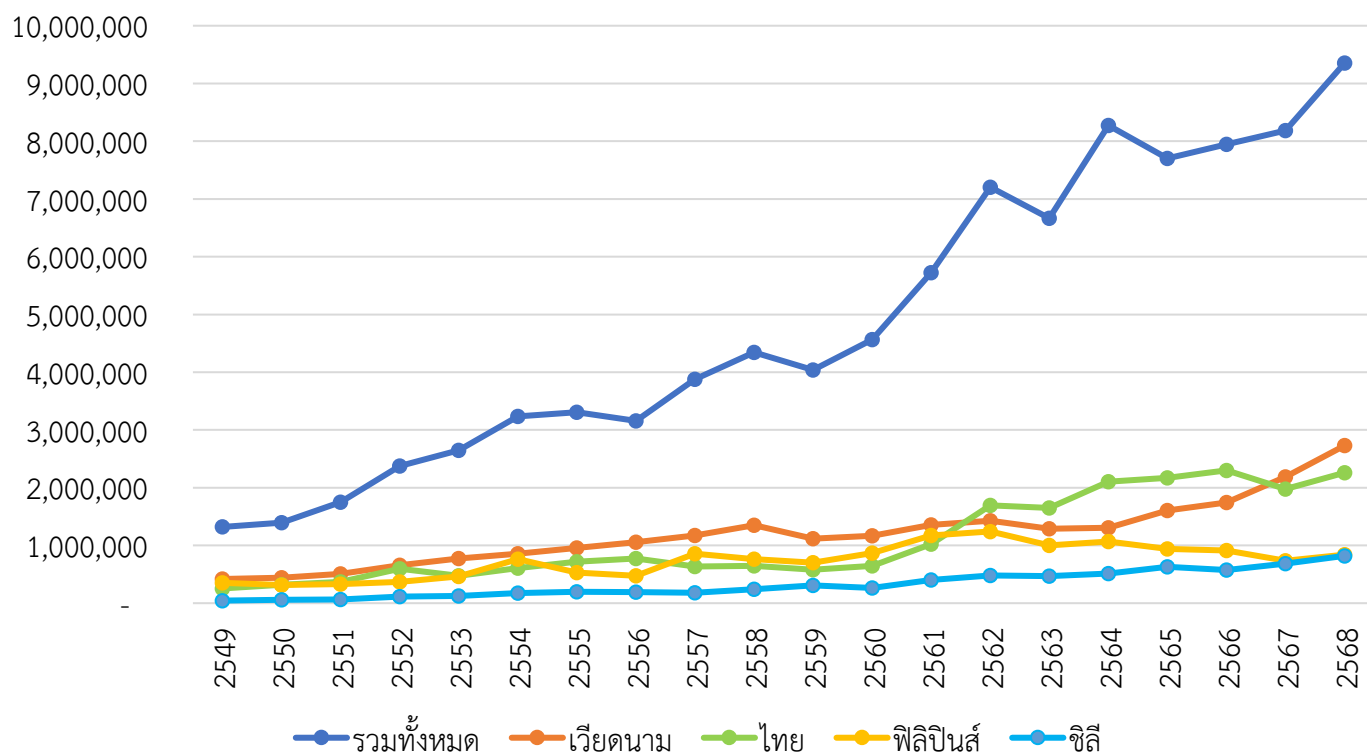
ในส่วนของลำไยอบแห้ง ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2568 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกลำไยอบแห้งไปจีน 181,109 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.60 เมื่อเทียบกับปี 2567 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วงปี 2566 - 2568 พบว่ามีการส่งออกลำไยอบแห้งไปจีนในสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 - 90 ในขณะที่การส่งออกไปเวียดนามมีแนวโน้มลดลงจาก 17,042 ตัน ในปี 2567 ลดลงเป็น 11,143 ตัน ในปี 2568 ลดลงร้อยละ 34.61 โดยอยู่ที่สัดส่วนราวร้อยละ 6 ของการส่งออกลำไยอบแห้งของไทย รวมถึงพบว่าการส่งออกไปยังอินโดนีเซีย อินเดีย และมาเลเซีย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ในส่วนของมังคุด ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2568 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกมังคุดไปจีน 232,426 ตัน ลดลงร้อยละ 0.54 เมื่อเทียบกับปี 2567 โดยพบว่ามีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงอยู่ที่ระดับประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณการส่งออกมังคุดของไทย ในขณะที่มีสัดส่วนของการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 17 โดยในปี 2568 มีการส่งออกไปเวียดนาม 49,927 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.27 และพบว่าการส่งออกไปยังเกาหลีใต้ มาเลเซีย และกัมพูชา ต่างลดลง

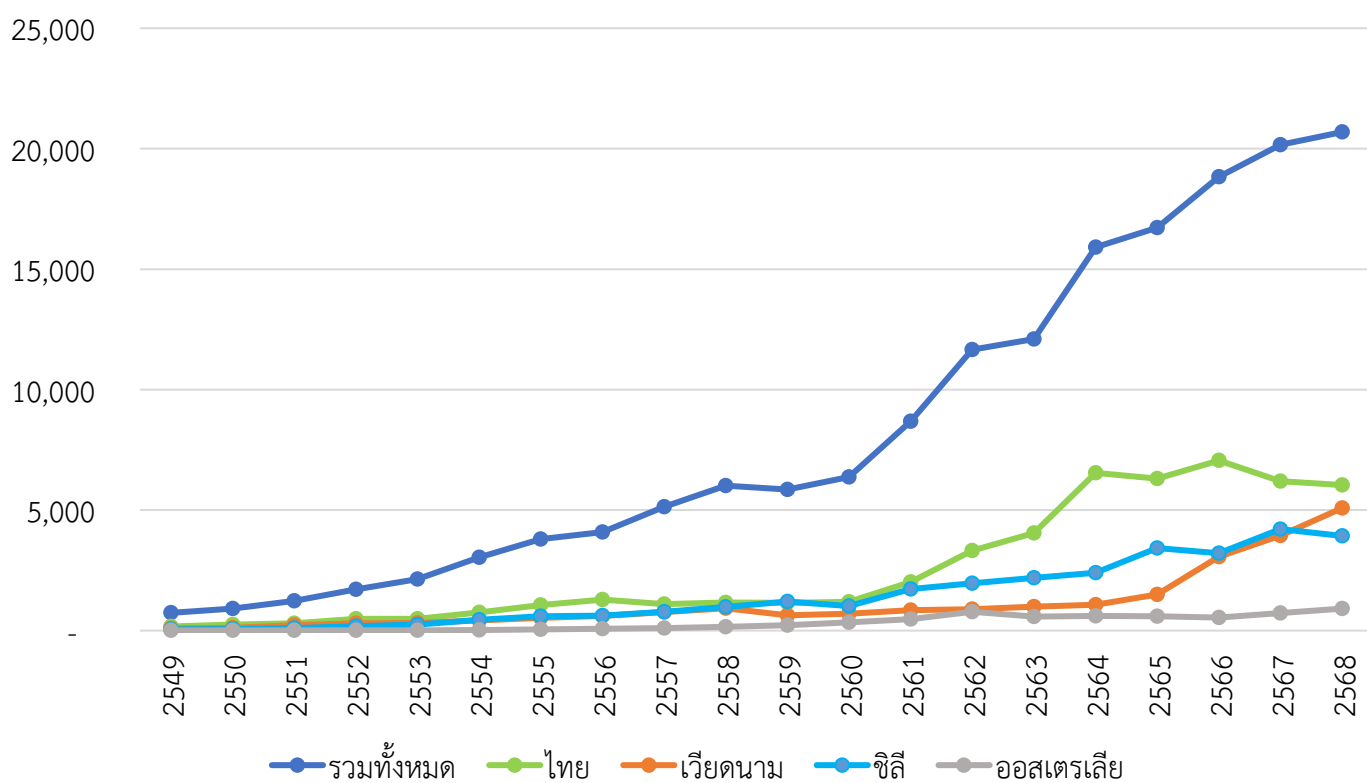
ในส่วนของมะพร้าว ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2568 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกมะพร้าวไปจีน 452,471 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.02 เมื่อเทียบกับปี 2567 โดยมีสัดส่วนของการส่งออกไปจีนอยู่ที่ระดับประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณการส่งออกมะพร้าวของไทย โดยในปี 2568 มีสัดส่วนร้อยละ 90.20 และมีการส่งออกไปสหรัฐอเมริกา 19,484 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.66 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.88 ของการส่งออกมะพร้าวของไทย

การนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน

ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน
ปี 2549 - 2568 ในภาพรวมและตลาดนำเข้าสูงสุด 4 ลำดับแรก (ตัน)

มูลค่าการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน
ปี 2549- 2568 ในภาพรวมและตลาดนำเข้าสูงสุด 4 ลำดับแรก (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ตารางที่ 8 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน
สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2566 - 2568

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			ปี 2568 เทียบกับปี 2567 (%)	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			ปี 2568 เทียบกับปี 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
	รวม	7,943,876	8,183,120	9,352,017	14.28	18,832.33	20,163.07	20,690.12	2.61
1	เวียดนาม	1,745,431	2,187,293	2,728,602	24.75	3,069.00	3,947.72	5,084.22	28.79
2	ไทย	2,300,039	1,977,340	2,257,222	14.15	7,059.88	6,196.83	6,035.71	-2.60
3	ฟิลิปปินส์	912,809	734,012	838,560	14.24	636.10	519.63	604.90	16.41
4	ชิลี	575,356	682,249	819,502	20.12	3,216.25	4,210.84	3,929.33	-6.69
5	อินโดนีเซีย	430,423	463,720	593,570	28.00	224.06	271.00	364.99	34.68
6	กัมพูชา	282,265	274,018	329,819	20.36	216.65	195.84	225.18	14.98
7	เอกวาดอร์	266,609	248,909	279,468	12.28	184.72	168.28	213.17	26.68
8	ออสเตรเลีย	168,833	211,177	242,276	14.73	535.96	732.56	912.79	24.60
9	นิวซีแลนด์	153,630	218,643	242,107	10.73	597.63	784.42	849.95	8.35
10	แอฟริกาใต้	289,891	241,018	237,618	-1.41	494.13	493.94	484.34	-1.94

ประเทศจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อพิจารณาในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา (ปี 2549 - 2568) พบว่าในปี 2549 จีนนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ปริมาณ 1,320,055 ตัน ในขณะที่ในปี 2568 นำเข้าปริมาณมากถึง 9,352,017 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 608 เมื่อเทียบกับปี 2549 โดยพบว่าจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 อย่างมากในปี 2561 และ 2562 โดยมีการนำเข้าปริมาณ 5,725,060 ตัน และ 7,204,808 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.47 และ 25.85 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยรักษาการเติบโตที่ระดับร้อยละ 25 สองปีต่อเนื่องกัน สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสและศักยภาพของตลาดจีนในการบริโภคผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีนปี 2563 ที่ลดลงนั้นปัจจัยหลักก็มาจากการระบาดของโรค COVID-19 ที่แพร่กระจายทั่วโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การขนส่ง และการบริโภค ในขณะที่ในปี 2564 การนำเข้ากลับมาเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากจีนสามารถควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างดี และในปี 2568 มีการนำเข้าปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.28 เมื่อเทียบกับปี 2567

ที่ผ่านมาพบว่าจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศเวียดนามปริมาณมากที่สุด ในขณะที่อันดับสองและสามจะสลับกันระหว่างประเทศไทยและฟิลิปปินส์ แต่อย่างไรก็ดี พบว่าตั้งแต่ปี 2562 จีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศไทยปริมาณมากที่สุด รองลงมาเป็นเวียดนาม ฟิลิปปินส์ และชิลี ซึ่งปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญนี้น่าจะเป็นผลจากการที่ตลาดการเงินมีความเข้มงวดในการตรวจสอบและกักกันผลไม้ตามที่ได้อ้างถึงในบทที่แล้ว แต่พบว่าตั้งแต่ปี 2567 จีนกลับมามีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศเวียดนามมากที่สุด เนื่องจากการนำเข้าทุเรียนจากเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมาก

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าและมูลค่าการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีนในปี 2563 และ 2564 จะพบว่ามีความแตกต่างจากปีที่ผ่านมา ๆ มาอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งโดยปกติแล้วปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นก็ควรจะมียุทธศาสตร์การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ในขณะที่หากปริมาณการนำเข้าลดลงมูลค่าการนำเข้าก็น่าจะลดลงตามไปด้วย แต่กลับพบว่าในปี 2563 นั้น จีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ปริมาณลดลงในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น โดยมีปริมาณการนำเข้ารวม 6,665,857 ตัน ลดลงร้อยละ 7.48 เมื่อเทียบกับปี 2562 ในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้ารวม 12,096.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.70 รวมถึงในปี 2564 ที่มีปริมาณการนำเข้ารวม 8,273,465 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.12 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้ารวม 15,916.08 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.57 โดยพบว่าลักษณะดังกล่าวพบกับการนำเข้าจากประเทศไทย เวียดนาม และชิลี โดยเฉพาะการนำเข้าจากไทยที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่พบว่าในปี 2563 การนำเข้ามีปริมาณลดลงร้อยละ 2.80 เมื่อเทียบกับปี 2562 ในขณะที่มีมูลค่านำเข้าเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 21.79 และในปี 2564 การนำเข้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.77 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในขณะที่มีมูลค่านำเข้าเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 61.81 ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรของผลไม้นำเข้าในช่วงที่ผ่านมาทั้งกรณีการสำแดงราคาต่ำและการลักลอบนำเข้าบริเวณชายแดนจีน

ในขณะที่ในปี 2568 พบว่าจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ปริมาณเพิ่มขึ้นในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นน้อยกว่าปริมาณที่นำเข้ามาก โดยมีปริมาณการนำเข้ารวม 9,352,017 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.28 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้า 20,690.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.61 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าลักษณะดังกล่าวพบเห็นได้ชัดจากการนำเข้าจากไทยและชิลี สะท้อนให้เห็นว่าผลไม้ที่นำเข้าจากไทยและชิลีมีมูลค่าการนำเข้าต่อหน่วยลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ตารางที่ 9 ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ โดยสัดส่วนคิดเทียบกับปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2568

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)	ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้า สัดส่วนเทียบกับปริมาณการนำเข้าผลไม้และ ลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ
	รวม	9,352,017	กล้วย (21%) ทูเรียน (20%) มะพร้าว (12%) เซอร์รี่ (6%) ลำไย (4%) มังคุด (3%)
1	เวียดนาม	2,728,602	ทูเรียน (34%) กล้วย (25%) ขนุน (11%) แก้วมังกร (8%) แตงโม (7%)
2	ไทย	2,257,222	ทูเรียน (41%) มะพร้าว (19%) ลำไย (17%) มังคุด (10%) ลำไยอบแห้ง (8%)
3	ฟิลิปปินส์	838,560	กล้วย (65%) สับปะรด (29%) มะพร้าว (4%) ทูเรียน (0.4%)
4	ชิลี	819,502	เซอร์รี่ (70%) ลูกไหนด (10%) ลูกพีชรวมเทศทาริน (7%) องุ่น (4%)
5	อินโดนีเซีย	593,570	มะพร้าว (91%) มังคุด (5%) สับปะรด (1%)
6	กัมพูชา	329,819	กล้วย (89%) ลำไย (10%) มะพร้าว (0.1%)
7	เอกวาดอร์	279,468	กล้วย (99.8%)
8	ออสเตรเลีย	242,276	ส้ม (20%) องุ่น (20%) ส้มเปลือกอ่อน (10%) ลูกพีชรวมเทศทาริน (2%)
9	นิวซีแลนด์	242,107	กีวี (63%) แอปเปิ้ล (35%) อะโวคาโด (1%)
10	แอฟริกาใต้	237,618	ส้ม (31%) ส้มโอ (15%) ส้มเปลือกอ่อน (9%) แอปเปิ้ล (7%) มะนาว (4%)

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีนในปี 2568 พบว่า ผลไม้ที่จีนนำเข้ามากที่สุด คือ กล้วย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน โดยมีการนำเข้าจากประเทศเวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และเอกวาดอร์ เป็นหลัก รองลงมาเป็นทูเรียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 โดยมีการนำเข้าจากประเทศไทย และเวียดนาม เป็นหลัก และมะพร้าว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 ซึ่งประมาณครึ่งหนึ่งเป็นการนำเข้ามะพร้าวแก่ (มะพร้าวแห้งทั้งลูก) เพื่อแปรรูปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีการนำเข้าจาก

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

ประเทศอินโดนีเซียและเวียดนามเป็นหลัก ในขณะที่อีกประมาณครึ่งหนึ่งเป็นการนำเข้ามะพร้าวอ่อน ซึ่งส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลัก ในส่วนของการนำเข้าลำไยก็จะเป็นการนำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลัก

ตารางที่ 10 ปริมาณการนำเข้าทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของจีนจากประเทศ/เขตดินแดนหลัก ๆ ปี 2566 - 2568

ลำดับ	ประเทศ/เขต ดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบ 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
ทุเรียน					
รวม		1,425,858	1,559,827	1,868,012	19.76
1	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	493,147 (34.59%)	736,397 (47.21%)	941,183 (50.38%)	27.81
2	ไทย (เทียบสัดส่วน)	928,948 (65.15%)	809,704 (51.91%)	920,578 (49.28%)	13.69
3	ฟิลิปปินส์	3,763	13,376	3,064	-77.09
4	มาเลเซีย	-	350	3,041	769.59
5	กัมพูชา	-	-	145	n/a
ลำไย					
รวม		344,411	381,151	409,768	7.51
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	327,191 (95.00%)	358,438 (94.04%)	376,159 (91.80%)	4.94
2	กัมพูชา (เทียบสัดส่วน)	16,723 (4.86%)	22,055 (5.79%)	33,100 (8.08%)	50.08
3	เวียดนาม	497	657	509	-22.50
ลำไยอบแห้ง					
รวม		86,944	99,649	181,674	82.31
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	86,173 (99.11)	99,177 (99.53)	179,005 (98.53)	80.49
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	771 (0.89%)	471 (0.47%)	2,669 (1.47%)	466.15
มังคุด					
รวม		242,060	275,122	260,141	-5.45
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	207,082 (85.55%)	222,594 (80.91%)	225,499 (86.68%)	1.30
2	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	34,956 (14.44%)	52,387 (19.04%)	32,783 (12.60%)	-37.42
3	มาเลเซีย	22	141	1,853	1217.55
4	เมียนมา	-	-	7	n/a

ลำดับ	ประเทศ/เขต ดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบ 2567 (%)
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	
มะพร้าว (มะพร้าวในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated)					
รวม		1,182,425	912,199	1,114,250	22.15
1	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	363,534 (30.74%)	387,171 (42.44%)	540,520 (48.51%)	39.61
2	ไทย (เทียบสัดส่วน)	589,646 (49.87%)	340,926 (37.37%)	432,896 (38.85%)	26.98
3	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	223,098 (18.87%)	160,830 (17.63%)	103,129 (9.26%)	-35.88
4	ฟิลิปปินส์	6,090	20,998	36,145	72.14
5	มาเลเซีย	56	655	1,129	72.28
6	กัมพูชา	-	1,619	431	-73.38

จากตารางที่ 3, 4 และ 10 พบว่า ในปี 2568 จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนผลสดได้จากประเทศไทย เวียดนาม (นำเข้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2565) ฟิลิปปินส์ (นำเข้าตั้งแต่เดือนเมษายน 2566) มาเลเซีย (นำเข้าตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567) กัมพูชา (นำเข้าตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568) และสปป.ลาว (ยังไม่มีกรนำเข้า) โดยในปี 2565 หลังจากที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนจากเวียดนาม ส่งผลให้สัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 95.04 และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 4.96 ของการนำเข้าทุเรียนผลสดทั้งหมดของจีน และในปี 2568 สัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 49.28 และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 50.38 โดยมีการนำเข้าจากเวียดนาม 941,183 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.81 และจากไทย 920,578 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.69 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม พบว่าปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีนในภาพรวมมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากระดับ 800,00 ตัน ในปี 2565 เป็นระดับ 1.87 ล้านตัน ในปี 2568 แสดงให้เห็นว่าตลาดจีนยังมีความต้องการบริโภคทุเรียนเพิ่มขึ้นมาก ในส่วนของลำไยสด จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา อินโดนีเซีย มาเลเซีย และกัมพูชา (นำเข้าตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2565) ในปี 2568 มีการนำเข้าลำไยสดจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 91.80 และกัมพูชาอยู่ที่ร้อยละ 8.08 ของการนำเข้าลำไยสดทั้งหมดของจีน ในส่วนของลำไยอบแห้ง จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา ลาว และจีนไต้หวัน ในปี 2568 มีการนำเข้าลำไยอบแห้งจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.53 ของการนำเข้าลำไยอบแห้งทั้งหมดของจีน ในส่วนของมังคุด จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม ในปี 2568 มีการนำเข้ามังคุดจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.68 และอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 12.60 ของการนำเข้ามังคุดทั้งหมดของจีน และในส่วนของมะพร้าวในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated จีนอนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวผลสดได้เฉพาะจากประเทศไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย จีนไต้หวัน กัมพูชา (กุมภาพันธ์ 2567) เวียดนาม (กันยายน 2567) และอินโดนีเซีย (ธันวาคม 2567) เท่านั้น ในขณะที่อนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวผลแห้ง (มะพร้าวแก่) ได้จากประเทศไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เมียนมา ศรีลังกา และสหรัฐอเมริกา ในปี 2568 มีการนำเข้ามะพร้าวจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.85 ของการนำเข้ามะพร้าวทั้งหมดของจีน

ชาวจีนมีแนวโน้มบริโภคผลไม้ไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการที่ประชาชนมีกำลังบริโภคและคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยนอกจากปัจจัยของคุณภาพความปลอดภัยของผลไม้และรสชาติของผลไม้ไทยเองแล้ว ปัจจัยหนึ่งที่มีผลไม่น้อยก็คือการที่ชาวจีนได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศไทย

จำนวนมาก และได้มีโอกาสรับประทานผลไม้ไทยที่หลากหลายชนิดในประเทศไทยในช่วงของการท่องเที่ยว เมื่อกลับมาถึงก็ยังติดใจในรสชาติและมีการซื้อหาบริโภคในจีนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดผลไม้ไทยอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ของหน่วยงานต่าง ๆ ของไทยในจีน

ตารางที่ 11 สถิติผลไม้ 4 ชนิดแรกที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุด แสดงปริมาณผลผลิตของไทย ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวน ปริมาณที่จีนนำเข้า และมูลค่านำเข้าต่อ กก. ในปี 2567 - 2568

ผลไม้	ปี 2567				ปี 2568			
	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา ที่ เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่า นำเข้าต่อ กก. (บาท/กก.)	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา ที่ เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่า นำเข้าต่อ กก. (บาท/กก.)
ทุเรียน	1,287,429 -13.12%	122.07 24.47%	809,704 -12.84%	175.04 2.44%	1,557,697 20.99%	88.91 -27.16%	920,578 13.69%	142.37 -18.66%
ลำไย	1,420,292 0.38%	27.82 -9.79%	358,438 9.55%	44.47 -3.20%	1,523,192 7.24%	20.57 -26.06%	376,159 4.94%	39.78 -10.55%
มะพร้าว	n/a	n/a	340,926 -42.18%	29.64 15.11%	n/a	n/a	432,896 26.98%	21.37 -27.90%
มังคุด	301,649 11.31%	39.46 -0.43%	222,594 7.49%	83.99 -19.55%	339,445 12.53%	33.48 -15.15%	225,499 1.30%	68.72 -18.18%

จากตารางที่ 11 พบว่าในปี 2568 **ทุเรียน**มีเนื้อที่ยืนต้นเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว เนื่องจากราคาทุเรียนในปีที่ผ่านมาอยู่ในเกณฑ์ดีเป็นที่พอใจของเกษตรกร ส่งผลให้มีการขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้นมาก โดยเกษตรกรปลูกแทน ยางพารา ปาลมน้ำมัน ไม้ผลอื่น และบางส่วนปลูกเพิ่มในพื้นที่ว่างเปล่า สำหรับเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุเรียนที่ปลูกในปี 2563 เริ่มให้ผลผลิตได้ในปี และพบว่าผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากในปีนั้นสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการออกดอกติดผล มีอากาศหนาวเย็น แสงแดด และปริมาณน้ำฝนเหมาะสม ทำให้ทุเรียนออกดอกสม่ำเสมอ แต่อัตราการเพิ่มจะไม่มากนักเนื่องจากแหล่งผลิตในภาคใต้มีผลผลิตต่อเนื่องที่ให้ผลลดลง จากสภาพอากาศที่แปรปรวน สำหรับภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของเนื้อที่ให้ผล โดยราคาทุเรียนพันธุ์หมอนทองคลองกระดี่ที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนลดลงมาอยู่ที่ราคา 88.91 บาทต่อ กก. ลดลงร้อยละ 27.16 เมื่อเทียบกับปี 2567 เนื่องจากปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับสภาพอากาศแปรปรวนทำให้คุณภาพไม่แน่นอนไปตามความต้องการของตลาดส่งผลให้ราคาทุเรียนในภาพรวมลดลง ในส่วนของ**ลำไย**มีเนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากเกษตรกรโค่นต้นลำไยเพื่อเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ทุเรียน ยางพารา มะม่วง มะพร้าวน้ำหอม ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยูคาลิปตัส และบางส่วนโค่นต้นลำไยที่มีอายุมากออกเพื่อปลูกใหม่ ในขณะที่พบว่าผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย อากาศหนาวเย็น และมีปริมาณน้ำเพียงพอ ทำให้ออกดอกติดผลมากขึ้น ประกอบกับราคาลำไยนอกฤดู (เดือนมกราคมถึงพฤษภาคม และเดือนตุลาคมถึงธันวาคม) อยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง และเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศในช่วงเทศกาล จึงจูงใจให้เกษตรกรรูดสารโพแทสเซียมคลอไรด์เพื่อชักนำการออกดอกและมีการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในสวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศเพิ่มขึ้น โดยราคาลำไยเกรด A ที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนอยู่ที่ 20.57 บาทต่อ กก. ลดลงร้อยละ 26.06 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในส่วนของ**มังคุด**มีเนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากแหล่งผลิตสำคัญ เช่น จังหวัดปราจีนบุรี เชียงราย สุราษฎร์ธานี และกระบี่ เกษตรกรโค่นต้นมังคุดเพื่อเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ทุเรียน ยางพารา ปาลมน้ำมัน และบางส่วนโค่นต้นมังคุดที่อายุมากที่ปลูกแซมกับทุเรียนออกเพื่อให้มีช่องว่างระหว่างต้นทุเรียนมากขึ้นในสวนผสมให้ต้นทุเรียนมีทรงพุ่มสงเคราะห์แสงได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการที่ผลผลิตต่อไร่

เพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวยเหมาะสมต่อการออกดอกและติดผล ต้นมังคุดสมบูรณ์มากขึ้นจากการไถพรวนเพื่อสะสมอาหาร ส่งผลให้ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศเพิ่มขึ้น โดยราคามังคุดคลองเกรตที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนอยู่ที่ 33.48 บาทต่อ กก. ลดลงร้อยละ 15.15 เมื่อเทียบกับปี 2567

ในส่วนของการนำเข้าผลไม้จากไทยของจีนสูงสุด 4 รายการแรก คือ ทุเรียน มะพร้าว ลำไย และมังคุด จากสถิติการนำเข้าของจีนในปี 2568 พบว่าต่างมีการนำเข้าเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.69 26.98 4.94 และ 1.30 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2567

เมื่อพิจารณาที่มูลค่าของการนำเข้าทางฝั่งจีนเมื่อเทียบเป็นสกุลเงินบาท พบว่ามูลค่านำเข้าต่อ กก. ของลำไย มังคุด ทุเรียน และมะพร้าว ในปี 2568 ลดลงร้อยละ 10.55 18.18 18.66 และ 27.90 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2567 และพบว่ามูลค่าการนำเข้าต่อ กก. สูงกว่าราคาที่เกษตรกรขายได้ โดยทุเรียน ลำไย และมังคุด มีมูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ในปี 2568 สูงกว่าราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้หน้าสวนทั่วไปประมาณร้อยละ 60.13 93.67 และ 105.26 ตามลำดับ เนื่องจากผลไม้ก่อนส่งออกต้องมีการคัดเลือกคุณภาพของผลไม้โดยนำเกรดดีส่งออกผ่านกระบวนการในการยืดอายุในการเก็บรักษา การจัดบรรจุภัณฑ์ และการขนส่ง ทำให้มีการเพิ่มมูลค่าของผลไม้ตามลำดับ

ในประเทศจีนก็เหมือนกับในประเทศต่าง ๆ ที่มีตลาดกลางในการซื้อขายส่งผลไม้ที่ผลิตได้ในประเทศและผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ตลาดกลางซื้อขายส่งผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดของจีนอยู่ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว มีปริมาณการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 - 70 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้ของจีน ร้อยละ 30 - 35 ของผลไม้นำเข้าเป็นผลไม้ไทย โดยผลไม้ไทยที่ส่งออกไปยังประเทศจีนร้อยละ 60 ส่งผ่านตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน ก่อนกระจายไปยังมณฑลต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน

สำหรับผู้บริโภคชาวจีนทั่วไปหากจะเลือกซื้อผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศนั้นก็สะดวกเนื่องด้วยปัจจุบันห้างโมเดิร์นเทรดในเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน อาทิ AEON, LOTUS, VANGUARD, O'Le, HUALIAN, YONGHUI, WALMART, HEMA รวมถึงร้านจำหน่ายผลไม้ของบริษัท Shenzhen Pagoda Industrial (Group) จำกัด ซึ่งจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 4,500 สาขาทั่วประเทศจีน ต่างก็มีจำหน่ายผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผลไม้ไทยก็เป็นหนึ่งในผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ เลือกสรรที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้ผู้บริโภค

ทุเรียน

จีนเป็นตลาดส่งออกทุเรียนที่สำคัญของไทย ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้ โดยชาวจีนจัดให้ทุเรียนเป็น “水果王” (สูกั้วหวัง) หรือก็คือ “King of Fruit” เนื่องจากเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ด้วยลักษณะเฉพาะและคุณภาพของทุเรียนไทยทำให้ผู้บริโภคชาวจีนตอบรับและนิยมรับประทานทุเรียนเพิ่มมากขึ้น ในนครกว่างโจวสามารถพบเห็นร้านและบูธจำหน่ายทุเรียนไทยโดยเฉพาะ กระจายอยู่ทั่วไปในช่วงที่ทุเรียนไทยออกผลผลิต นอกจากนี้ ร้านอาหารและภัตตาคารในจีนก็มีการนำทุเรียนไปประยุกต์ในเมนูอาหารคาวและหวานด้วย เช่น พิซซ่าทุเรียน พัพเพทุเรียน พายทุเรียน สมูทตี้ทุเรียน เป็นต้น ในปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทย เวียดนาม (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2565) ฟิลิปปินส์ (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนเมษายน 2566) มาเลเซีย (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567) และกัมพูชา (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568) ในขณะที่ยังไม่มี การนำเข้าจากสปป.ลาว

ตารางที่ 12 การนำเข้าทุเรียนสดของจีนปี 2566 - 2568

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)
รวม	1,425,858	1,559,827	1,868,012	19.76	6,720.84	6,995.27	7,477.82	6.90
เวียดนาม	493,147	736,397	941,183	27.81	2,138.21	2,941.51	3,442.22	17.02
ไทย	928,948	809,704	920,578	13.69	4,569.35	4,015.73	3,989.72	-0.65
ฟิลิปปินส์	3,763	13,376	3,064	-77.09	13.28	32.34	8.29	-74.38
มาเลเซีย	-	350	3,041	769.59	-	5.68	37.19	554.24
กัมพูชา	-	-	145	n/a	-	-	0.41	n/a!

ประเทศ	มูลค่านำเข้าต่อ กก. (ดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)
ภาพรวม	4.71	4.48	4.00	-10.74
เวียดนาม	4.34	3.99	3.66	-8.44
ไทย	4.92	4.96	4.33	-12.61
ฟิลิปปินส์	3.53	2.42	2.70	11.82
มาเลเซีย	-	16.25	12.23	-24.76
กัมพูชา	-	-	2.81	n/a

จากตารางที่ 12 พบว่า ภายหลังจากที่จีนอนุญาตการนำเข้าทุเรียนผลสดจากประเทศเวียดนาม ตั้งแต่ปี 2565 ส่งผลให้มีการนำเข้าทุเรียนจากเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด จากปริมาณ 493,147 ตัน ในปี 2566 เพิ่มขึ้นเป็น 941,183 ตัน ในปี 2568 เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 90.85 เมื่อเทียบกับปี 2566 และพบว่าใน ภาพรวมจีนมีการนำเข้าทุเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน โดยมีการนำเข้าในปี 2568 รวม 1,868,012 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.76 ซึ่งมีการนำเข้าจากไทย และมาเลเซีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.69 และ 769.59 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เมื่อปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากก็ส่งผลต่อราคาที่ปรับลดลง โดยสะท้อนจากมูลค่า การนำเข้าต่อกก. ที่ลดลงในภาพรวม จาก 4.48 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ในปี 2567 ลดลงมาอยู่ที่ 4.00 ดอลลาร์ สหรัฐต่อ กก. ในปี 2568 โดยลดลงร้อยละ 10.74 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าทุเรียนต่อ กก. ในปี 2568 พบว่า มูลค่าการนำเข้าทุเรียนต่อ กก. จากมาเลเซียมีมูลค่าสูงที่สุด อยู่ที่ 12.23 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ลดลงร้อยละ 24.76 เมื่อเทียบกับปีก่อน หน้า รองลงมาคือไทย อยู่ที่ 4.33 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ลดลงร้อยละ 12.61 เวียดนามอยู่ที่ 3.66 ดอลลาร์ สหรัฐต่อ กก. ลดลงร้อยละ 8.44 กัมพูชาอยู่ที่ 2.81 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. และฟิลิปปินส์อยู่ที่ 2.70 ดอลลาร์ สหรัฐต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.82 เนื่องจากมีปริมาณการนำเข้าลดลงมากถึงร้อยละ 77.09

ตารางที่ 13 ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	928,948	809,704	920,578	100.00	13.69
1	มณฑลยูนนาน	150,541	153,348	271,858	29.53	77.28
2	มณฑลกว่างตุง	319,134	227,128	191,072	20.76	-15.87
3	มณฑลเจ้อเจียง	90,107	85,579	86,059	9.35	0.56
4	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	125,366	81,528	80,909	8.79	-0.76
5	มณฑลเสฉวน	21,466	47,926	50,052	5.44	4.44
6	นครเซี่ยงไฮ้	24,809	34,618	48,294	5.25	39.51
7	มณฑลหูเป่ย์	5,929	25,575	32,835	3.57	28.39
8	มณฑลชานตง	24,055	10,204	26,155	2.84	156.33
9	นครฉงชิ่ง	64,511	18,886	23,979	2.60	26.97
10	กรุงปักกิ่ง	7,349	15,277	20,270	2.20	32.68
11	มณฑลหูหนาน	23,731	12,967	12,987	1.41	0.16
12	มณฑลส่านซี	35	1,407	10,379	1.13	637.89
13	มณฑลเหอหนาน	4,198	6,194	9,125	0.99	47.33
14	มณฑลฝูเจี้ยน	5,297	8,715	8,556	0.93	-1.82
15	มณฑลกุ้ยโจว	7,035	5,962	7,040	0.76	18.09
16	มณฑลเหอเป่ย์	22,412	32,892	7,019	0.76	-78.66
17	มณฑลอานฮุย	10,294	8,504	7,014	0.76	-17.52
18	นครเทียนจิน	1,579	4,235	6,439	0.70	52.03
19	มณฑลเจียงซี	98	3,760	5,497	0.60	46.19
20	มณฑลเหอหนาน	2,251	7,994	5,054	0.55	-36.78
21	มณฑลไห่หนาน	6,683	9,011	3,578	0.39	-60.29
22	มณฑลเจียงซู	10,568	6,125	2,950	0.32	-51.83
23	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	240	957	1,365	0.15	42.62
24	มณฑลชานซี	302	619	852	0.09	37.74
25	มณฑลกานซู	0	86	409	0.04	374.89
26	มณฑลชิงไห่	779	88	355	0.04	305.39
27	เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	-	17	343	0.04	1920.26
28	มณฑลเฮยหลงเจียง	-	-	130	0.01	n/a
29	มณฑลจี๋หลิน	178	3	-	0.00	-100.00
30	เขตปกครองตนเองทิเบต	-	101	-	0.00	-100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า การนำเข้าทุเรียนสดจากไทยของจีนในปี 2568 ร้อยละ 29.53 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 20.76 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 9.35 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑล

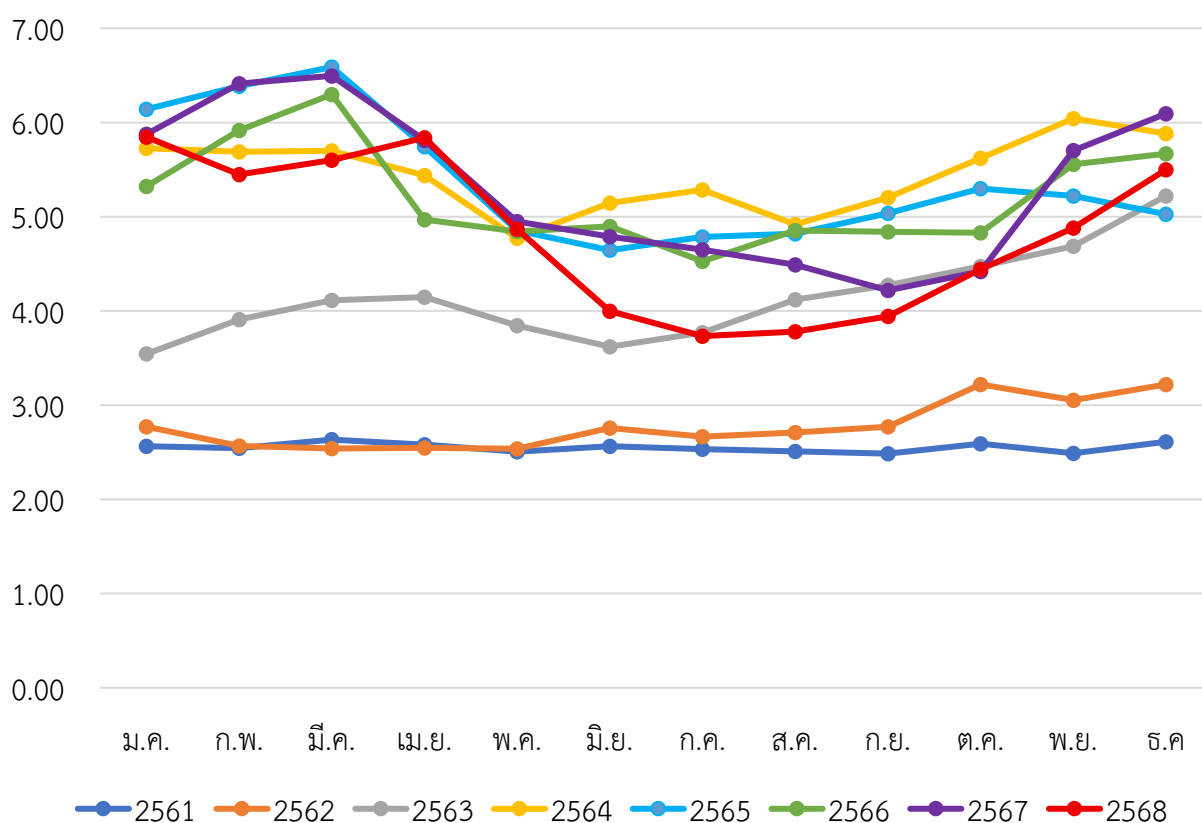
ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

เจ้อเจียง ร้อยละ 8.79 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง และร้อยละ 5.44 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน และยังพบว่าการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน เสฉวน เซี่ยงไฮ้ หูเป่ย์ ปักกิ่ง และส่านซี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งทุเรียนจากไทยไปจีน ในปี 2568 ส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางบกทั้งเส้นทาง R3A และทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน มณฑลเสฉวน และนครฉงชิ่ง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รองลงมาเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปจีนไปยังมณฑลกว่างตุงและมณฑลเจ้อเจียง และการขนส่งจากไทยผ่านลาว เวียดนาม และเข้าจีนที่เขตฯ กว่างซีจ้วง โดยการขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกทางรถยนต์มีความคล่องตัวและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือ สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดโดยเฉพาะการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ โดยผู้นำเข้า/ผู้ขายรับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ล่วงหน้าเมื่อสินค้ามาถึงที่ด่านก็จะกระจายขนส่งให้กับลูกค้าโดยพัสดุด่วนต่อไป ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการบริหารจัดการการขายและการจัดเก็บสินค้าลงได้ด้วยเช่นกัน โดยมีการจำหน่ายโดยผู้นำเข้ารายย่อยเพิ่มขึ้นตามสภาพความต้องการของตลาดการค้าออนไลน์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าทุเรียนโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พอจะอนุมานได้ว่าตลาดทุเรียนของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลตอนใต้ของจีน โดยเฉพาะมณฑลกว่างตุง ซึ่งเป็นมณฑลที่มีประชากรมากที่สุดของจีนกว่า 129 ล้านคน และมีสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต้น ๆ ของจีน ตลาดทางภาคตะวันออก คือ มณฑลเจ้อเจียง นครเซี่ยงไฮ้ และมณฑลชานตง ในขณะที่ตลาดที่น่าสนใจไม่น้อย คือ ตลาดทางตอนกลางและตะวันตกของจีน ได้แก่ มณฑลหูเป่ย์ หูหนาน เหอหนาน เสฉวน กุ้ยโจว และนครฉงชิ่ง ซึ่งมีผู้นำเข้าทุเรียนที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑلدังกล่าวนำเข้าทุเรียนรวม 131,947 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.33 ของการนำเข้าทุเรียนจากไทยของจีน สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการขยายตลาดทุเรียนในภาคกลางและตะวันตกของจีน

ในขณะที่การนำเข้าทุเรียนโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อย เนื่องจากการขนส่งทางเรือต้องใช้ระยะเวลาในการขนส่งนานและเที่ยวเรือมีจำนวนน้อย อย่างไรก็ตามพบว่าการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑล/เขตการปกครองทางชายฝั่งภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของจีนที่มีท่าเรือและสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น กรุงปักกิ่งมีการนำเข้า 20,270 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.68 และมณฑลเหลียวหนิงมีการนำเข้า 9,125 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 47.33 เมื่อเทียบกับปี 2567 นอกจากนี้ การขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน ก็จะมีโอกาสในการกระจายทุเรียนของไทยไปยังภาคเหนือ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีนไปยังมณฑลที่ไม่มีท่าเรือได้อีกทางหนึ่งด้วย

มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อกก. รายเดือนปี 2561 - 2568 (ดอลลาร์สหรัฐต่อกก.)

เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. ของจีน ที่มีการนำเข้าช่วงปี 2561 - 2568 จะพบว่าในช่วงปี 2561 (กราฟเส้นสีน้ำเงินเข้ม) และปี 2562 (กราฟเส้นสีส้ม) มูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.55 และ 2.78 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่าหลังจากงานตรวจสอบและกักกันถูกรวบเข้ากับงานของศุลกากรในปี 2561 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. มีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ช่วงปลายปี 2562 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลจากการที่ศุลกากรจีนมีความเข้มงวดในการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรในผลไม้นำเข้าดังกล่าวมาแล้ว โดยมูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. เข้าสู่ช่วงปกติใหม่ตั้งแต่ช่วงปี 2564 เป็นต้นมา โดยอยู่ในช่วง 3.73 - 6.58 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยปี 2568 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. อยู่ในช่วง 3.73 - 5.85 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.82 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ลดลงร้อยละ 9.43 เมื่อเทียบกับมูลค่าเฉลี่ยการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. ของปี 2567 (ปี 2567 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. อยู่ในช่วง 4.22 - 6.50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.33 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก.)

จากแนวโน้มดังกล่าว ผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนของไทยจึงควรจัดทำเอกสารราคาซื้อขายตามความเป็นจริงเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าการส่งออกที่แท้จริง ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้ศุลกากรจีนในการประเมินราคาในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้สอดคล้องตามความเป็นจริงตามช่วงฤดูกาลของทุเรียนในอนาคต เพื่อสร้างความยั่งยืนในการค้าทุเรียนในตลาดจีน

จุดแข็ง 1. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนเมษายน - สิงหาคม 2. มีเนื้อที่ให้ผลผลิต 1,276,484 ไร่ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นผลไม้ที่ให้ผลผลิตต่อไร่มากที่สุด ปี 2568 ประมาณ 1,220 กก./ไร่ 3. เป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้	จุดอ่อน 1. การเก็บผลผลิตและการขนส่งหากไม่ระวังก็จะทำให้ผลผลิตเสียหายได้ อาทิ การขึ้นราดำในทุเรียน 2. อายุในการเก็บรักษาผลทุเรียนประมาณ 2 สัปดาห์ แต่ต้องควบคุมอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 85 - 90 หากไม่ได้อยู่ในสภาพข้างต้นอายุในการเก็บรักษาก็จะสั้นลง
โอกาส 1. เป็นผลไม้ที่จีนยังเพาะปลูกได้ไม่มาก ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด 2. การส่งเสริมพัฒนาพันธุ์ทุเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดระดับบนของจีน 3. การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมทุเรียนพันธุ์อื่น ๆ ของไทยในตลาดจีน นอกจากพันธุ์หมอนทองที่มีจำหน่ายทั่วไปในตลาด 4. การพัฒนาตลาดทุเรียนไทยพรีเมียมที่สุกคาคตันของไทยในตลาดจีน 5. การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปใหม่ ๆ จากทุเรียน	อุปสรรค 1. ปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนผลสดจากประเทศไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย กัมพูชา และสปป.ลาว ในขณะที่ประเทศอินโดนีเซีย อยู่ระหว่างการเจรจาขอเปิดตลาดกับจีน ส่งผลให้มีผู้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งในตลาดเพิ่มมากขึ้น และการแข่งขันจะรุนแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อราคาของทุเรียนที่จำหน่ายในจีน 2. ทุเรียนมาเลเซียพันธุ์คูนยิต (Kunyt) หรือมุขางคิง ได้รับการขนานนามว่าเป็นราชาทุเรียนของมาเลเซีย (Musang King Durian) มีกลิ่นฉุน รสหวานจัด และมีเม็ดขนาดเล็ก รวมถึงพันธุ์หนามดำ ได้รับความนิยมในตลาดระดับสูงของจีน 3. มณฑลไห่หนานได้เริ่มขยายพื้นที่เพาะปลูกทุเรียน หลังปี 2562 ที่พบว่าต้นทุเรียน 40 ต้น ที่ปลูกในสวนเงาะหัวเซ่ง อำเภอกาเปิงของไห่หนานให้ผลผลิตได้ ปัจจุบันมณฑลไห่หนานมีเนื้อที่เพาะปลูกทุเรียนราว 20,833 ไร่ ในปี 2566 ให้ผลผลิตราว 50 ตัน ในปี 2567 ให้ผลผลิตราว 250 ตัน ในปี 2568 ให้ผลผลิตราว 2,000 ตัน และในปี 2569 คาดว่าจะมีประมาณ 2,500 ตัน ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะทำตลาดทุเรียนไห่หนานในจีนได้ คาดว่าในปีต่อ ๆ ไปผลผลิตจะเริ่มมีมากขึ้น โดยผลผลิตทุเรียนที่ไห่หนานจะเน้นคุณภาพที่สุกคาคตันเป็นตัวชูโรงสร้างความแตกต่างกับทุเรียนที่นำเข้าจากต่างประเทศ 4. เกษตรกรในเมืองเม่าหมิงมณฑลกว่างตุงได้นำทุเรียนพันธุ์มุขางคิงและหนานด้ามาทดลองปลูกเมื่อปี 2561 ซึ่งพบว่ามีส่วนออกดอกและติดผลครั้งแรกเมื่อเดือนพฤษภาคม 2565 โดยฐานการเพาะปลูกมีพื้นที่ 125 ไร่ มีการเพาะพันธุ์กล้าทุเรียน 200,000 ต้น จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้

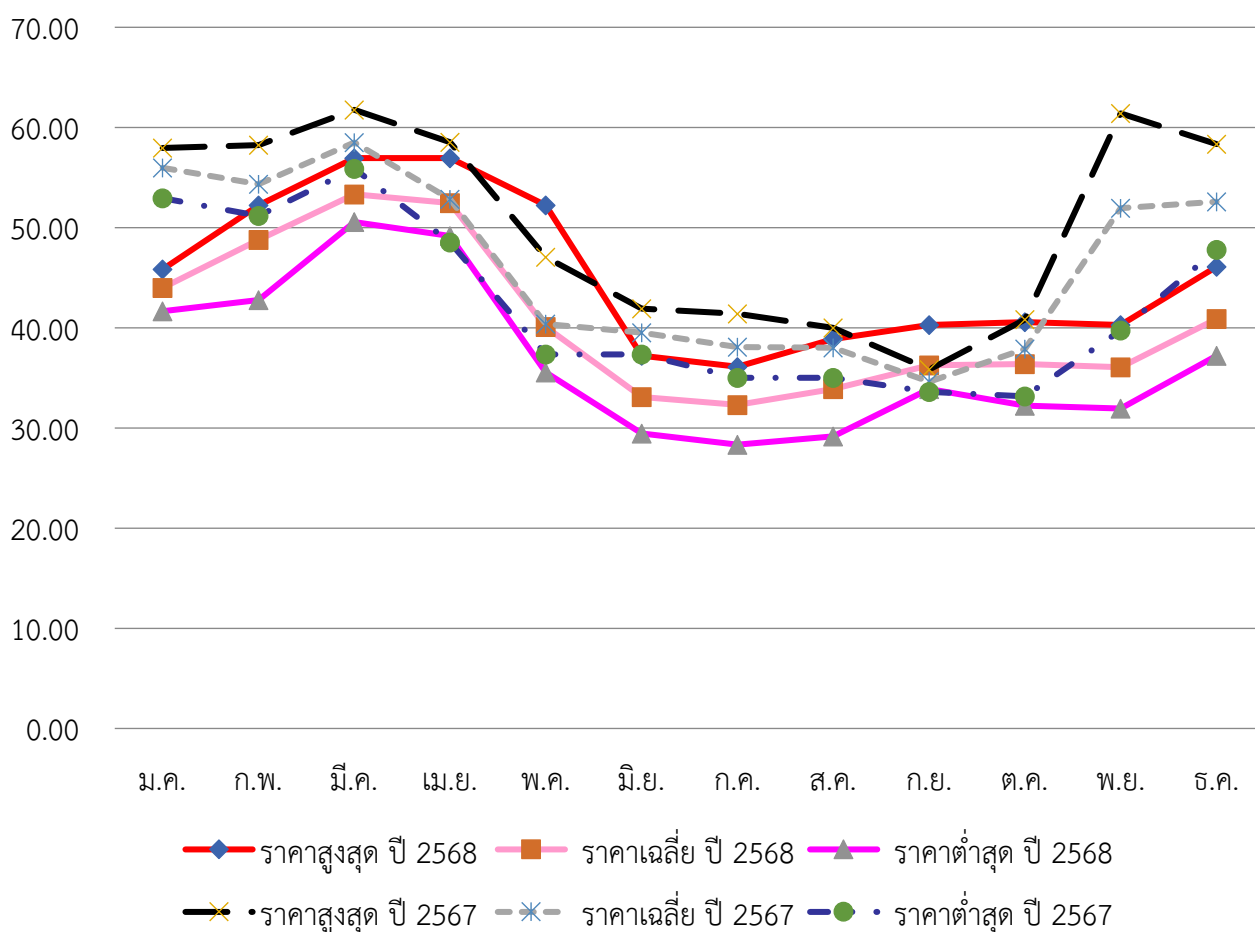

การสร้างโครงเหล็กครอบต้นทุเรียน เพื่อป้องกันผลกระทบจากพายุ ผลผลิตทุเรียนในฐานการเพาะปลูกในมณฑลไห่หนาน

ตารางที่ 14 ราคาขายส่งทุเรียนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าทุเรียนไทย
ของจีน (ตัน) ปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) และปริมาณนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นของจีน (ตัน)
รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายส่งทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2568	45.83	52.22	56.94	56.94	52.22	37.22	36.11	38.89	40.28	40.56	40.28	46.11	45.30
ราคาเฉลี่ยปี 2568	43.98	48.79	53.33	52.45	40.07	33.08	32.31	33.90	36.27	36.37	36.06	40.90	40.63
ราคาต่ำสุดปี 2568	41.67	42.78	50.56	49.17	35.56	29.44	28.33	29.17	33.89	32.22	31.94	37.22	36.83
ปริมาณนำเข้าปี 2568	2,886	11,430	11,844	52,938	249,793	221,037	195,977	119,429	26,383	7,112	4,632	17,116	920,578
ปริมาณผลผลิตปี 2568	11,838	14,019	15,733	274,778	384,751	349,236	310,449	99,070	29,596	17,290	21,808	29,129	1,557,697
ปริมาณนำเข้าจาก ประเทศอื่น ปี 2568	7,387	1,285	4,631	8,287	40,393	96,278	91,090	124,310	247,801	180,183	87,746	58,045	947,434
ราคาสูงสุดปี 2567	57.94	58.24	61.76	58.53	47.06	41.91	41.39	40.00	35.83	40.83	61.39	58.33	50.27
ราคาเฉลี่ยปี 2567	55.97	54.33	58.50	52.83	40.37	39.50	38.08	38.01	34.62	37.87	51.95	52.57	46.22
ราคาต่ำสุดปี 2567	52.94	51.18	55.88	48.53	37.35	37.35	35.00	35.00	33.61	33.16	39.72	47.78	42.29
ปริมาณนำเข้าปี 2567	10,144	9,470	7,650	94,102	299,090	137,754	78,079	60,742	57,666	29,999	11,466	13,542	809,704
ปริมาณผลผลิตปี 2567	14,033	10,814	11,072	282,848	355,588	182,429	143,291	145,351	63,856	17,123	22,659	38,365	1,287,429
ปริมาณนำเข้าจาก ประเทศอื่น ปี 2567	22,635	10,961	12,942	34,346	81,000	113,176	67,217	111,609	170,258	87,752	21,893	16,333	750,123

กราฟแสดงราคาขายส่งทุเรียนรายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 14 พบว่า ในปี 2568 ช่วงเดือนที่มีการนำเข้าทุเรียนมากสอดคล้องกับผลผลิตของไทยที่ออกมา คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม จึงเป็นช่วงที่ราคาซื้อขายต่ำในช่วงปีตามกลไกตลาด โดยในช่วงต้นฤดูและปลายฤดูผลผลิตของทุเรียนจะเป็นช่วงที่ราคาขายส่งในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานอยู่ในระดับสูง โดยราคาขายส่งเฉลี่ยในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม มีการปรับเพิ่มขึ้น และเริ่มลดลงอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่เดือนพฤษภาคมซึ่งมีการนำเข้ามาก โดยมีราคาขายส่งโดยเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนกรกฎาคมอยู่ที่ 32.31 หยวนต่อ กก. ในขณะที่มีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วันที่เดือนกันยายนเนื่องจากเข้าสู่ช่วงปลายฤดูผลผลิตเริ่มลดลง ปริมาณการนำเข้าก็ลดลงราคาจึงปรับเพิ่มสูงขึ้น โดยมีราคาขายส่งเฉลี่ยสูงสุดในเดือนมีนาคมอยู่ที่ 53.33 หยวนต่อ กก. และพบว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2568 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 40.63 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ 46.22 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 12.09 และพบว่าในปี 2568 ราคาขายส่งทุเรียนในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยมากกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 8.47 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 7.98 หยวน

ความผันผวนของราคาขายส่งในปี 2568 มากกว่าปี 2567 เนื่องจากในปี 2568 มีผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2567 โดยมีผลผลิตปริมาณมากกระจุกตัวในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ซึ่งในเดือนพฤษภาคมมีผลผลิตมากที่สุดถึง 384,751 ตัน ทำให้มีปริมาณการนำเข้ามากที่สุดด้วย เมื่อพิจารณาที่เดือนเมษายน 2568 มีการนำเข้า 52,938 ตัน ในขณะที่เดือนพฤษภาคมมีการนำเข้ามากถึง 249,793 ตัน ส่งผลให้

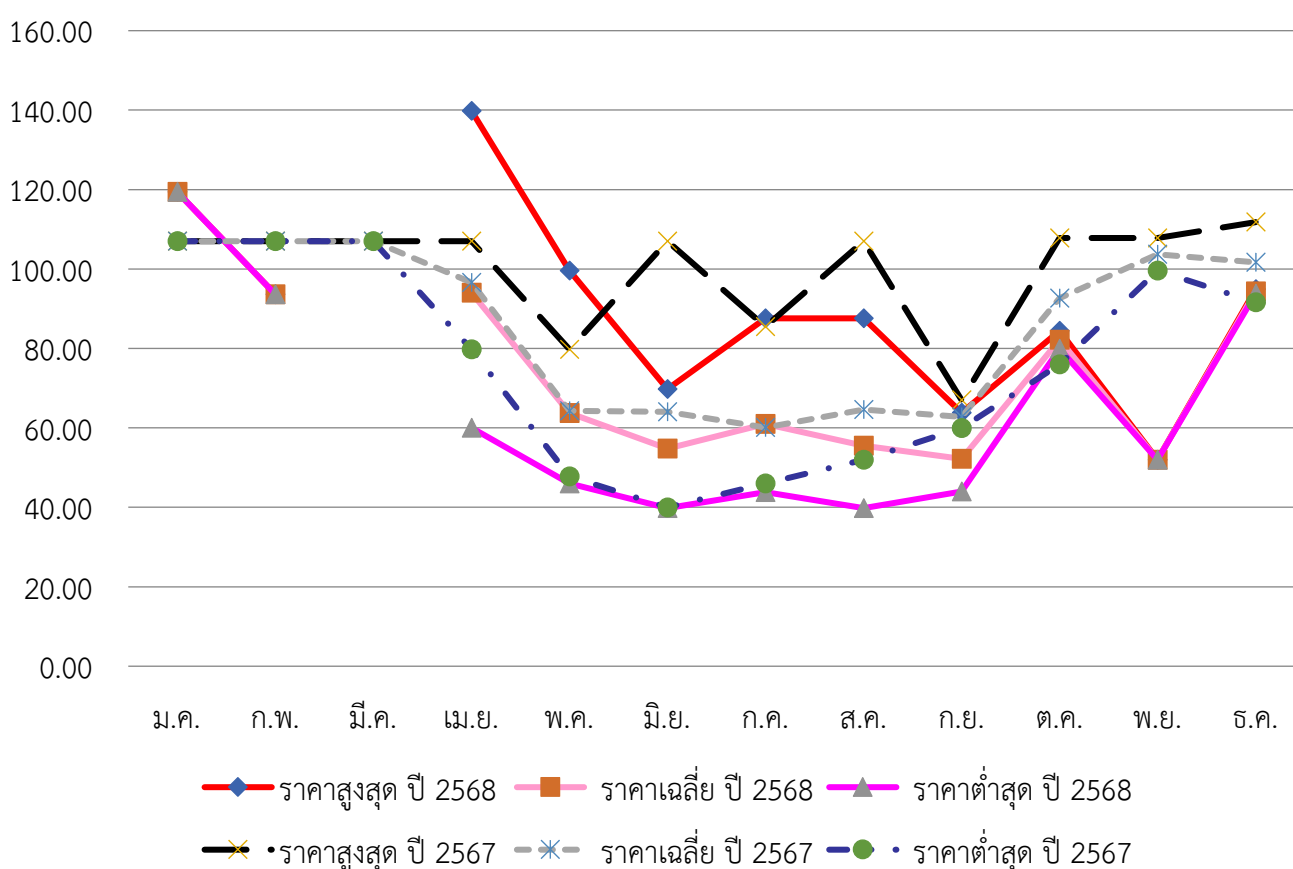
ราคาในช่วงต้นเดือนและปลายเดือนจึงมีความผันผวนของราคาที่สูงอย่างเห็นได้ชัด ในภาพรวมจึงทำให้มีความผันผวนของราคาโดยเฉลี่ยมากกว่าปี 2567

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกทุเรียนที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2567 - 2568 ที่ผ่านมาใน 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 4,500 สาขาทั่วประเทศจีน ได้ผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ราคาขายปลีกทุเรียนไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายปลีกทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2568	119.40	93.60	-	139.80	99.60	69.80	87.60	87.60	63.80	84.40	51.98	94.95	90.23
ราคาเฉลี่ย ปี 2568	119.40	93.60	-	94.00	63.71	54.80	60.96	55.47	52.18	82.18	51.98	94.38	74.79
ราคาต่ำสุด ปี 2568	119.40	93.60	-	59.98	45.98	39.80	43.80	39.80	43.98	79.96	51.98	93.80	64.73
ราคาสูงสุด ปี 2567	107.00	107.00	107.00	107.00	79.80	107.00	85.45	107.00	67.00	107.80	107.80	111.80	100.14
ราคาเฉลี่ย ปี 2567	107.00	107.00	107.00	96.56	64.27	64.04	60.09	64.59	62.78	92.68	103.70	101.70	85.95
ราคาต่ำสุด ปี 2567	107.00	107.00	107.00	79.80	47.80	39.98	45.98	51.98	59.96	75.96	99.60	91.60	76.14

กราฟแสดงราคาขายปลีกทุเรียนรายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

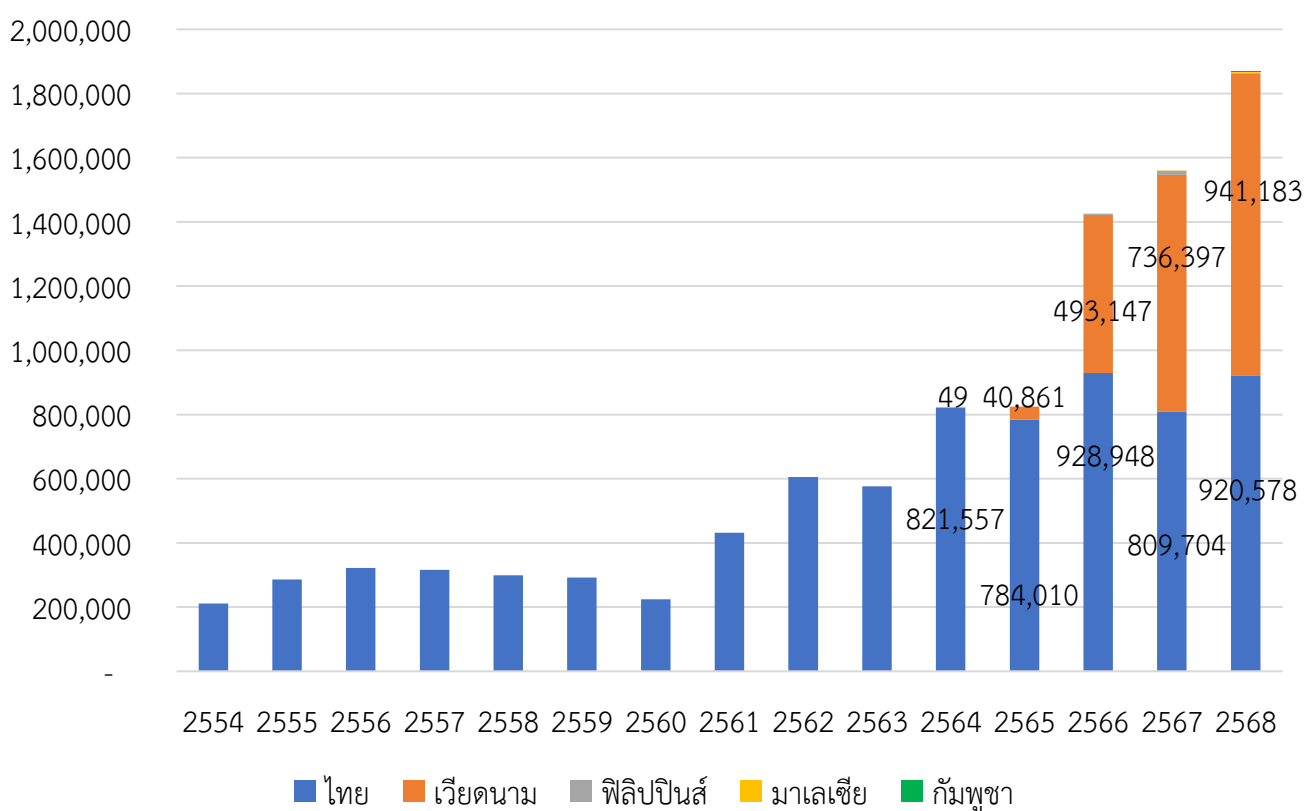

จากตารางที่ 15 พบว่า ในปี 2568 ราคาขายปลีกทุเรียนไทยสอดคล้องเป็นในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม เป็นช่วงที่ผลผลิตมากและมีการนำเข้ามาก ราคาซื้อขาย

ในช่วงปีจึงต่ำตามกลไกตลาด ในขณะที่ช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูกาลของทุเรียน และช่วงปลายปีซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูกาลเป็นช่วงที่ราคาขายปลีกอยู่ในระดับสูง เนื่องจากผลผลิตมีน้อย โดยพบว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2568 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่น้อยกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 74.79 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 อยู่ที่ 85.95 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 12.98 สอดคล้องกับราคาขายส่งทุเรียนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานที่กล่าวถึงข้างต้น และพบว่าในปี 2568 ราคาขายปลีกทุเรียนในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยมากกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงกว้างของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 25.50 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 24.00 หยวน

แนวโน้มและโอกาสของทุเรียนไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีน ปี 2554 - 2568 (ตัน)

จากกราฟข้างต้น พบว่า จีนมีการนำเข้าทุเรียนผลสด อยู่ที่ระดับประมาณปีละ 300,000 ตัน นานถึง 5 ปี ในช่วงปี 2555 - 2559 แล้วขยับเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2561 ทะลุระดับ 400,000 ตัน และทะลุระดับ 600,000 ตัน ในปี 2562 ในขณะที่ในปี 2563 มีการนำเข้าลดลงอยู่ที่ 575,529 ตัน เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และในปี 2564 - 2565 ซึ่งจีนและประเทศในอาเซียนมีการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ดี ก็พบว่ามีมีการกลับมานำเข้าทุเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีปริมาณการนำเข้าสูงมากถึงระดับ 800,000 ตัน และเมื่อจีนอนุญาตให้เวียดนามสามารถส่งทุเรียนเข้าจีนได้ตั้งแต่ปลายปี 2565 ส่งผลให้จีนมีการนำเข้าทุเรียนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็นระดับ 1.42 ล้านตัน ในปี 2566 และเพิ่มเป็นระดับ 1.87 ล้านตัน ในปี 2568 สะท้อนให้เห็นว่า ตลาดจีนยังคงมีความต้องการบริโภคทุเรียนอีกมาก

ทุเรียนเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีศักยภาพและความโดดเด่นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะโดยเฉพาะของทุเรียนซึ่งไม่มีผลไม้อื่นทดแทนได้ การเพิ่มการตลาดทุเรียนในจีนจึงยังเป็นโอกาสเติมเต็มความต้องการของชาวจีนได้อีกมาก

จากการที่ชาวจีนมีกำลังบริโภคเพิ่มขึ้นและการส่งเสริมตลาดทุเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำหน่ายทั้งในตลาดค้าส่ง ตลาดค้าปลีก รวมถึงการจำหน่ายในช่องทางออนไลน์ที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งนอกจากการบริโภคทุเรียนสดแล้ว ยังมีการนำไปแปรรูปที่หลากหลาย อาทิ พืชชาหน้าทุเรียน ขนมเปียะไส้ทุเรียน ขนมไหว้พระจันทร์ไส้ทุเรียน ไอศกรีมทุเรียน ไปจนถึงกาแฟทุเรียน และร้านอาหารที่เน้นการนำทุเรียนมาเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งต่างก็ได้รับความนิยมไม่น้อยในตลาดจีน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการทุเรียนในตลาดจีนทั้งรูปแบบผลไม้สดและทุเรียนแช่แข็งที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตลาดทุเรียนในจีนที่เติบโตขึ้น นอกจากไทยซึ่งเป็นผู้ผลิตทุเรียนรายใหญ่ของโลกจะได้ประโยชน์แล้ว มาเลเซียซึ่งได้ผลักดันในการส่งออกทุเรียนสดและแช่แข็งทั้งลูกไปจีนก็ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน โดยมาเลเซียจุดเด่นของทุเรียนมุขางคิงเป็นตัวชูโรงในการขยายตลาดทุเรียนมาเลเซียในตลาดจีน ในขณะที่ไทยยังคงเน้นตลาดทุเรียนหมอนทองเป็นหลัก เนื่องจากปริมาณการผลิตมากและราคาย่อมเยากว่าทุเรียนมาเลเซียมาก หากมีการชูโรงทุเรียนพันธุ์ฟรีเมียมใหม่ที่มียุทธศาสตร์ในการทำตลาดเพื่อมาต่อกับทุเรียนมุขางคิงของมาเลเซียก็จะช่วยให้ไทยได้ส่วนแบ่งทุเรียนราคาสูงจากมาเลเซียได้เช่นกัน

นอกจากนี้ประเทศเวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา สปป.ลาว และจีน ต่างเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะปลูกทุเรียนของตนเพื่อเข้ามาแย่งชิงและเติมเต็มความต้องการบริโภคทุเรียนของผู้บริโภคชาวจีน โดยประเทศเวียดนามได้เร่งขยายพื้นที่การเพาะปลูกทุเรียนเพื่อใช้ประโยชน์จากทำเลที่ตั้งซึ่งติดกับประเทศจีน ต้นทุนการขนส่งไปจีนจึงต่ำกว่าประเทศอื่น ทุเรียนเวียดนามจึงมีราคาจำหน่ายต่ำกว่าทุเรียนไทย ในส่วนของการเพาะปลูกทุเรียนในมณฑลไห่หนานของจีนให้ผลผลิตล็อตแรกในปี 2566 ปริมาณราว 40 - 50 ตัน ในปี 2567 มีผลผลิตราว 250 ตัน ในปี 2568 มีผลผลิตราว 2,000 ตัน และในปี 2569 คาดว่าจะมีผลผลิตราว 2,500 - 3,000 ตัน นับเป็นการเปิดศักราชความก้าวหน้าของการเพาะปลูกทุเรียนของจีนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนของจีนจะเน้นจุดเด่นทุเรียนที่สุกคาวดี เพื่อเติมเต็มความต้องการของผู้บริโภคและสร้างมูลค่าเพิ่มที่แตกต่างจากทุเรียนผลสดนำเข้าทั่วไป รวมถึงต้นทุนการเพาะปลูกทุเรียนของจีนที่สูงกว่าต่างประเทศ เนื่องจากสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นที่จะส่งผลต่อปริมาณผลผลิต ส่งผลให้ราคาจำหน่ายทุเรียนผลสดของจีนจึงสูงกว่าทุเรียนนำเข้า

อย่างไรก็ดี เกษตรกรและผู้ประกอบการของไทยในห่วงโซ่อุตสาหกรรมทุเรียนของไทยไม่ควรตระหนกกับการเพาะปลูกทุเรียนของจีน แต่ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพของทุเรียนไทยตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างเข้มงวด ซึ่งจะเป็นการสร้างจุดแข็งด้านคุณภาพให้กับทุเรียนไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดจีนได้อย่างยั่งยืนในสถานการณ์ที่จีนและหลายประเทศต่างเข้ามาช่วงชิงตลาดทุเรียนในจีน รวมถึงควรเตรียมแผนการรับมือให้กับอุตสาหกรรมทุเรียนของไทยในอนาคต ในการพัฒนาแย่งส่วนแบ่งตลาดทุเรียนสดสุกคาวดีที่ขนส่งทางเครื่องบินซึ่งผู้บริโภคสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ตลอดห่วงโซ่อุปทานซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคชาวจีนต่อทุเรียนสุกคาวดีของผู้ประกอบการไทย ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาทุเรียนพันธุ์ใหม่ และสินค้าแปรรูปจากทุเรียนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น รวมถึงการแสวงหาและส่งเสริมตลาดผู้บริโภคใหม่เพิ่มเติมจากประเทศจีน เพื่อเตรียมการรองรับผลผลิตทุเรียนจากทั่วโลกที่จะมีมากขึ้นในอนาคต

ในขณะที่ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำกับและเข้มงวดในการผลิตและคัดเลือกทุเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก ไม่ให้เกิดปัญหาทุเรียนอ่อน หรือด้อยคุณภาพ โดยเฉพาะในช่วงต้นฤดูกาลของผลผลิตเพราะจะกระทบต่อราคาและตลาดทุเรียนไทยในจีนในวงกว้างได้ง่าย รวมถึงการปฏิบัติตามพิธีสารการส่งออกผลไม้จากไทยไปจีนอย่างเคร่งครัด และปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านการตรวจกักกันโรคและความปลอดภัยทางอาหารของจีนที่มีความเข้มงวด เพื่อลดปัญหาการกีดกันทางการค้าที่อาจจะเกิดขึ้นไปพร้อมกันด้วย

ลำไย

ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนสามารถเพาะปลูกได้มากทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างตุง ผู้เจียนและเซตฯ กว่างซีจ้วง แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศจีน เนื่องด้วยลำไยในทางการแพทย์แผนจีนนั้น ถือเป็นผลไม้ที่มีสรรพคุณทางยา โดยเกือบทุกส่วนของลำไยสามารถนำมาใช้เป็นยาได้ตั้งแต่เนื้อเมืด เปลือก และรากของลำไย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกลำไยรายใหญ่ของโลก มูลค่าการส่งออกปีละไม่ต่ำกว่า 15,000 ล้านบาท ในปี 2568 มีมูลค่าการส่งออก 17,892 ล้านบาท โดยประเทศไทยมีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบนซึ่งได้รับภัยธรรมชาติน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญคือ จีน และเวียดนาม สามารถผลิตลำไยนอกฤดูกาล และสามารถกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการได้ ในขณะที่ประเทศคู่แข่งยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้

ตารางที่ 16 การนำเข้าลำไยสดของจีนปี 2566 - 2568

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)
รวม	344,411	381,151	409,768	7.51	454.83	484.19	499.24	3.11
ไทย	327,191	358,438	376,159	4.94	431.24	451.50	455.93	0.98
กัมพูชา	16,723	22,055	33,100	50.08	23.27	32.31	42.90	32.81
เวียดนาม	497	657	509	-22.50	0.33	0.38	0.41	7.50

ปัจจุบันประเทศที่จีนอนุญาตให้ส่งออกลำไยมายังจีนได้ คือ ไทย เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย เมียนมา และกัมพูชา จากตารางที่ 16 พบว่า ในปี 2568 จีนมีการนำเข้าลำไยจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.51 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นการนำเข้าจากประเทศไทย กัมพูชา และเวียดนาม โดยในปี 2568 มีการนำเข้าลำไยจากประเทศไทยปริมาณ 376,159 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.94 ในขณะที่มีการนำเข้าจากกัมพูชาภายหลังจากที่จีนอนุญาตให้นำเข้าได้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2565 โดยมีการนำเข้าปริมาณ 33,100 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.08 และมีการนำเข้าจากเวียดนาม 509 ตัน ลดลงร้อยละ 22.50

ตารางที่ 17 ปริมาณการนำเข้าลำไยสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		การเปลี่ยนแปลงปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
		ปริมาณนำเข้า (ตัน)	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	สัดส่วนการนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	327,191	358,438	376,159	100.00	4.94
1	มณฑลยูนนาน	61,953	54,537	99,273	26.39	82.03
2	มณฑลกว่างตุง	102,818	124,693	73,990	19.67	-40.66
3	นครฉงชิ่ง	79,598	64,908	51,138	13.59	-21.22
4	มณฑลเจ้อเจียง	8,845	11,572	30,316	8.06	161.98
5	มณฑลหูเป่ย์	1,511	5,733	24,880	6.61	333.94
6	มณฑลเสฉวน	29,869	16,659	19,445	5.17	16.73
7	มณฑลหูหนาน	11,762	18,688	17,597	4.68	-5.84
8	นครเซี่ยงไฮ้	6,149	13,027	12,031	3.20	-7.65

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		การเปลี่ยนแปลง ปี 2568 เทียบปี 2567 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
9	มณฑลซานตง	6,921	7,236	8,861	2.36	22.45
10	มณฑลเจียงซี	-	-	8,310	2.21	n/a
11	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	1,729	7,033	7,451	1.98	5.94
12	มณฑลเหอเป่ย์	4,708	16,681	5,049	1.34	-69.74
13	มณฑลฝูเจี้ยน	397	1,239	4,166	1.11	236.23
14	มณฑลอานฮุย	4,443	5,243	3,634	0.97	-30.68
15	มณฑลเหอหนาน	25	1,198	3,175	0.84	164.94
16	มณฑลกุ้ยโจว	1,936	3,266	2,420	0.64	-25.90
17	กรุงปักกิ่ง	25	1,553	1,425	0.38	-8.25
18	มณฑลกานซู	-	574	1,351	0.36	135.22
19	มณฑลชิงไห่	-	-	508	0.13	n/a
20	มณฑลไห่หนาน	1,594	734	468	0.12	-36.30
21	มณฑลส่านซี	175	49	465	0.12	851.91
22	นครเทียนจิน	239	26	199	0.05	669.74
23	เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	-	-	8	0.00	n/a
24	มณฑลชานซี	-	-	0.01	0.00	n/a
25	มณฑลเจียงซู	2,474	3,640	-	0.00	-100.00
26	มณฑลเหลียวหนิง	23	146	-	0.00	-100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า การนำเข้าลำไยสดจากไทยของจีนในปี 2568 ร้อยละ 26.39 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 19.67 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกวางตุ้ง ร้อยละ 13.59 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง และร้อยละ 8.06 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งลำไยจากไทยไปจีนในปี 2568 ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้เส้นทางขนส่งทางบกจากด่านเชียงของของไทย ผ่านลาว เข้าจีนที่ด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน ในเส้นทาง R3A เนื่องจากการขนส่งลำไยทางรถยนต์มีความคล่องตัวซึ่งอยู่ใกล้แหล่งผลิตในภาคเหนือของไทยและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือมาก โดยเฉพาะการขนส่งไปยังภาคตะวันตกของจีนไปยังมณฑลยูนนาน นครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน รวมเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 45.15 ของการนำเข้าลำไยไทยของจีน ซึ่งมีบางส่วนส่งผ่านทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การขนส่งไปยังมณฑลกวางตุ้งก็ยังคงมีสัดส่วนที่มากเพื่อบริโภคในมณฑลและกระจายไปยังมณฑลอื่น ๆ ของจีน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าลำไยโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พอจะอนุมานได้ว่า ตลาดลำไยของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลภาคตะวันตกและมณฑลทางตอนใต้ โดยเฉพาะนครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน ซึ่งบริษัทของจีน ก้าวหววน เทรดิง ได้มีการเข้าไปลงทุนตั้งโรงคัดบรรจุลำไยในไทย โดยมีสัดส่วนทางการตลาดมากกว่าร้อยละ 20 ของลำไยไทยที่ส่งไปจีน อย่างไรก็ตาม ลำไยที่บริษัทนำเข้าบางส่วนก็มีการส่งเข้าไปจำหน่ายยังตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจวเพื่อกระจายต่อไปยังตลาดค้าส่งอื่น ๆ ของจีนด้วยเช่นกัน

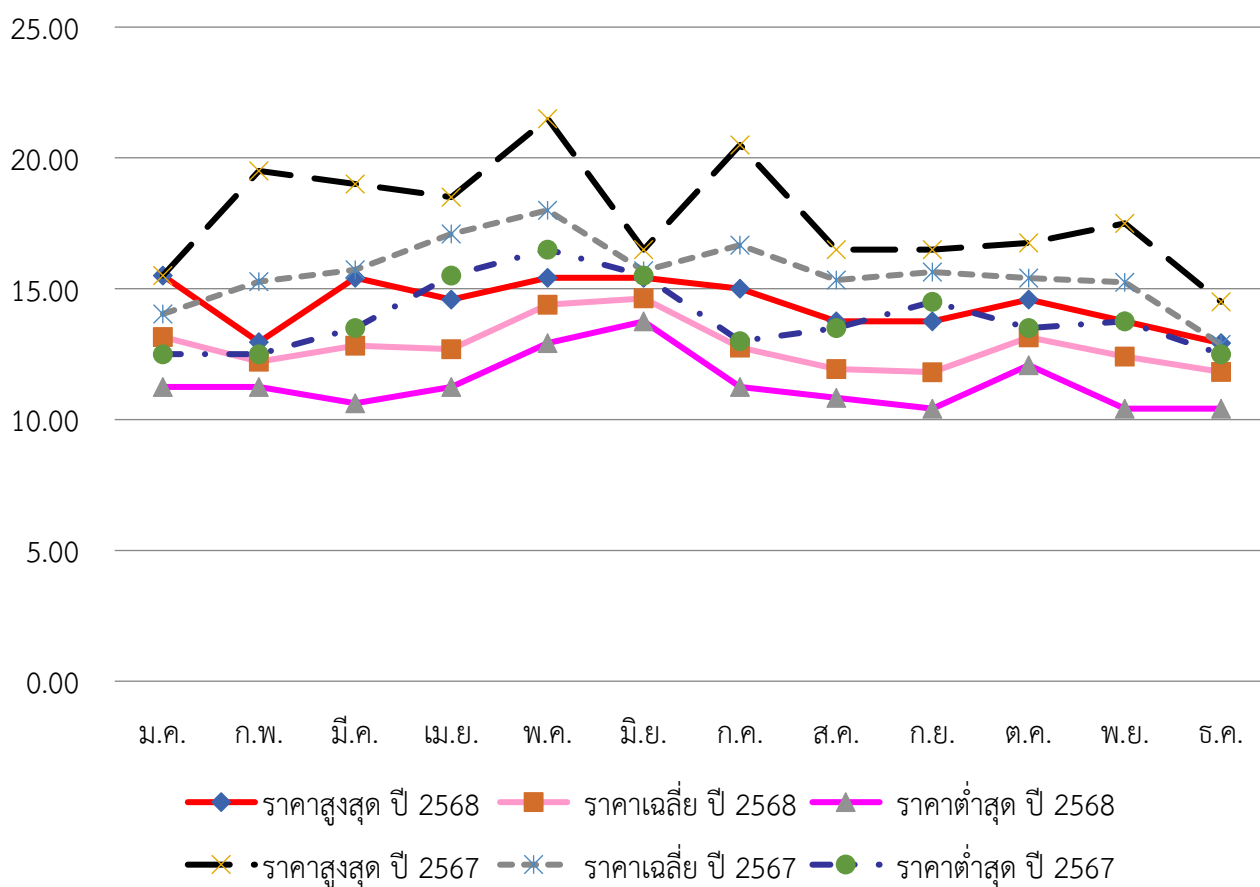
ในขณะที่ตลาดที่น่าสนใจไม่น้อย คือ ตลาดตอนกลางในมณฑลหูเป่ย์ และมณฑลหูหนานซึ่งมีผู้นำเข้าลำไยที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลดังกล่าวนำเข้าลำไยไทยปริมาณ 24,880 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 333.94 และ 17,597 ตัน ลดลงร้อยละ 5.84 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2567 และตลาดภาคตะวันออกของจีนในมณฑลเจ้อเจียง นครเซี่ยงไฮ้ และมณฑลซานตง มีการนำเข้าลำไยไทย 30,316 12,031 และ 8,861 ตันตามลำดับ ซึ่งการที่ลำไยหากเก็บที่อุณหภูมิ 2 - 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90 - 95 จะเก็บได้นาน 30 - 45 วัน หรือถ้าเก็บที่อุณหภูมิ 5 - 10 องศาเซลเซียส จะเก็บได้นาน 20 - 30 วัน โดยที่การส่งออกมีการรมลำไยสดด้วยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมเชื้อราและโรค รวมถึงยังช่วยยืดอายุการเก็บรักษาได้ด้วย ส่งผลให้ข้อจำกัดในการขนส่งไม่ยุ่งยากมากนัก จึงทำให้สามารถขนส่งทางเรือไปยังภาคเหนือและตะวันออกตอนบนของจีนได้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. เป็นผลไม้ที่ไทยมีพื้นที่เพาะปลูกมากเมื่อเทียบกับผลไม้ชนิดอื่น มีพื้นที่เพาะปลูกกว่า 1.65 ล้านไร่ 2. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม และมากสุดช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ในปี 2568 มีผลผลิตทั้งสิ้นกว่า 1,523,192 ตัน 3. สามารถแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งซึ่งมีมูลค่าและเก็บรักษาได้นาน	1. การรมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมโรคและช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลำไยให้นานขึ้น แต่หากมีปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างมากกว่า 50 mg/kg ตามมาตรฐานที่จีนกำหนด (ตรวจโดยการนำทั้งผลลำไยพร้อมเปลือกมาปั่นรวมกัน) ก็จะถูกทำลายทิ้งหรือถูกตีกลับ ไม่สามารถนำเข้ามาจำหน่ายยังประเทศจีนได้
โอกาส	อุปสรรค
1. ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนนำมาใช้หลากหลายรูปแบบ นอกจากทานสดแล้ว ลำไยอบแห้งยังนำมาประยุกต์ใช้ในศาสตร์ของยาจีน และการทำอาหารอีกด้วย 2. พื้นที่ทางตอนใต้ของจีนซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกลำไยซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันออกของจีนได้รับผลกระทบจากพายุฤดูร้อนบ่อยครั้ง ส่งผลให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย 3. จีนยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้ในปริมาณมาก ลำไยคุณภาพนอกฤดูจึงจำหน่ายได้ในราคาดี	1. จีนสามารถเพาะปลูกลำไยได้มาก โดยเฉพาะทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างตุง ผู้เจี้ยนและเซตฯ กว่างซีจ้วง ช่วงติดดอกประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน และช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ผลผลิตของไทยออกมากเช่นกัน ให้ผลผลิตปีละมากกว่า 1.8 ล้านตัน (ปี 2567 ผลผลิตลำไยของมณฑลกว่างตุง 1.07 ล้านตัน เซตฯ กว่างซีจ้วง 604,900 ตัน มณฑลฝูเจี้ยน 249,571 ตัน และมณฑลไห่หนาน 68,005 ตัน มีผลผลิตลำไยรวมกว่า 1.99 ล้านตัน)

ตารางที่ 18 ราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายส่งลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2568	15.50	12.96	15.42	14.58	15.42	15.42	15.00	13.75	13.75	14.58	13.75	12.92	14.42
ราคาเฉลี่ยปี 2568	13.15	12.21	12.83	12.69	14.39	14.63	12.75	11.93	11.81	13.14	12.40	11.82	12.81
ราคาต่ำสุดปี 2568	11.25	11.25	10.63	11.25	12.92	13.75	11.25	10.83	10.42	12.08	10.42	10.42	11.37
ปริมาณนำเข้าปี 2568	120,831	52,884	25,021	9,623	2,186	942	4,237	15,738	21,755	26,337	38,565	58,041	376,159
ปริมาณผลผลิตปี 2568	183,697	61,994	30,616	8,835	10,358	18,278	219,644	432,282	123,074	94,590	176,081	163,743	1,523,192
ราคาสูงสุดปี 2567	15.50	19.50	19.00	18.50	21.50	16.50	20.50	16.50	16.50	16.75	17.50	14.50	17.73
ราคาเฉลี่ยปี 2567	14.04	15.28	15.73	17.10	18.00	15.68	16.67	15.33	15.63	15.40	15.24	12.88	15.58
ราคาต่ำสุดปี 2567	12.50	12.50	13.50	15.50	16.50	15.50	13.00	13.50	14.50	13.50	13.75	12.50	13.90
ปริมาณนำเข้าปี 2567	93,454	56,952	14,261	9,259	557	690	7,032	16,892	15,414	24,620	49,486	69,822	358,438
ปริมาณผลผลิตปี 2567	106,948	56,102	24,145	14,771	8,948	6,391	187,052	366,577	114,476	127,400	144,728	262,754	1,420,292

กราฟแสดงราคาขายส่งลำไย (เกรด 1) รายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 18 พบว่า ในปี 2568 ช่วงเดือนที่จีนมีการนำเข้าลำไยมากจะเป็นช่วงที่จีนไม่มีผลผลิตออก คือ ในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ และตุลาคม - ธันวาคม โดยเดือนที่มีการนำเข้าค่อนข้างมาก คือ เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนที่คนจีนนิยมซื้อหาลำไยเนื่องจาก

เป็นผลไม้ที่ชื่อเป็นมงคล คือ หลงเหยียน (龙眼) แปลว่า ตามังกร โดยในปี 2568 วันตรุษจีนอยู่ในช่วงปลายเดือนมกราคมจึงมีการนำเข้ามากในช่วงเดือนธันวาคม 2568 - มกราคม 2569 หลังจากนั้นมีการนำเข้าลดลงตามปริมาณผลผลิตที่ลดลง โดยราคามีการปรับเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม และพบว่าในเดือนมิถุนายนมีราคาขายส่งเฉลี่ยอยู่ที่ 14.63 หยวนต่อ กก. ซึ่งเป็นราคาขายส่งเฉลี่ยที่สูงที่สุดของปี 2568 ในขณะที่ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคมเป็นช่วงที่ลำไยจีนและไทยออกผลผลิตพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นช่วงที่มีสัดส่วนการนำเข้าต่อปริมาณผลผลิตที่ไทยเพาะปลูกได้อยู่ในช่วงต่ำที่สุดในรอบปี โดยเดือนสิงหาคมซึ่งเป็นเดือนที่มีผลผลิตของลำไยมากที่สุด จึงเป็นช่วงที่ราคาขายส่งเฉลี่ยของลำไยอยู่ในระดับต่ำ และราคามีการปรับลดลงในช่วงปลายปีซึ่งเป็นช่วงที่ไทยมีผลผลิตลำไยออกมาก ในขณะที่ก็มีผลไม้เมืองหนาวที่เข้ามาแข่งขันในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานให้ผู้บริโภคเลือกซื้อ มากด้วยเช่นกัน โดยมีราคาขายส่งเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนกันยายนอยู่ที่ 11.81 หยวนต่อ กก.

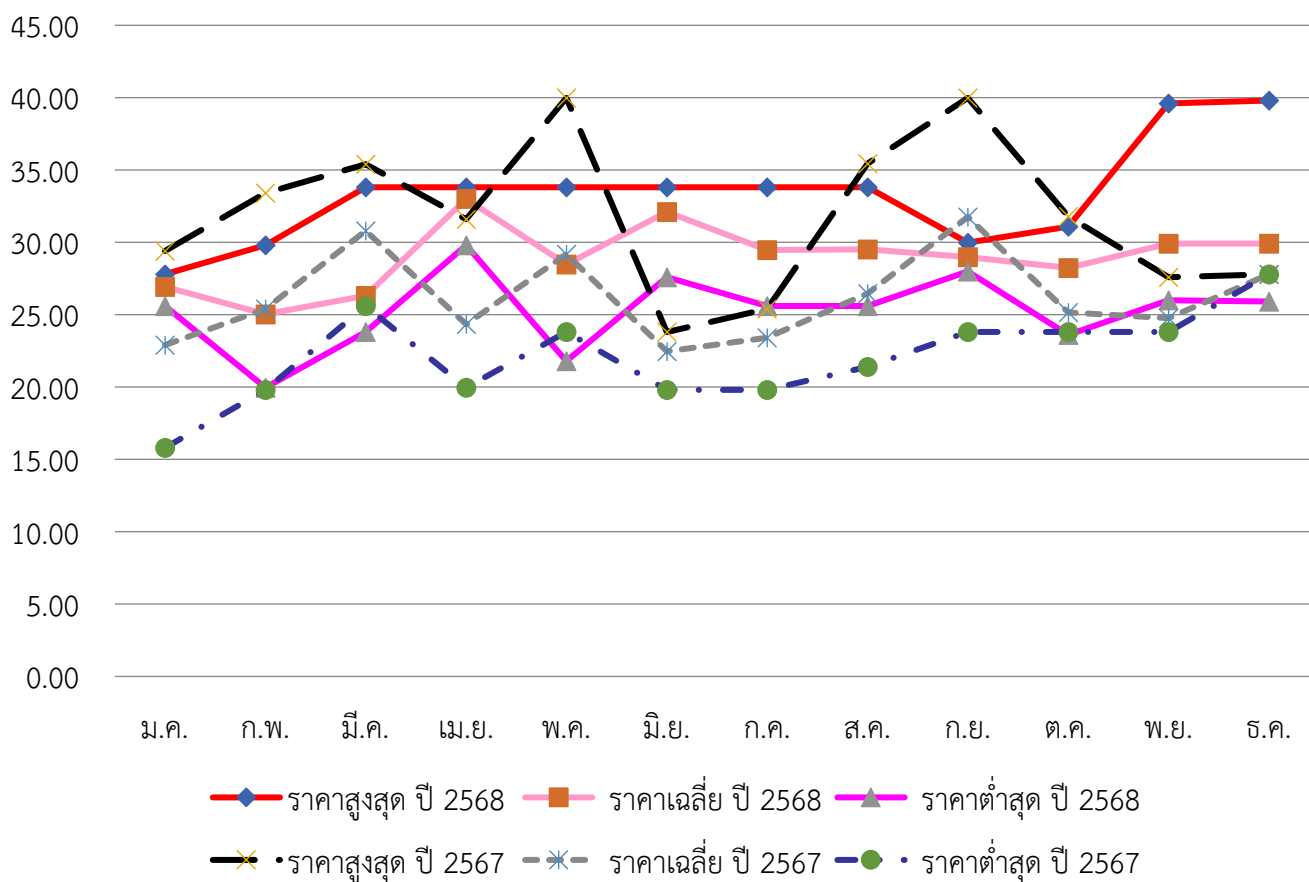
ราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2568 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ต่ำกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 12.81 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 อยู่ที่ 15.58 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 17.78 โดยราคาจำหน่ายที่ลดลงสอดคล้องกับปริมาณผลผลิตและการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น และพบว่าในปี 2568 ราคาขายส่งลำไยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 3.05 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 3.83 หยวน

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2567 - 2568 ที่ผ่านมาในห้าง 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 4,500 สาขาทั่วประเทศจีน ได้ผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายปลีกลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2568	27.80	29.80	33.80	33.80	33.80	33.80	33.80	33.80	29.99	31.09	39.60	39.80	33.41
ราคาเฉลี่ยปี 2568	26.92	25.04	26.30	33.00	28.47	32.11	29.46	29.51	28.99	28.23	29.91	29.91	28.99
ราคาต่ำสุด ปี 2568	25.60	19.96	23.80	29.80	21.80	27.60	25.60	25.60	27.98	23.60	25.99	25.90	25.27
ราคาสูงสุด ปี 2567	29.40	33.40	35.40	31.60	39.98	23.80	25.40	35.45	39.98	31.80	27.60	27.80	31.80
ราคาเฉลี่ยปี 2567	22.91	25.41	30.80	24.35	29.19	22.47	23.40	26.47	31.75	25.16	24.75	27.80	26.21
ราคาต่ำสุด ปี 2567	15.80	19.80	25.60	19.96	23.80	19.80	19.80	21.40	23.80	23.80	23.80	27.80	22.10

กราฟแสดงราคาขายปลีกลำไยรายเดือนของปี 2567 - 2568 (หยวน/กก.)

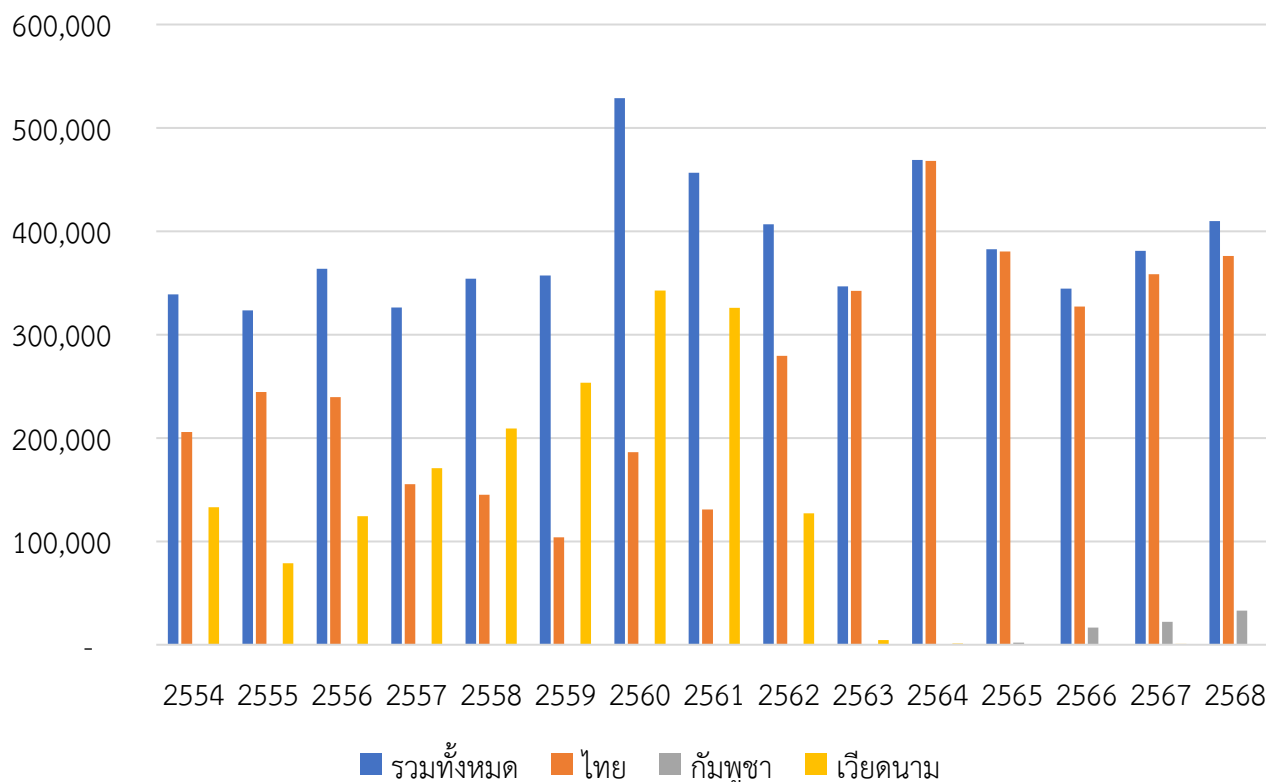

จากตารางที่ 19 พบว่าราคาขายปลีกลำไยไทยในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวปี 2568 ในช่วงเดือนเมษายนมีราคาขายปลีกลำไยเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ที่ 33.00 หยวนต่อ กก. และในเดือนกุมภาพันธ์มีราคาขายปลีกลำไยเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ที่ 25.04 หยวนต่อ กก. ต่างจากราคาขายส่งลำไยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานที่เลือกเกรดหนึ่งนำมาวิเคราะห์ข้างต้น เนื่องจากห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวแต่ละแห่งที่จำหน่ายลำไยที่นำเข้าจากไทยมีความแตกต่างกันโดยไม่ได้มีการแบ่งเกรดที่ชัดเจนในการจำหน่าย บางแห่งยังมีการจำหน่ายลำไยไทยที่ขนส่งทางเครื่องบินโดยไม่ได้มีการรมซัลเฟอร์ไดออกไซด์ด้วยเช่นกัน โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2568 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่สูงกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีเขียว) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 28.99 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 อยู่ที่ 26.21 หยวนต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.61

ในปี 2568 ราคาขายปลีกลำไยในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 8.14 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 9.70 หยวน สอดคล้องกับความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนของราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน

แนวโน้มและโอกาสของลำไยไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าลำไยของจีน ปี 2554 - 2568 (ตัน)

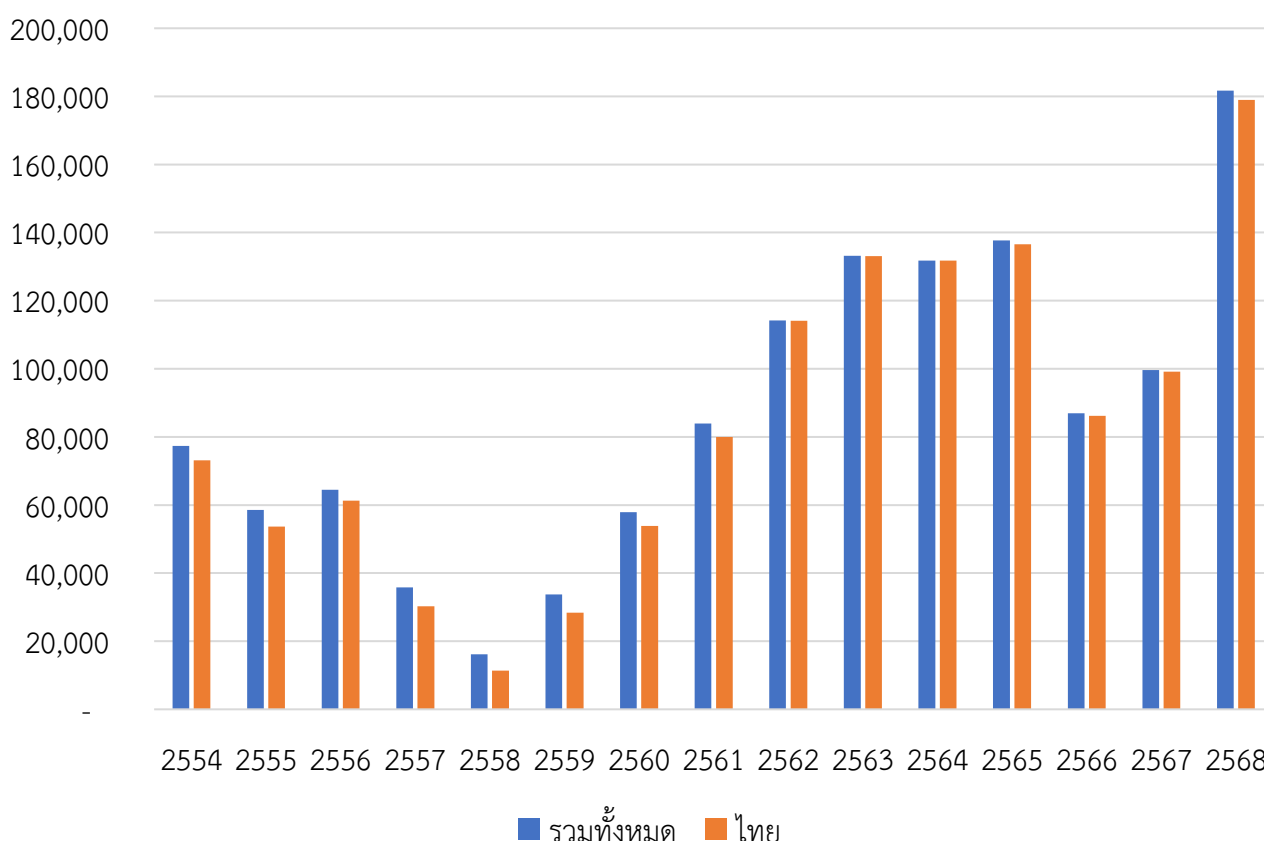

จากกราฟข้างต้น พบว่า จีนมีการนำเข้าลำไยผลสดส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับประมาณปีละ 350,000 - 400,000 ตัน ยกเว้นในปี 2560 ที่มีการนำเข้ามากกว่า 500,000 ตัน แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการนำเข้าลำไยผลสดของจีนที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเทียบกับทุเรียน และมังคุดที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากจีนก็เป็นประเทศผู้ผลิตลำไยรายใหญ่ของโลกเช่นกันแต่ละปีมีผลผลิตมากกว่า 1.8 ล้านตัน ซึ่งสามารถตอบสนองตลาดผู้บริโภคในประเทศได้

จากสถิติที่ผ่านมา พบว่า ในปี 2558 - 2561 จีนมีการนำเข้าลำไยจากประเทศเวียดนามมากกว่าไทยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะมีการแปลงลำไยไทยเป็นเวียดนามเพื่อลดต้นทุนทางภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กล่าวข้างต้น แต่ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นมา จากการที่ศุลกากรจีนมีความเข้มงวดในการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรทำให้ไม่สามารถดำเนินการแบบที่ผ่านมาได้ จึงทำให้สัดส่วนการนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

อย่างไรก็ดี จากการที่จีนยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้ในปริมาณมาก จึงยังเป็นโอกาสของลำไยไทยที่จะเข้ามาตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคชาวจีนโดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวที่เป็นช่วงนอกฤดูกาลผลิตลำไยของจีน ซึ่งชาวจีนมีความเชื่อว่าลำไยมีฤทธิ์ร้อนเมื่อบริโภคลำไยในฤดูหนาวจะช่วยเพิ่มความอบอุ่นให้แก่ร่างกายได้ รวมถึงชื่อของลำไยในภาษาจีนมีความหมายมงคลจึงเป็นหนึ่งในผลไม้ที่ชาวจีนนิยมซื้อติดบ้านในช่วงเทศกาลตรุษจีน นอกจากนี้ การขยายตลาดใหม่เพื่อส่งออกลำไยก็จะช่วยลดปัญหาการล้นตลาดในช่วงที่ผลผลิตลำไยของไทยออกมากซึ่งเป็นช่วงที่จีนนำเข้าน้อยเพราะเป็นช่วงที่ผลผลิตออกตรงกัน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าลำไยอบแห้งของจีน ปี 2554 - 2568 (ตัน)

เมื่อพิจารณาการนำเข้าลำไยอบแห้งของจีนในช่วงปี 2554 - 2568 พบว่า ในช่วงปี 2554 - 2558 การนำเข้าลำไยอบแห้งมีความผันผวนค่อนข้างมาก โดยมีแนวโน้มปรับลดลง แต่ตั้งแต่ในช่วงปี 2559 - 2565 พบว่า จีนมีการนำเข้าลำไยอบแห้งเพิ่มขึ้นมากอย่างต่อเนื่องจากระดับประมาณ 40,000 ตัน ในปี 2559 เพิ่มขึ้นเป็นระดับ 133,171 ตัน ในปี 2563 ลดลงเล็กน้อยในปี 2564 อยู่ที่ระดับ 131,762 ตัน และกลับมาเพิ่มขึ้นในปี 2565 อยู่ที่ระดับ 138,047 ตัน แต่ในปี 2566 มีการนำเข้าลดลงโดยอยู่ที่ 86,944 ตัน เนื่องจากปริมาณผลผลิตลำไยของไทยลดลง และกลับมาเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดยมีการนำเข้า 99,813 ตัน และเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2568 โดยมีการนำเข้ามากถึง 181,674 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 82.31 เมื่อเทียบกับปี 2567 อย่างไรก็ดี การนำเข้าลำไยอบแห้งเกือบทั้งหมดเป็นการนำเข้าจากไทย จึงเป็นอีกหนึ่งโอกาสของลำไยไทยในการแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งซึ่งนอกจากจะสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับลำไยแล้วยังสามารถดูดซับลำไยสดที่ล้นตลาดได้อีกทางหนึ่งด้วยเช่นกัน

มังคุด

มังคุดเป็นผลไม้ที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ แม้ว่าจะมีการริเริ่มปลูกในมณฑลไห่หนานของจีน แต่ก็ยังไม่ได้ผลผลิตมากนัก มีการเรียกขานมังคุดว่าเป็นราชินีของผลไม้ (水果皇后) โดยคนจีนจัดให้มังคุดเป็นผลไม้ธาตุเย็น นอกจากมีวิตามินต่าง ๆ แล้ว ยังเชื่อว่ามีสรรพคุณแก้ร้อนในดับกระหายคลายร้อนด้วย แม้ว่าแหล่งกำเนิดของมังคุดมาจากประเทศมาเลเซีย แต่ปัจจุบันจีนนำเข้ามังคุดจากไทยมากที่สุด

ตารางที่ 20 การนำเข้ามั่งคุดของจีน ปี 2566 - 2568

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568	เทียบกับปี 2567 (%)
รวม	242,060	275,122	260,141	-5.45	730.10	664.93	586.10	-11.86
ไทย (เทียบสัดส่วน)	207,082 (85.55%)	222,594 (80.91%)	225,499 (86.68%)	1.30	621.52 (85.13%)	529.34 (79.61%)	470.47 (80.27%)	-11.12
อินโดนีเซีย	34,956	52,387	32,783	-37.42	108.48	135.06	108.19	-19.89
มาเลเซีย	22	141	1,853	1217.55	0.10	0.53	7.44	1293.87
เมียนมา	-	-	7	n/a	-	-	0.01	n/a

ปัจจุบันประเทศที่จีนอนุญาตให้ส่งออกมั่งคุดมายังจีนได้ คือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เมียนมา และเวียดนาม จากตารางที่ 20 พบว่า ในช่วงปี 2566 -2568 จีนมีแนวโน้มในการนำเข้ามั่งคุดเพิ่มขึ้น ซึ่งมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งจากประเทศไทย และมาเลเซีย โดยในปี 2568 จีนนำเข้ามั่งคุดจากไทยมากที่สุดปริมาณ 225,499 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.30 เมื่อเทียบกับปี 2567 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.68 ของปริมาณการนำเข้ามั่งคุดรวมจากประเทศต่าง ๆ และมีการนำเข้ามั่งคุดจากอินโดนีเซียปริมาณ 32,783 ตัน ลดลงร้อยละ 37.42 และพบว่ามี การนำเข้ามั่งคุดจากมาเลเซีย 1,853 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึง 12.17 เท่า ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้ามั่งคุดต่อ กก. ในปี 2568 พบว่ามูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ของมั่งคุดมาเลเซียมากที่สุด อยู่ที่ 4.01 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. รองลงมา คือ อินโดนีเซีย ไทย และเมียนมา อยู่ที่ 3.30 2.09 และ 1.50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ปริมาณการนำเข้ามั่งคุดจากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2568 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	207,082	222,594	225,499	100.00	1.30
1	มณฑลยูนนาน	86,586	89,714	79,381	35.20	-11.52
2	มณฑลกว่างตุง	29,907	37,440	57,414	25.46	53.35
3	มณฑลเจ้อเจียง	11,508	9,497	19,510	8.65	105.43
4	มณฑลหูเป่ย์	3,262	16,727	16,828	7.46	0.60
5	มณฑลเสฉวน	1,494	5,042	12,983	5.76	157.51
6	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	17,911	11,646	8,682	3.85	-25.45
7	นครฉงชิ่ง	13,298	11,209	6,965	3.09	-37.86
8	นครเซี่ยงไฮ้	4,689	4,343	4,177	1.85	-3.83
9	มณฑลฝูเจี้ยน	1,729	2,319	4,009	1.78	72.89
10	มณฑลเหอเป่ย์	11,164	20,294	3,851	1.71	-81.02
11	กรุงปักกิ่ง	989	1,641	2,199	0.98	33.96
12	มณฑลเหลียวหนิง	126	256	2,010	0.89	684.64
13	มณฑลอานฮุย	1,354	1,662	1,344	0.60	-19.13
14	มณฑลหูหนาน	3,751	1,780	1,140	0.51	-35.97

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
15	นครเทียนจิน	55	53	1,077	0.48	1931.23
16	มณฑลเหอหนาน	319	899	1,033	0.46	14.91
17	มณฑลชานตง	14,151	1,798	951	0.42	-47.12
18	มณฑลส่านซี	-	436	779	0.35	78.39
19	มณฑลไห่หนาน	1,416	4,209	426	0.19	-89.87
20	มณฑลเจียงซู	2,477	854	346	0.15	-59.48
21	มณฑลเจียงซี	84	126	274	0.12	118.15
22	มณฑลกุ้ยโจว	724	498	119	0.05	-76.20
23	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	-	84	-	-	-100.00
24	มณฑลชานซี	-	66	-	-	-100.00
25	มณฑลชิงไห่	87	-	-	-	-

จากตารางที่ 7 และตารางที่ 21 พบว่า ในช่วงปี 2566 - 2568 การส่งออกมังคุดของไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยในปี 2568 มีการส่งออกไปจีน 232,426 ตัน ลดลงร้อยละ 0.54 เมื่อเทียบกับปี 2567 และมีการส่งออกไปเวียดนาม 49,927 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.27 โดยพบว่าสัดส่วนปริมาณการส่งออกไปจีนลดลงจากร้อยละ 87.97 ในปี 2566 มาอยู่ที่ร้อยละ 80.55 ในปี 2568 ในขณะที่สัดส่วนปริมาณการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.08 ในปี 2566 มาอยู่ที่ร้อยละ 17.30 ในปี 2568 แม้ว่าจีนอนุญาตให้มังคุดจากเวียดนามสามารถส่งเข้าจีนได้ตั้งแต่ปี 2563 แต่จนถึงปัจจุบันก็แทบจะยังไม่มี การนำเข้าจากเวียดนามเนื่องจากมีสวนมังคุดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนส่งออกไปจีนเพียง 3 สวน จึงยังมีปริมาณผลผลิตที่สามารถส่งออกไม่มากนัก

จากตารางที่ 21 พบว่า การนำเข้ามังคุดไทยของจีนในปี 2568 ร้อยละ 35.20 เป็นการนำเข้า โดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 25.46 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกวางตุ้ง ร้อยละ 8.65 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง ร้อยละ 7.46 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลหูเป่ย์ ร้อยละ 5.76 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน ร้อยละ 3.85 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง สะท้อนให้เห็นถึงเส้นทางการขนส่งมังคุดส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางบกในเส้นทาง R3A จากด่านเชียงของ ผ่าน สปป.ลาว เข้าจีนที่ด่านโมฮาน และการขนส่งทางรถไฟลาว-จีน เข้าด่านรถไฟโมฮาน ของมณฑลยูนนาน และการขนส่งทางเรือไปยังมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งมังคุดที่นำเข้าก็จะมี การบริโภคภายในมณฑลและกระจายต่อไปยังตลาดค้าส่งค้าปลีกในมณฑลต่าง ๆ ของจีน

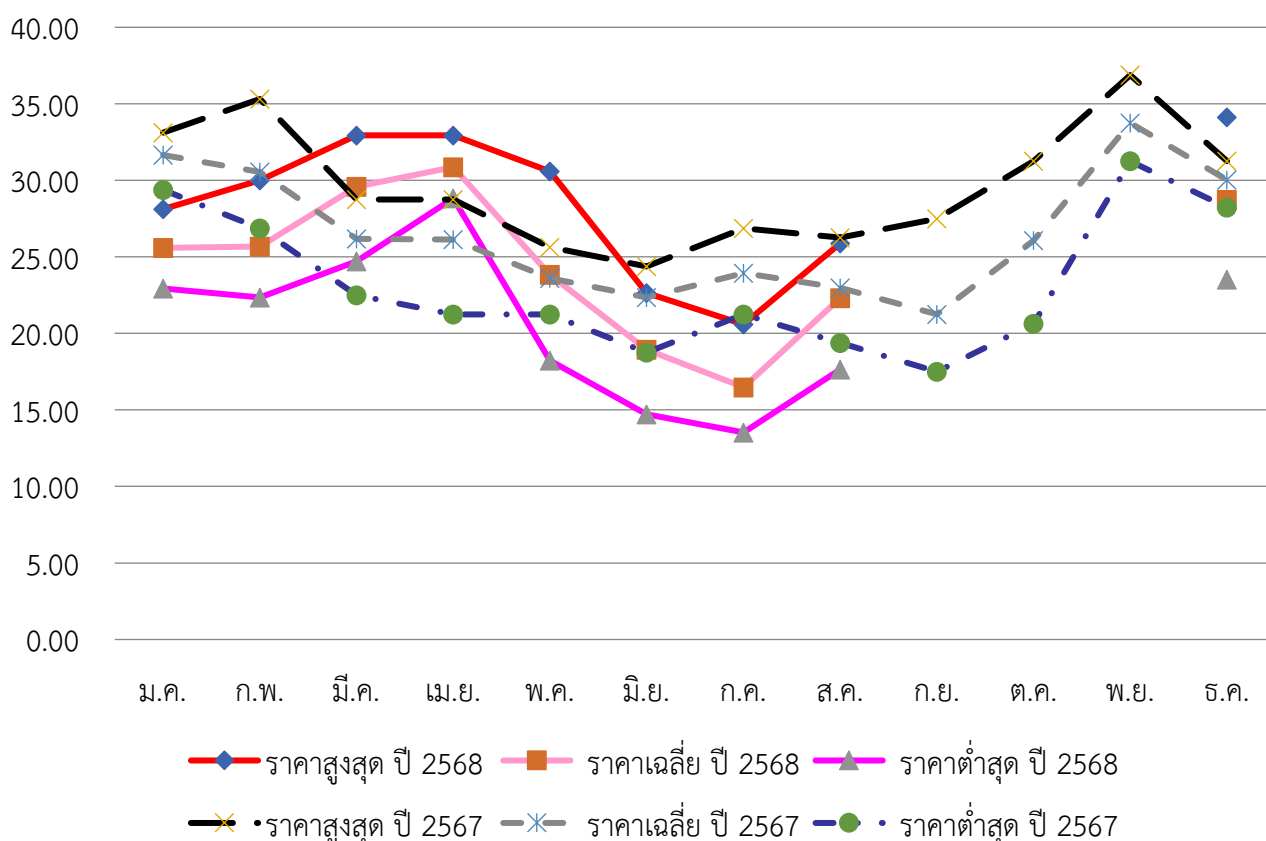
เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้ามังคุดโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พอจะอนุมานได้ว่าตลาดมังคุดของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลตอนใต้ในมณฑลกวางตุ้ง ตะวันออกในมณฑลเจ้อเจียง และนครเซี่ยงไฮ้ ตอนกลางในมณฑลหูเป่ย์ ตอนเหนือในมณฑลเหอเป่ย์ และกรุงปักกิ่ง ตะวันตกเฉียงใต้ในมณฑลเสฉวน และนครฉงชิ่ง ในขณะที่มณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ที่มีปริมาณการนำเข้ามากโดยบางส่วนบริโภคในมณฑล และมีจำนวนมากที่กระจายต่อไปยังผู้ค้ามณฑลอื่น ๆ ของจีน โดยในปี 2568 มีการนำเข้ามังคุดโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน 12,983 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 157.51 เมื่อเทียบกับปี 2567 และมณฑลเหลียวหนิง 2,010 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 684.64 สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการขยายของตลาดมังคุดในภาคตะวันตกเฉียงใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน

จุดแข็ง 1. เป็นผลไม้ที่มีผลผลิตเกือบตลอดทั้งปี โดยมีมากในช่วงเดือนเมษายน - กันยายน ฤดูกาลผลผลิตของภาคตะวันออกอยู่ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ภาคใต้ในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2. ไทยมีพื้นที่เพาะปลูกที่ให้ผลผลิตได้ประมาณ 393,102 ไร่	จุดอ่อน 1. ผลผลิตต่อไร่ในปี 2568 ประมาณ 864 กก. น้อยกว่าทุเรียนที่ให้ผลผลิตต่อไร่ได้ถึง 1,220 กก. 2. การบรรจุหีบห่อเพื่อส่งออกมีความยุ่งยาก เนื่องจากต้องกำจัดมดซึ่งมีติดมากับมังคุดก่อนส่งออก 3. ต้นมังคุดหลังจากปลูกใช้ระยะเวลานานกว่าจะเริ่มให้ผลผลิต (เพาะปลูกแล้วประมาณ 7 - 10 ปี)
โอกาส 1. เป็นผลไม้ที่จีนแทบจะยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด 2. ยังไม่มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกมังคุดในมณฑลไห่หนาน เนื่องจากให้ผลผลิตช้าและผลผลิตน้อย เกษตรกรจีนจึงไม่นิยมปลูก	อุปสรรค 1. ฐานการตลาดเพาะปลูกมังคุดในจีนอยู่ที่มณฑลไห่หนาน ในเมืองอู่โจวซาน มีพื้นที่เพาะปลูก 250 ไร่ และในเมืองเป่าถิงมีพื้นที่เพาะปลูก 1,250 ไร่ 2. การที่จีนให้มีการนำเข้ามังคุดจากอินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี 2561 ภายหลังจากที่มีการระงับการนำเข้ามาพักใหญ่ และการที่จีนอนุญาตให้นำเข้ามังคุดจากเวียดนามซึ่งจะเป็นคู่แข่งกับมังคุดของไทยในอนาคต

ตารางที่ 22 ราคาขายส่งมังคุดไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายส่งมังคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2568	28.13	30.00	32.94	32.94	30.59	22.65	20.59	25.88	-	-	-	34.12	28.65
ราคาเฉลี่ยปี 2568	25.58	25.67	29.59	30.86	23.82	18.94	16.48	22.30	-	-	-	28.73	24.66
ราคาต่ำสุดปี 2568	22.94	22.35	24.71	28.82	18.24	14.71	13.53	17.65	-	-	-	23.53	20.72
ปริมาณนำเข้าปี 2568	2	0.26	23	4,676	59,541	79,212	68,405	10,822	74	18	3	2,722	225,499
ปริมาณผลผลิตปี 2568	373	306	34	32,213	93,823	113,069	87,679	7,638	917	34	1,358	2,003	339,445
ราคาสูงสุดปี 2567	33.13	35.31	28.75	28.75	25.63	24.38	26.88	26.25	27.50	31.25	36.88	31.25	29.66
ราคาเฉลี่ยปี 2567	31.65	30.55	26.17	26.13	23.60	22.35	23.94	22.98	21.25	26.07	33.75	30.02	26.54
ราคาต่ำสุดปี 2567	29.38	26.88	22.50	21.25	21.25	18.75	21.25	19.38	17.50	20.63	31.25	28.24	23.19
ปริมาณนำเข้าปี 2567	5,379	5,708	629	24,767	60,446	36,127	18,846	29,335	30,683	8,446	2,077	152	222,594
ปริมาณผลผลิตปี 2567	8,687	4,193	362	49,953	93,089	41,145	21,085	43,226	33,845	2,624	1,599	1,840	301,649

กราฟแสดงราคาขายส่งมั่งคุด (เกรด 1) รายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

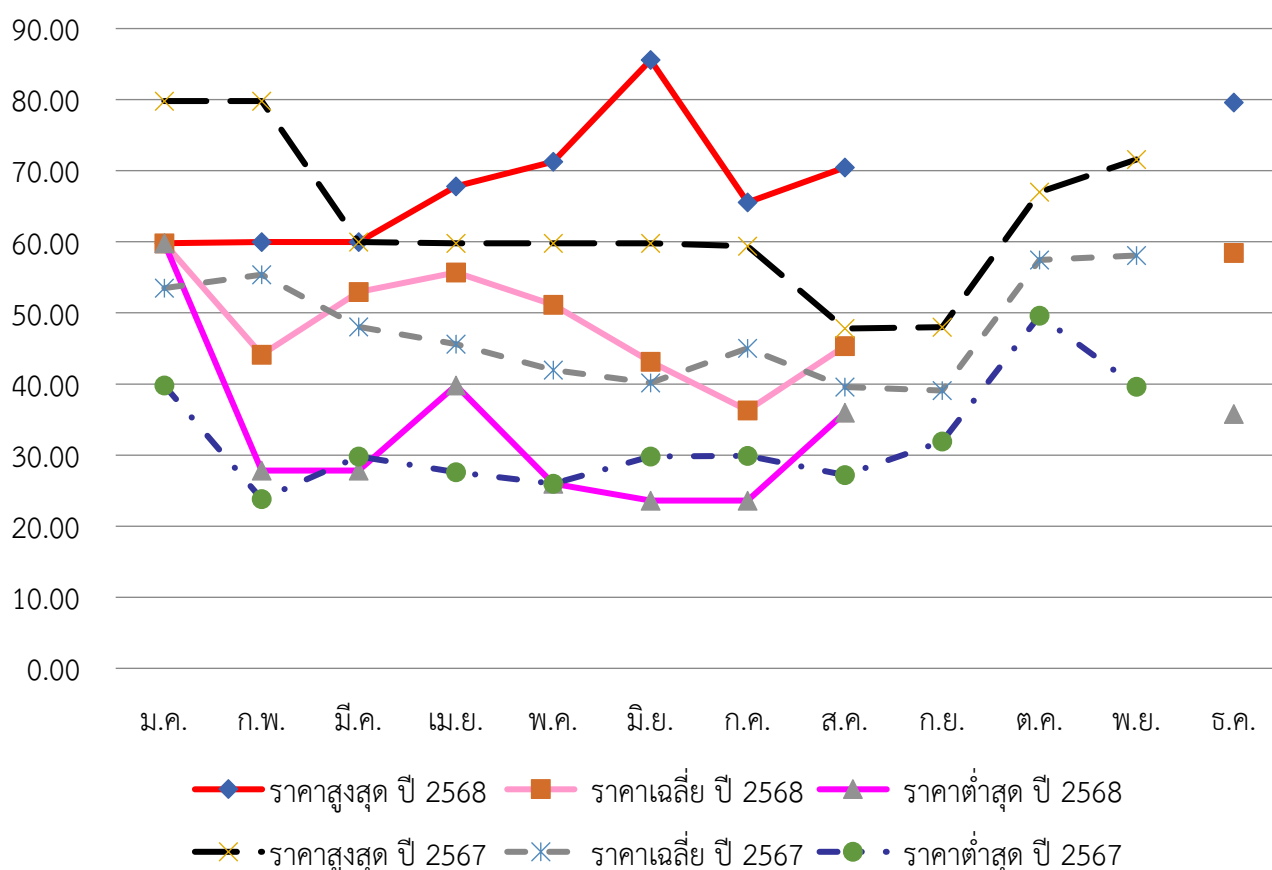
จากตารางที่ 22 พบว่า ในปี 2568 ช่วงเดือนที่มีการนำเข้ามั่งคุดมากสอดคล้องกับช่วงที่ผลผลิตของไทยออกมาก คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม โดยราคาขายส่งอยู่ในระดับสูงในช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงต้นฤดู และปลายปีซึ่งเป็นช่วงปลายฤดู ผลผลิตของมั่งคุดจึงมีไม่มาก โดยในปี 2568 พบว่า ราคาขายส่งเฉลี่ยสูงสุดที่เดือนเมษายนโดยราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 30.86 หยวนต่อ กก. ซึ่งเป็นช่วงต้นฤดู ในขณะที่มีราคาขายส่งเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนกรกฎาคม ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 16.48 หยวนต่อ กก. ซึ่งยังเป็นช่วงที่มีผลผลิตมากและมีปริมาณการนำเข้ามาก โดยราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2568 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นปะสีเทา) ราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 24.66 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 อยู่ที่ 26.54 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 7.08 และพบว่าในปี 2568 ราคาขายส่งมั่งคุดในตลาดเจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยมากกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงกว้างของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 7.93 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 6.47 หยวน เนื่องจากแม้ว่าปริมาณผลผลิตในปี 2568 มากกว่าปี 2567 แต่ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ที่เดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม ทำให้มีความผันผวนของราคาอย่างมากในเดือนพฤษภาคมที่เป็นช่วงที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกมั่งคุดที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2567 - 2568 ที่ผ่านมาในห้าง 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 4,500 สาขาทั่วประเทศจีน ได้ผลตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ราคาขายปลีกมังคุดไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2567 - 2568

ราคาขายปลีกมังคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2568	59.80	59.98	59.98	67.80	71.29	85.57	65.57	70.44	-	-	-	79.60	68.89
ราคาเฉลี่ยปี 2568	59.80	44.11	52.94	55.68	51.14	43.15	36.29	45.34	-	-	-	58.46	49.66
ราคาต่ำสุด ปี 2568	59.80	27.80	27.80	39.80	25.98	23.60	23.60	35.98	-	-	-	35.80	33.35
ราคาสูงสุด ปี 2567	79.80	79.80	59.98	59.80	59.80	59.80	59.40	47.80	47.98	67.00	71.60	-	62.98
ราคาเฉลี่ยปี 2567	53.47	55.39	48.05	45.59	41.95	40.16	45.02	39.59	39.08	57.45	58.08	-	47.62
ราคาต่ำสุด ปี 2567	39.80	23.80	29.80	27.60	25.96	29.80	29.90	27.20	31.92	49.60	39.60	-	32.27

กราฟแสดงราคาขายปลีกมังคุดรายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

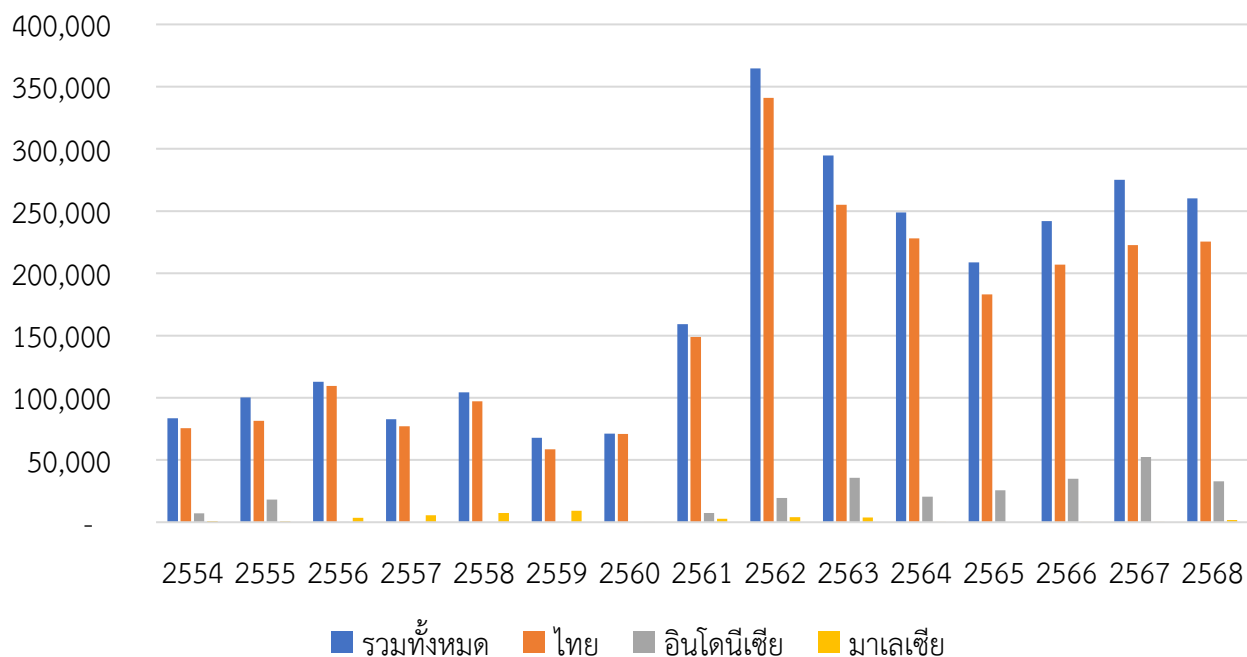

จากตารางที่ 23 พบว่า ราคาขายปลีกมังคุดไทยในห้างโมเดิร์นเทรดของนครกว่างโจวในปี 2568 สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ราคาขายปลีกเฉลี่ยในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม อยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่พบว่าราคาขายปลีกมังคุดในห้างโมเดิร์นเทรดจะอยู่ในระดับสูงในช่วงต้นปีและปลายปี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตและมีปริมาณนำเข้าน้อย รวมถึงในช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนจึงมีความต้องการมังคุดคุณภาพสูง โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2568 อยู่ที่ 49.66 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2567 อยู่ที่ 47.62 หยวนต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.28 ซึ่งต่างจากราคาขายส่งมังคุดในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานที่เลือกเกรดหนึ่งนำมาวิเคราะห์ข้างต้น เนื่องจากห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวแต่ละแห่ง

ที่จำหน่ายมังคุดที่นำเข้าจากไทยมีความแตกต่างกันโดยมีการจำหน่ายเกรด (ขนาด) ที่ต่างกัน ทำให้ราคาจำหน่ายจึงต่างกันด้วย และพบว่าในปี 2568 ราคาขายปลีกมังคุดในตลาดโมเดิร์นเทรดมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนมากกว่าปี 2567 โดยในปี 2568 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 35.54 หยวน ในขณะที่ปี 2567 อยู่ที่ 30.71 หยวน

แนวโน้มและโอกาสของมังคุดไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้ามังคุดของจีน ปี 2554 - 2568 (ตัน)

จากกราฟข้างต้นพบว่า ในช่วงปี 2554 - 2560 จีนมีการนำเข้ามังคุดส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปีละประมาณ 100,000 ตัน และมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากตั้งแต่ปี 2561 โดยมีการนำเข้าในระดับ 150,000 ตัน ในปี 2561 ในระดับ 350,000 ตัน ในปี 2562 และพบว่ามีปริมาณการนำเข้าลดลงต่อเนื่องจนถึงปี 2565 ในระดับ 200,000 ตัน อย่างไรก็ตาม พบว่ามีแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2566 โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากไทย ซึ่งปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นและลดลงก็สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตของมังคุดของไทยด้วยเช่นกัน โดยในปี 2568 มีการนำเข้ามังคุดจากไทย 225,499 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.30 เมื่อเทียบกับปี 2567 รองลงมาเป็นการนำเข้าจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย 32,783 ตัน และ 1,853 ตัน ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มศักยภาพการบริโภคมังคุดของตลาดจีน

มังคุดเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีศักยภาพและโอกาสในตลาดจีน เนื่องจากเป็นผลไม้ที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ ตลาดมังคุดในจีนเกือบทั้งหมดเป็นการนำเข้า โดยปัจจุบันมีผู้เล่นหลักที่สำคัญ คือ ไทย และอินโดนีเซีย

การแข่งขันของมังคุดไทยในตลาดจีนจึงควรเน้นเรื่องคุณภาพ เนื่องจากผู้บริโภคไม่สามารถเลือกมังคุดจากรูปลักษณ์ภายนอกได้ แม้ว่าฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว จะพยายามประชาสัมพันธ์ว่าเนื้อแก้วในมังคุดไม่ใช่ผลเสีย สามารถรับประทานได้ แต่ผู้บริโภคจำนวนมากก็ไม่นิยมบริโภคมังคุดเนื้อแก้ว และรู้สึกว่างามคุดเนื้อแก้วเป็นมังคุดที่คุณภาพไม่ดี เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวผลผลิต และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว รวมถึงการควบคุมคุณภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ปลอดภัยไร้พิษและสารตกค้างที่จะเป็นปัญหาในการระงับการนำเข้าดังเช่นมังคุดจากอินโดนีเซียที่เคยถูกระงับการนำเข้าเนื่องจากพบศัตรูพืชกักกันและสารแคดเมียมตกค้างเกินค่ามาตรฐาน

บทสรุป

จีนเป็นตลาดผู้บริโภคผลไม้ที่สำคัญของไทย โดยในปี 2568 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ ใน HS Code 08 ไปจีนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.17 ของปริมาณการส่งออก และสัดส่วนร้อยละ 85.94 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ ใน HS Code 08 ทั้งหมดของไทย ผลไม้ที่ไทยส่งออกไปจีนปริมาณมากที่สุด 4 ลำดับแรก คือ ทุเรียน มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) ลำไย และมังคุด โดยในปี 2568 มีการส่งออกมะพร้าวไปตลาดผู้บริโภคชาวจีนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.20 ของปริมาณการส่งออกมะพร้าวในหมวด HS Code ดังกล่าวของไทย โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2567 ที่มีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนอยู่ที่ร้อยละ 87.94 และมีการส่งทุเรียน มังคุด และลำไย ไปตลาดผู้บริโภคชาวจีนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 97.29 80.55 และ 69.29 ของปริมาณการส่งออกทุเรียน มังคุด และลำไยของไทย ตามลำดับ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี 2561 ซึ่งอยู่ที่สัดส่วนร้อยละ 58.81 44.64 และ 26.80 ตามลำดับ โดยสัดส่วนการส่งออกทุเรียน มังคุด และลำไย ไปจีนที่เพิ่มขึ้นเป็นผลจากการควมรวมงานด้านการตรวจสอบและกักกันสินค้าเข้ากับงานของศุลกากรอย่างสมบูรณ์ในเดือนสิงหาคม ปี 2561 ทำให้มีความเข้มงวดในแนวทางปฏิบัติในการนำเข้าและส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้น การนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศจะต้องเป็นผลไม้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนที่กำหนดเท่านั้น โดยปฏิบัติตามมาตรฐานเดียวกันในการนำเข้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการนำเข้าสินค้ารูปแบบการค้าปกติ การนำเข้าโดยการค้ามูลค่าน้อยของวิสาหกิจชายแดน และการนำเข้าสินค้าโดยใช้สิทธิชาวชายแดน รวมถึงการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรในผลไม้นำเข้าตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา ทำให้ผลไม้ไทยไม่สามารถแปลงเป็นสินค้าเวียดนามแล้วส่งเข้าจีนได้ดังเช่นในอดีต

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ไทยและจีนได้เห็นชอบร่วมกันในการใช้ร่างพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามารถระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับสำนักงานศุลกากรของจีนฉบับใหม่ ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2563 นั้น ทำให้การนำเข้าและส่งออกผลไม้ด้วยเส้นทางขนส่งทางบกผ่านประเทศที่สามารถมีความเป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น โดยจีนอนุญาตให้นำเข้าได้ที่ด่านตงซิงและด่านรถไฟผิงเสียง เพิ่มเติมจากพิธีสารฯ เดิม ที่ให้นำเข้าได้แค่ด่านโฮวอ้อกวน และด่านโมฮาน จนนำไปสู่การลงนามในพิธีสารฯ ฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564 ซึ่งได้มีการเพิ่มเติมจุดนำเข้าผลไม้เพิ่มเติมจากร่างพิธีสารฯ ได้แก่ ด่านรถไฟโมฮาน ด่านเทียนเป่า ด่านเหอโข่ว และด่านรถไฟเหอโข่ว ในมณฑลยูนนาน รวมทั้งด่านหลงปิง และด่านสุยโข่ว ในเขตฯ กว่างซีจ้วง รวมถึงหลังจากนั้นได้มีการเพิ่มเติมด่านเหมิงคัง และด่านต้าหลั่ว ของมณฑลยูนนานเพื่อรองรับการนำเข้าผลไม้ไทยในอนาคตด้วย ทั้งนี้ ผลไม้ของไทยที่ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทะเบียนสวนและโรงคัดบรรจุแล้วจะต้องระบุเลขทะเบียนดังกล่าวบนบรรจุภัณฑ์เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบย้อนกลับกรณีเกิดปัญหา ในขณะที่ผลไม้เวียดนามที่ส่งเข้าจีนก็ปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ส่งผลให้การแปลงและสวมสิทธิ์ผลไม้ทำได้ยากขึ้น ส่งผลให้การส่งออกผลไม้ของไทยเข้าสู่รูปแบบปกติใหม่ (new normal) โดยเป็นการส่งออกไปจีนมากกว่าเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้ของไทยจึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอาหารของจีนอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและลดความสูญเสียในการส่งออกผลไม้ซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงควรร่วมกันพัฒนาผลผลิตให้มีความหลากหลายในสายพันธุ์และรสชาติ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าไปพร้อมกันด้วย

การนำเข้าทุเรียนของจีนจากไทยในปี 2568 ร้อยละ 29.53 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 20.76 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑล

กวางตั้ง ร้อยละ 9.35 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง ร้อยละ 8.79 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง และร้อยละ 5.44 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน และยังพบว่ามีการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน เติ้งไห่ หูเป่ย์ ปักกิ่ง และส่านซี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งทุเรียนจากไทยไปจีน ในปี 2568 ส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางบกทั้งเส้นทาง R3A และทางเส้นรถไฟลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน มณฑลเสฉวน และนครฉงชิ่ง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องรองลงมาเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปจีนไปยังมณฑลกวางตุ้งและมณฑลเจ้อเจียง และการขนส่งจากไทย ผ่านลาว เวียดนาม และเข้าจีนที่เขตฯ กว่างซีจ้วง โดยการขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกทางรถยนต์มีความคล่องตัวและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือ สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดโดยเฉพาะการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่ผู้นำเข้านำสินค้าเข้ามายังบริเวณชายแดนจีนแล้วกระจายสินค้าให้กับลูกค้าโดยพัสดุด่วน ในปี 2568 พบว่าราคาขายส่งทุเรียนไทยเฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 12.09 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในขณะที่ราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจว โดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 12.98 เมื่อเทียบกับปี 2567

การนำเข้าลำไยของจีนจากไทยในปี 2568 ร้อยละ 26.39 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 19.67 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกวางตุ้ง ร้อยละ 13.59 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง และร้อยละ 8.06 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง สะท้อนให้เห็นว่าการนำเข้าลำไยไทยของจีนส่วนใหญ่จะขนส่งผ่านทางเส้นทางถนนสาย R3A จากไทย ผ่าน สปป.ลาว และเข้าจีนที่ด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน เนื่องจากมีการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน นครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน รวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.15 ของการนำเข้าลำไยไทยของจีน ซึ่งมีบางส่วนส่งผ่านทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ด้วยเช่นกัน รองลงมาก็จะเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปด่านท่าเรือของมณฑลกวางตุ้ง ในปี 2568 พบว่าราคาขายส่งลำไยไทย (เกรด1) เฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 17.78 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในขณะที่ราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจว โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.61 เมื่อเทียบกับปี 2567

การนำเข้ามังคุดของจีนจากไทยในปี 2568 ร้อยละ 35.20 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 25.46 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกวางตุ้ง ร้อยละ 8.65 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง ร้อยละ 7.46 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลหูเป่ย์ ร้อยละ 5.76 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน ร้อยละ 3.85 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง สะท้อนให้เห็นว่าการนำเข้ามังคุดของไทยส่วนใหญ่จะขนส่งผ่านทางเส้นทางถนนสาย R3A จากไทย ผ่าน สปป.ลาว และเข้าจีนที่ด่านโมฮาน และการขนส่งทางรถไฟลาว-จีน เข้าด่านรถไฟโมฮาน ของมณฑลยูนนาน เนื่องจากมีการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน รวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40.96 ของการนำเข้ามังคุดไทยของจีน เนื่องจากใช้ระยะเวลาในการขนส่งสั้น ทำให้เข้าสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว มังคุดจึงมีความสดใหม่และจำหน่ายได้ราคาดี รองลงมาเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปด่านท่าเรือของมณฑลกวางตุ้ง ในปี 2568 พบว่าราคาขายส่งมังคุดไทย (เกรด 1) เฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 7.08 เมื่อเทียบกับปี 2567 ในขณะที่ราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจวโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.28 เมื่อเทียบกับปี 2567

แหล่งข้อมูลอ้างอิง:

1. เว็บไซต์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (www.oae.go.th)
2. สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2569 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
3. สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2568 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4. สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2567 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
5. ข้อมูลราคาขายส่งผลไม้ที่ตลาดเจียงหนาน และราคาขายปลีกผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรด ณ นครกว่างโจวรายสัปดาห์ ปี 2567 - 2568 โดยฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)
6. เว็บไซต์กรมศุลกากร (www.customs.go.th)
7. เว็บไซต์ The General Administration of Customs of the People's Republic of China (www.customs.gov.cn)